உ

சிவமயம்.

அகத்தியமாமுனிவர்

திரட்டியருளிய

தேவாரத்திரட்டு,

ம-ள-ள-ஸ்ரீ

இராமலிங்க ஓதுவார் மூர்த்தியவர்களால்

பண்களின்படி பாசுரங்களின்

தளைகள்பிரிக்கப்பட்டு

இயற்றமிழாசிரியர்

அ. வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்

மாணாக்கராகிய

ம-முருகேசமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னபட்டணம்:

ஊ-புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

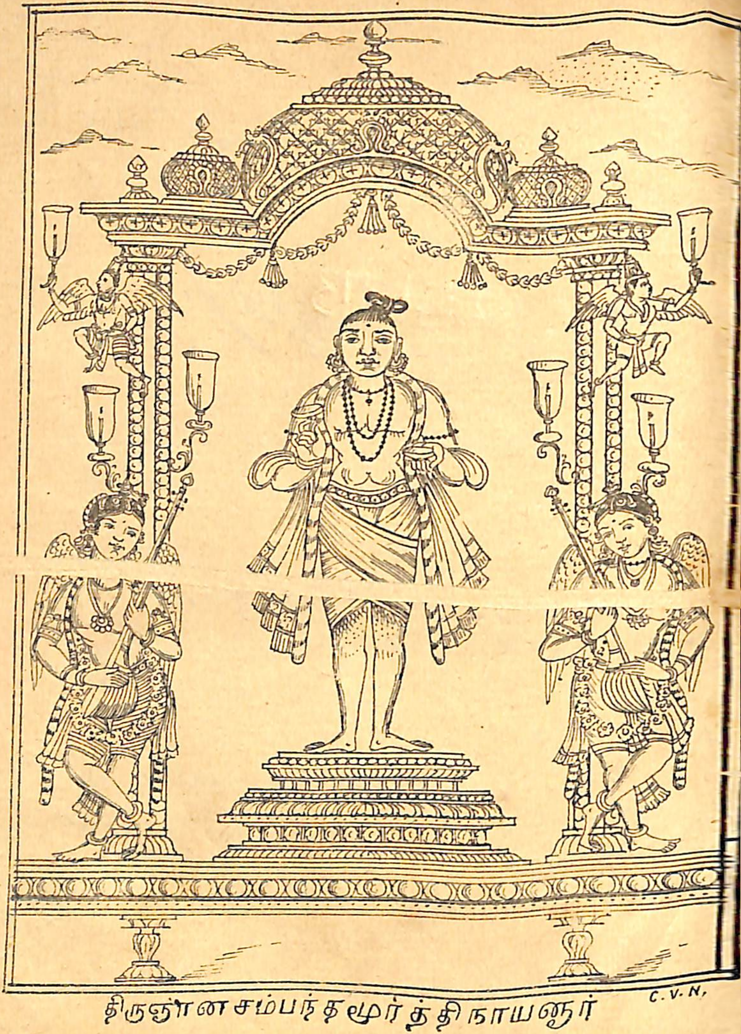
௧௮௮௭.

விளம்பரம்.

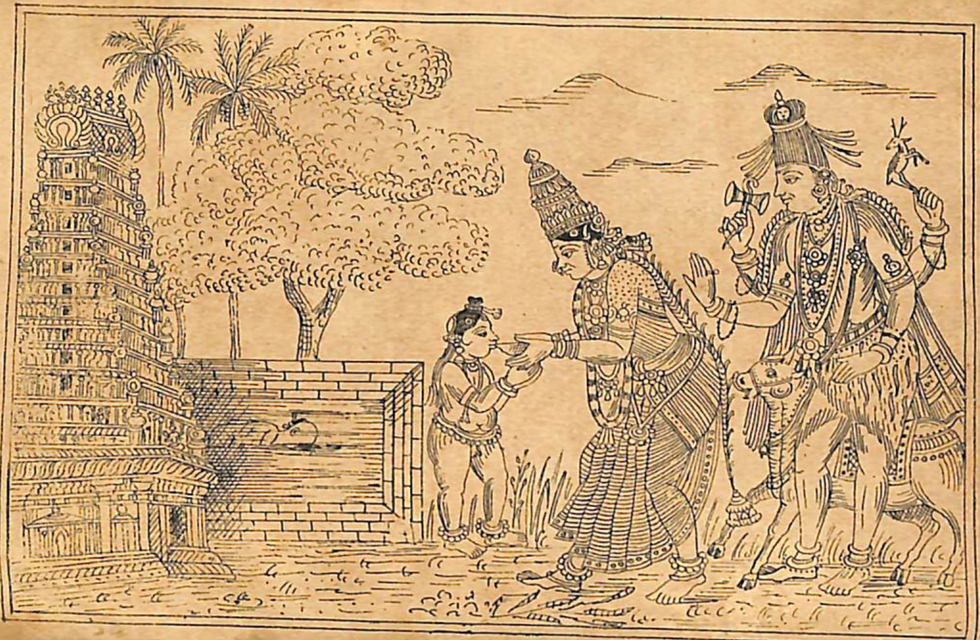
இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னபட்டணம் முத்தியாலுபேட்டை தம்புசெட்டியார் வீதி கீழண்டைவாடையில் 289-வது கதவிலக்கமுள்ள கலாரத்நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்தில் ஊ-புஷ்பரதசெட்டியாரிடத்தில் விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

புத்தகம் க-க்கு	ரூ	0—10—0
தபாற்செலவு முதலியன	,,	0— 1—6

க௦-புத்தகம் ஒன்றாய்வாங்கினால் ஒருபுத்தகம் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படும்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

[illegible] C.K.N.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

சரித்திரம்.

சோழவளநாட்டில் சிறப்புற்றோங்கும் சீர்காழியில் பிராமண வம்சத்தில் கவுணியகோத்திரத்தில் பிறந்த சிவபாதவிருதயரும் அவர் மனைவியாராகிய பகவதியாரும் செய்த அரிய தவப்பேற்றால் பகவதியாரருமைத்திருவயிற்றில் தோணியப்பர் திருவருளால் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் ஆளுடையபிள்ளையாரவதரித்தனர். இவர் மூன்றுவயதில் தம் பிதாவாகிய சிவபாதவிருதயர் நீராடச்சென்றபோ துடன்சென்றனர். தந்தையார் ஆளுடையபிள்ளையாரைப் பொய்கைக்கரையி லுட்காரவைத்துத் தாம் தீர்த்தத்துள் முழுகி அகமருஷண மந்திரஞ் செபித்தெழுமுன், பிள்ளையார் தம் பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானைவிட்டு நீங்கி நெடுநாளாயிற்றென்று கருதித் தோணியப்பர் வீற்றிருக்கு மாலயத்தை நோக்கிக் கண்களில் நீர் பெருகும்படி அழாநிற்க, அதுகண்டு தோணியப்பர் திருவுளமிரங்கித் தரும வுருவாகிய இடபவாகனத்தின் மேல் பார்வதிசமேதராய் எழுந்தருளித் திருமுலைப்பால் தருகவெனப் பார்வதியாருக்குக் கட்டளையிட்டருளினர். பார்வதியாரும் அவ்வாறே திருமுலைப்பாலோடு ஞானாமிர்தமுங் கலந்துகொடுக்க உண்டு அழுகை நீங்கியிருக்கை

யில், தந்தையார் ஸ்நாநஞ் செய்துவந்து பார்த்து 'உனக்குப் பால்கொடுத்தவர் யார்?' என்று பயமுறுத்தும் போது, இவர் கொடுத்தாரென்று விரலாற்சுட்டி, "தோடுடையசெவியன்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடிப் பரமாப்தராகிய சிவபெருமானைக் காட்டக்கண்டு அவர் ஆநந்த பரவசராயினர்.

அன்றுதொட்டு ஆளுடைய பிள்ளையார் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் என்னுந் திருநாமம் பெற்றுச் சிவாலயத்தில் சென்று பரம காருண்ணியராகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தம் பிதாவாகிய சிவபாதவிருதயர் தோளிற்ருங்கிவரத் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளினர். பின்பொருநாள் திருக்கோலக்காவென்னுந் தலத்துக்குப் போய்த் திருக்கரங்களை யொத்தித் திருப்பதிகம் பாடுகையில், எம்பெருமான் கிருபைகூர்ந்து பொற்ருளங்கொடுத்தருளப் பெற்று முன்போலத் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளிக் காலந்தோறும் தோணியப்பர் திருமுன்னர்ச்சென்று திருப்பதிகம்பாடித் தோத்திரஞ் செய்து வாழுநாளில், தம்முடைய தாயாகிய பகவதியார் சனனக்ஷேத்திரமாகிய திருநனிபள்ளியில் வாழும் பிராமணர்கள் வந்து தம்மூர்க் கெழுந்தருளவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கத் தோணியப்பர் சந்நிதியில் விடைபெற்றுக்கொண்டு அத்தலத்திற்கேயன்றி மற்றைத் தலங்களுக்குஞ் சென்று சுவாமி தரிசனம் பண்ணிக்கொண்டு மீண்டும் திருநனிபள்ளியில் எழுந்தருளியிருந்தனர். அப்பொழுது திருத்தலைச்சங்காட்டிலுள்ள பிராமணர் வந்து வணங்கித் தம்முடைய தலத்திற் கெழுந்தருளவேண்டு மென்ன, அங்குச்சென்று சிவ தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம் பாடியருளி, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவலம்புர முதலிய சிவஸ்தலங்களை வண

ங்கிக்கொண்டு பின்பு சீர்காழிக்குச் சென்றனர். அங்கிரு ந்து புறப்பட்டுத் திருமயேந்திரப்பள்ளி முதலிய ஸ்தலங் களிற்சென்று சுவாமிதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பா டித் துதித்து, மீளவுஞ் சீர்காழிக் கெழுந்தருளித் தோணி யப்பரைத் தரிசனஞ்செய்து வாழும்போது, திருநீலகண் டப் பெரும்பாணர் பத்தினியாருடன் வந்தது கேட்டுச் சென்று அழைத்துவந்து தோணியப்பர் ஆலயத்துக் கோ புரவாயிலுக்குச் சமீபத்தில் நிறுத்தித் தரிசனஞ்செய்வி த்து, அவர்க்கோர் இடங்கொடுத்து விருந்திட் டுபசரித் தனர். திருநீலகண்டப் பெருப்பாணர் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனாரை நோக்கித் 'தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தரு ளிய திருப்பதிகங்களை அடியேன் யாழிலிசைத்து வாசிக் கக் கட்டளையிட் டருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். பிள்ளையார் திருவுளமகிழ்ச்சியோ டுடன் பட்ட அந்நாள்முதல் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அவ் வாறே திருப்பதிகங்களை யாழி லிசைத்துப்பாடித் தம்மை விட்டுப் பிரியாதிருந்தனர். ஆளுடைய பிள்ளையார் நடேச ரைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் அன்பு மேன்மேலும் பெருகச் சிதம்பரத்துக் கெழுந்தருளி எழுநிலைக் கோபு ரத்தைக்கண்ட அளவில் பூமியில் விழுந்து பலமுறை பணிந்தெழுந்து சந்நிதியிற்சென்று பிரதட்சிணஞ்செய்து பொன்னம்பலத்தின்கண் ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்தரு ளும் சபாநாதரைத்தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித் துக் கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பம் பெருகப் பரவசமடைந்து சற்றுத்தெளிந்து விடைபெற்றுச் சந்நிதியைவிட்டு அரி திற் புறம்போந்து, அங்கிருத்தற் கஞ்சித் திருவேட்களத் துக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகமோ தித் துதித்து அத்தலத்திலேயே வீற்றிருந்து நடேசரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர்.

அங்கு வாழுநாளில் ஓர்நாள் தில்லைவாழந்தணர் நடேசனை அருச்சிக்கத் தக்கபேறு பெற்றார்களே யென்னுங் கருத்தோடு சிதம்பரத்துக் கெழுந்தருளின போழ்து அவ்வந்தணர்கள் சிவகணங்களாக இருக்கக்கண்டு வணங்கி அவ்வற்புதத்தைத் திருநீலகண்டப் பெரும்பாணருக்குக் காட்டியருளிச் சிற்சபையிற் சென்று சபாநாதனைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து விடைபெற்றுக் கொண்டு புறம்போந்து பாணர் வேண்டுகோளால் திருவெருக்கத்தம்புலியூர் முதலிய சிவஸ்தலங்கட்குச்சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு ஆங்காங்குத் திருப்பதிகமோதித் துதித்துப் பின்னர் விருத்தாசலத்திற் கெழுந்தருளிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகம்பாடி அங்குச் சிலநாள் வீற்றிருந்தனர். அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருப்பெண்ணாகட மென்னுந் தலத்திலே தூங்கானைமாடம் என்னும் ஆலயத்துட்சென்று சிவபெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவடிவருந்த மெல்லமெல்லச் சென்று, திருமாறன்பாடி யென்னுஞ் சிவஸ்தலத்திற்சேரப் பொழுதுபட்டதனால் அங்குத் திருக்கூட்டத்துடன் வீற்றிருக்கையில், திருவரத்துறையில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சீறடிவருந்த நடந்துவந்த வருத்தம் பொறாது முத்துச்சிவிகை, முத்துக்குடை, முத்துச்சின்ன முதலியவற்றைக் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்டு அப்பதியின்கணுள்ள அந்தணர் முதலிய சிவனடியார்களுக்குச் சொப்பனத்தி லெழுந்தருளிக் கட்டளையிட்டருளினர். அவர்களனைவரும் ஒருங்குகூடி ஆலயத்துட்சென்று பார்த்தபொழுது சிவபிரான் அருளியபடி இருக்கக்கண்டு மகிழ்ந்து அவற்றை எடுப்பித்துத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருமுன்பு கொ

ண்டுபோய் வைத்துச் சுவாமி திருவாய்மலர்ந்தருளியதை யும் விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டு அச்சிவபிரான் கட்ட ளையை மறுக்க அஞ்சித் தொழுது முத்துச் சிவிகையி லெ ழுந்தருளித் திருவரத்துறைக்குச் சமீபத்திற்சென்று சிவி கையை விட்டிறங்கிச் சந்நிதியிற்போய்ச் சுவாமியை வண ங்கித் திருப்பதிகமோதித் துதித்துச் சிலநா ளங்கிருந்த னர். மீண்டும் சீர்காழிக் கெழுந்தருளும்போது திருப்பழு வூர் முதலிய பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடி யருளிச் சீர்காழியிற் சென்று தோணியப்பரைத் தரி சித்து வணங்கித் திருப்பதிக மோதிக்கொண்டிருந்தனர். அங்குப் பிதாவானவர் தமக் குபநயனஞ் செய்விக்கப்பெ ற்று வேதாகம முதலியவைக ளனைத்தும் ஓதாதுணர்ந்து பஞ்சாட்சரப் பதிகந் திருவாய்மலர்ந்தருளி வாழுநாளில், திருநாவுக்கரசுநாயனார் எழுந்தருளுவது கேட்டு எதிர் கொண்டு சென்றபோது அவர் பூமியில் விழுந்து வணங்க, 'அப்பரே எழுந்திரும்' என்று தம திரண்டு திருக் கரங்க ளாலும் எடுத் துபசாரத்தோடு அழைத்துக்கொண்டு சந் நிதியிற் சென்று தோணியப்பரை இருவரும் தொழுது துதித்து அங்கெழுந்தருளி யிருந்தனர்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் தம்மோடு சிலநாளிருந்து நீங் கிய பின்னர்த் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார் காலந் தோறும் தவறாது தோணியப்பரைத் தரிசனஞ்செய்து திருமொழி மாற்று முதலிய சித்திரக்கவிப் பதிகங்கள் ஓ தித்துதித்து வாழுநாளில், இன்னுமுள்ள மற்றைச் சிவஸ் தலங்கட்குச் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசிக்கவேண்டு மென்று திருவுளங்கொண்டு தந்தையார்க் கறிவித்தனர்; தந்தையாராகிய சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை நோக் கி, வேள்விசெய்யப் பொருள்வேண்டும், ஆகையால், நா

னும் கூடவருகிறே னென்னச் சம்மதித்துப் புறப்பட்டுத் திருக்கண்ணூர் கோயில் முதலிய பற்பல சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிக மோதித் துதித்துத் திருப்பாச்சிலாச்சிராமத்துக் கெழுந்தருளும்போழ்து, அங்குக் கொல்லிமழவனென்னு மோரரசன் தன் புதல்விக்குற்ற முயலகநோய் எவ்வகையினுந் தீராமையால் மனவருத்தமுற்று அவன் சைவசமயப் பற்றுள்ள சந்ததியா னுகையால் அக் கன்னிகையைச் சிவசந்நிதானத்திற் கொண்டுவந்து கிடத்திவைத் தங்கிருந்த போது தன்னுட்டுக்குள் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் எழுந்தருளுவதைத் திருச்சின்னவோசையா லுணர்ந்து நகரத்தை யலங்கரிக்க வுத்தரவுசெய்து தான் எதிர்கொண்டுசென்று வணங்கினன். ஆளுடைய பிள்ளையார் அவனை அழைத்துக்கொண்டு அவன் நகருக்கு ளெழுந்தருளிக் கோபுரவாயிலின் புறத்து முத்துச்சிவிகையை விட்டிழிந்து பணிந்து ஆலயத்துட்சென்று பிரதக்ஷிணஞ் செய்து சந்நிதானத்துட் செல்லுகையில் அக் கன்னிகை பிரேதம்போற் கிடத்தலை நோக்கி 'இஃதியாது' என்று வினவ, அவ்வரசன், ஆளுடைய பிள்ளையாரைத் தொழுது 'அடியேனுடைய புத்திரி, இவளுக்குண்டாய முயலகநோய் தீராமையால் சிவபெருமான் திருவுள மெப்படியோ, அப்படி யாகட்டுமென்று இங்குக் கிடத்தினேன்' என்றுன். அங்ஙனங் கூறியது கேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து கிருபைகூர்ந்து "துணிவளர்திங்கள் துலங்கி விளங்க" என்னும் திருப்பதிகமோதித் துதித்த வளவில் அக்கன்னிகை அந்நோய் நீங்கி யெழுந்து தன் பிதாவினருகிற் சென்று நின்றனள். அவ்வரசன் கண்டு பரமாநந்த மடைந்து தன் புதல்வியோடு தானும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனுர் திருவடிகளை வணங்கி நிற்கக் கண்டு திருவருள் புரிந்து

பின்னர்ச் சந்நிதியிற் சென்று பணிந்து பதிகமோதித் துதித்துச் சிலநா ளங்கிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருப்பைஞ்ஞீலி, திருவீங்கோய்மலை, திருக் கொடிமாடச் செங்குன்றூர், திருநசை முதலாகிய சில சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனம் பண்ணித் திருப் பதிகமோதித் துதித்து மீண்டும் திருக்கொடிமாடச் செ ங்குன்றூர்க் கெழுந்தருளி யிருந்தனர். அங்குக் குளிர்கா லம் வர, அக்காலத் தங்கிருப்போர்க்கு ஆண்டுதோறும் உண்டாகும் நளிர்சுரந் தமது திருக்கூட்டத்தார்க்கும் எய் தியது நோக்கி "அவ்வினைக்கிவ்வினை" என்னும் திருநீல கண்டப் பதிகம் பாடிய மாத்திரத்தில் அச்சுரநோய் தம் திருக்கூட்டத்தாரை விட்டோடியதன்றி அந்நாட்டி லுள் ளாரையும் விட்டொழிந்தது. சிலநா ளங்கிருந்து பின்பு புறப்பட்டுத் திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி, திருக்கருகாவூர் முதலிய தலங்கள் பலவற்றினுஞ் சென்று சுவாமி தரிச னம் பண்ணிப் பதிகமோதித் துதித்து விடை பெற்றுக் கொண்டு திருவலஞ்சுழிக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனஞ் செய்து பதிகமோதித் துதித்து அங்கு வீற்றிருக்குநாளில் முதிர்வேனிற்காலம் வந்தது. அங்ஙனமாகத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருச்சத்திமுற்றத் தெழுந்தரு ளிய சிவபெருமானைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் அன்பு மிகுதியால் அங்குச்சென்று கைலாசபதியைத் தொழுது பதிகமோதித் துதித்து விடை பெற்றுக்கொண்டு திருப் பட்டீச்சரத்துக் கெழுந்தருளினர். அத்தலத்தி லெழுந் தருளிய சிவபிரான் ஆஞ்ஞையினால் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்க்குத் தோன்றாதபடி பூதகணங்கள் முத் துப்பந்தர் கொண்டெய்தி இஃது வெயில் வெப்பம் தணி ப்பதற்குச்சிவபெருமானால் கொடுக்கப்பட்டதென்றுசொ ல்லு மொலியும் பந்தரும் ஆகாயத்தில் தோன்றக்கண்டு,

இஃதும் நம் கடவுள் ஆஞ்ஞையாயின் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதேயென் றிசைந்து மகிழ்ந்து சிவிகையை விட்டிழி ந்து பணிந்த அளவில் அம்முத்துப்பந்தலின் கால்களைப் பரிசனந் தாங்கிவரத் திருப்பட்டீச்சரத்துக் கெழுந்தருளி ஆலயத்திற் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்துப் பதிக மோதித் துதித்து அங்குச் சிலநாள் வைகினர். பின்பு திருவாறைவடதளி முதலாயுள்ள பற்பல சிவஸ்தலங்கட் குச் சென்று சிவபெருமானைத் தொழுது பதிகமோதித் துதித்துத் திருவாவடுதுறைக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசன ஞ்செய்து பதிகமோதித் துதித்து அங்கு வீற்றிருந்தனர்.

அப்பொழுது சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரை நோக்கி 'வேள்வி செய்வதற்கு ஆகுநாள் சமீபித்தது, ஆதலால் அதற்குப்பொருள் வேண்டும்' என்று கூற திருஞானசம்பந் தமூர்த்தி நாயனுர் ஆலயத்துட் சென்று சிவபெருமானை த் திருப்பதிகமோதித் துதித்தவளவில் சிவாக்ஞையால் ஆயிரம்பொன் னடங்கிய வொரு கிழியை யோர்பூதங் கொடுபோந்து பலிபீடத்தின்கண் வைத்துத் திருஞானச ம்பந்தமூர்த்திநாயனுர்க் கெதிரில் நின்று "இப்பொற்கிழி எடுக்குந்தோறும் குறைவுபடாது, இதைச் சிவபெருமா னுர் தேவரீருக்குக் கொடுக்கும்படி கட்டளை யிட்டதனுல் கொண்டுவந்து வைத்தேன்" என்று சொல்ல, பிள்ளையார் அதைப் பலமுறை பணிந்தெடுத்துச் சிரமேற்றாங்கிப் பி தாவின் கையிற்கொடுத்து "நீர்செய்யும் வேள்விக்கேயன் றிச் சீர்காழியிலுள்ள அந்தணர்செய்யும் வேள்விகளனைத் திற்கு முதவும்" என்று கொடுத்துப்போக்கித் தாம் அங்கு ச் சிலநாளிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்கோழம்பம் முதலிய சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து தரும புரத்துக் கெழுந்தருளினர். அப்போது, திருநீலகண்டப்

பெரும்பாணர் தம்முறவினர் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்க அவர்களைநோக்கி, 'பிள்ளையார் திருவாய் மலர்ந்தருளுந் திருப்பதிகங்களை யாழிலமைத்து வாசிக்கும் அரியபேறு பெற்றேன்' என்று கூறக்கேட்டு 'நீர் யாழொடு பொருத்தி வாசிப்பதனு லப்பதிகங்க ளுலகமெங்கும் விளக்கமுற்றிருக்கின்றன' என் றுரைக்கப் பாண ரச்சமுற்று உடனே சுவாமிகள் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து யாழிற் பொருந்தாவண்ண மோர் திருப்பதிகங் கட்டளையிட் டருளவேண்டுமென, அவ்வாறே ஆளுடைய பிள்ளையார் "மாதர்மடப்பிடி" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினர். அதைப்பாணர் யாழி லமைத்துப்பாட இசையாமையால் மனநடுங்கி இந்த யாழினலன்றே சுவாமிக ளருளிச்செய்த திருப்பதிகத்தி னிசையை யாழிற் பொருத்திப்பாடுவேன் என்று சொல்ல நாவிசைந்ததென்று அதைச் சிதைக்க வோங்கியபோது பிள்ளையார் தடுத்தருளி, "பெரும்பாணரே நீர் திருப்பதிக விசையை உம்மா லியன்றமட்டும் இதிலமைத்துப் பாடும்" என்று யாழை வாங்கி வாசித்துக்காட்டிக் கொடுத்தருள, பாணர் பிள்ளையாரைத்தொழுது யாழைவாங்கிச் சிரமேற்கொண்டனர். பிறகு திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் தருமபுரத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சில சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து கொண்டு திருச்சாத்த மங்கைக் கெழுந்தருளினர். அந்தத் திருப்பதியினின்று வந்து தம்மை வணங்கிய திருநீலநக்கநாயனுரோடு அயவந்தி என்னும் ஆலயத்திற் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அந்நாயனுர் திருமாளிகைக்குப்போய்த் திருவமுது செய்து அங்குச் சிலநாளிருந்து புறப்பட்டுத் திருநாகைக்காரோண முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண் டெழுந்தருளும்போது திருச்செங்காட்டங் குடியிலிருக்குஞ் சிறுத்தொண்டநாயனுர் எதிர்

கொண்டு வந்து வணங்கி அழைத்துக்கொண்டுபோகப் போய்க் கணபதீச்சரத்திற் சிவதரிசனஞ் செய்துகொண் டங்கிருந்தார்.

இருக்கும்பொழுது ஒருவணிகன் வழிச்செல்வோனுய் ஒரு கன்னிகையை உடன்கொண்டு போந்து கோயிலுக் குப் புறத்திலே ஒரு மடத்திலே நித்திரைசெய்யும்போது அவன் பாம்புகடித் திறந்தான். அதுகண்டு அக்கன்னிகை பூமியில் விழுந்து புரண்டழுதுகொண் டிருப்பதைச் சிவ தரிசனத்துக் கெழுந்தருளிய ஆளுடையபிள்ளையார் கே ட்டுத் திருவுள மிரங்கி அவளுக் கருள்செய்யும் பொருட்டு அடியவர்களோ டெழுந்தருளி வந்து நின்று அவளைநோ க்கி "பயப்படாதே நிகழ்ந்த சமாசாரத்தைச் சொல்" என்றருளிச் செய்தார். கன்னிகை கண்ணீர்பெருகப் பிள் ளையார் திருவடியில் விழுந்து நமஸ்கரித்தெழுந்து நின்று, 'வைப்பூரிலிருக்கும் என்பிதாவாகிய தாமனென்பவனுக் குப் புத்திரிகள் எழுவர், அவர்களில் யான் நீங்கலாக மூத் தோர் அறுவரையும் தன் சகோதரியின் புத்திரனுகிய இவ னுக்கே விவாகஞ்செய்து கொடுக்கிறேனென்று பலமுறை சொல்லித் திரவிய அபேட்சையால் பிறருக்கு விவாகஞ் செய்துவிட்டான்; அதுகண்டு வருத்தமுற்ற இவனுக்கே மனைவியாக வேண்டுமென்று கருதித் தாய் தந்தையர்க் குத் தெரியாது இவனுடன் புறப்பட்டு வந்தேன், இவன் இங்குப் பாம்புகடித் திறந்தான், அடியேன் ஆதரவற் றிருக்கின்றேன், தேவரீர் எழுந்தருளப் பெற்றதனுல் அடி யேன் சஞ்சலந்தீர்ந்தது' என்றுள். ஆளுடையபிள்ளை யார் கிருபைகூர்ந்து விஷநீங்கும்பொருட்டு "சடையா யெனுமால்" என்னுந் திருப்பதிகமோதி அவனைப் பிழைப் பித்து அவனுக்கு அக்கன்னிகையை மணஞ்செய்வித்துப்

போக்கி, அங்கு வீற்றிருக்குநாளில், சிறுத்தொண்ட நாய
னார் வந்து பிரார்த்திக்க மீண்டும் திருச்செங்காட்டங் கு
டிக்கெழுந்தருள விருப்பமுற்றுத் திருமருகற் கோயிலிற்
சென்று வணங்கிச் சிவபெருமானார் தாம் திருச்செங்காட்
டங்குடியி லிருக்கின்ற திருக்கோலத்தை அவருக்கு அங்
கே காட்டியருள மனமகிழ்ந்து "அங்கமும் வேதமு மோ
துநாவர்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி அங்குச் சிலநாளிரு
ந்து புறப்பட்டுப் பற்பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொ
ண்டு திருப்புகலூருக்குச் சமீபித்து, அப்பதியி னின்று
வந்து தம்மை எதிர்கொண்டு வணங்கிய முருகநாயனார்
முதலிய அடியார்களோடு திருக்கோயிலுட்சென்று சிவ
தரிசனஞ்செய்து முருகநாயனார் திருமடத்துக் கெழுந்த
ருளினர். அங்கு வீற்றிருக்கு நாளில் திருநாவுக்கரசுநாய
னார் திருவாரூரை வணங்கித் திருப்புகலூருக் கெழுந்தரு
ளுகின்றார் என்னும் செய்திகேட்டு எதிர்கொண்டு வர,
திருநாவுக்கரசுநாயனாரும் எதிர்கொண்டு வந்தனர். இரு
வரும் ஒருவரையொருவர் வணங்கி மகிழ்ந்தனர். அப்
பொழுது ஆளுடைய பிள்ளையார் மருணீக்கியாரை நோக்
கி "அப்பரே, நீர் வருநாளில் திருவாரூரிலே நிகழ்ந்த சிற
ப்பைச் சொல்லும்" என, வாகீசர் திருவாதிரைச் சிறப்
பைத் திருப்பதிகத்தாற் சொல்லியருளப் பிள்ளையா ரது
கேட்டு "நானங்குச்சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து மீண்டு
வந்து உம்முடன் இருப்பேன்" என்று சொல்லிப் புறப்பட்
டுத் திருவிற்குடி வீரட்டத்தை வணங்கித் திருவாரூரைச்
சேர்ந்து புற்றிடங் கொண்டாரை வணங்கித் திருப்பதி
கம்பாடி அங்கெழுந்தருளி யிருக்குநாளில், திருவலிவலம்
திருக்கோவில் முதலிய சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவ
தரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீண்டும் திருவாரூரில் வந்தி
ருந்து பிறகு திருப்புகலூர்க் கெழுந்தருளும்போது அத்

தலத்தினின்று எதிர்கொண்டுவந்த திருநாவுக்கரசு நாயனுர், முருகநாயனுர் முதலிய திருத்தொண்டர்களோடு சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு அங்கிருக்குநாளில் திருநீலநக்க நாயனுரும், சிறுத்தொண்ட நாயனுரும் வந்துடனிருந்தனர். சிலநாள் சென்றபின்பு ஆளுடைய பிள்ளையார் திருநாவுக்கரசு நாயனுரோடு புறப்பட்டுத் திருவம்பர், திருக்கடவூர் முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவீழி மிழலையிற் சென்று சிவதரிசனஞ்செய்து அங்கு வீற்றிருக்கும்போது, மழையின்மையால் பஞ்சமுளதாக உயிர்கள் வருந்தின; சிவனடியார்களும் பசியால் மெலிந்து வாடினர்; அதுகண்டு பிள்ளையாரும், அப்பரும் திருநீறுதரித்த சிவனடியார்களுக்கும் இடுக்கணுளதாமோ வெனத் திருவுள மிரங்கிச் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு அன்றிரவு நித்திரைசெய்கையில் சிவபெருமான் அவர்களுக்குச் சொப்பனத்தில் எழுந்தருளிக் "காலபேதத்தால் நீங்கள் வருந்தினீர்கள். ஆயினும், உங்களை வழிபடும் அடியவர்கள் வருத்தத்தை நீக்கும்பொருட்டு இப்பஞ்ச நீங்குமட்டும் தினந்தோறும் திருக்கோயிலின் கிழக்குப் பீடத்திலும், மேற்குப் பீடத்திலும், ஒவ்வொரு காசுவைத் தருளுகிறேம்" என்று மறைந்தருளினர். பிள்ளையார் விழித்தெழுந்து மருணீக்கியாரோடு ஆலயத்திற்சென்று அங்ஙனமே யிருக்கக்கண்டு மகிழ்ந்தெடுத்துச் சிவனடியார்கட் கமுது படைத்து ஆனந்தமடைந் திருக்குங்காலத்தில், மழைபெய்து பஞ்சநீங்கியது. உடனே புறப்பட்டு மார்க்க மத்தியிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருமறைக்காட்டிற் சென்று ஆலயத்துட் புகுந்து வலஞ்செய்து வேதங்கள் பூசித்துத் திருக்காப்பிட்ட அந்நாண்முதல் இந்நாள்மட்டும் அடைக்கப்பட்டே யிருக்கும் திருவாயிலுக்கு முன்

போய் திருநாவுக்கரசு நாயனாரால் திறப்பித்துச் சிவதரிசனஞ் செய்து பின்னர்த் தாம் திறக்கவும் மூடவுமாயிருக்கத் திருப்பதிகம்பாடி அங்கிருந்தனர்.

அப்பொழுது பாண்டிநாட்டிலே பாண்டியராஜன் தான் முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையினால் சமணர்களுடைய துர்ப்போதனைக் குட்பட்டு மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயத்தைக் கைவிட்டுப் பொய்ச் சமயமாகிய ஆருகதமதத்திலே பிரவேசித்தான். "அரசனெவ்வழி அவ்வழி யக்குடி" என்னும் பழமொழிப்படி குடிகளும் அவ்வாறாயின. இங்ஙனம் சமணசமயம் பெருகியும் அப்பாண்டியன் மனைவியாராகிய மங்கையர்க்கரசியாரும், அவ்வரசன் முதன்மந்திரியா ராகிய குலச்சிறைநாயனாரும் ஆகிய இருவரும் சைவசமயப் பற்றுவிடாதவர்களாய் ஒழுகுநாளில், அளவிறந்த அற்புதங்களைச் செய்துவரும் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையார் வேதாரணியத்தில் எழுந்தருளியிருப்பதைக் கேள்வியுற்றுச் சிலரை ஏவ, அவர்கள் அங்குச்சென்று ஆளுடைய பிள்ளையாரைக் கண்டுவணங்கித் தாம்வந்த செய்திசொல்லக் கேட்டுப் பாண்டி நாட்டுக்கெழுந் தருளி அங்கோர் மடத்தில் வீற்றிருந்தனர். அன்றிராத்திரி படுபாவிகளாகிய சமணர்கள் திருமடத்தில் தீயிடக்கண்டு பயந்து "செய்யனே திருவாலவாய்" என்னுந் திருப்பதிகத்தை "அமணர்கொளுவுஞ்சுடர் பையவேசென்று பாண்டியற்காகவே" என்று பாடியருளவே அவ்வக்கினியின் வெப்பம் பாண்டியனை யடைந்து வருத்த அவன் வருந்தும் பொழுது தாம் எழுந்தருளித் திருநீற்றுப் பதிகம் பாடியருளி, விபூதியைப் பாண்டியனுடலில் பூசிய அளவில் அப்பிணிநீங்க அரசன் எழுந்து சமணர்களைநோக்கி 'நீர் தோற்றீர்களே' என்றனன். அவர்கள் 'இவ்

வொரு விஷயத்திலேயே தோல்வியும் வெற்றியும் சொல்லக்கூடுமோ? எங்க ளிருவோமுடைய சமயக்கருத்தையும் ஏட்டில் வரைந்து அக்கினியிலிட்டு வேகாமலிருப்பது யாதோ அஃதே உண்மைச் சமயமாம்' என்று சொல்லி அவ்வாறே தங்கள் சமயக் கருத்தை ஓரேட்டிலெழுதித் தீயிலிட்டனர். திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனுரும் "போகமார்த்தபூண்முலையாள்" என்னும் திரு நள்ளாற்றுப் பதிகமெழுதிய ஏட்டை அத்தீயி லிட்டனர், அவ்வேடுக ளிரண்டில் சமணர்களிட்ட ஏடு அவ்வக்கினியால் தகிக்கப்பட்டது. ஆளுடையபிள்ளையாரிட்ட ஏடு வேகாமல் முன்னிலும் பசுமையும், புதுமையுமாய் விளங்கிற்று. அதைச் சபைமுன் எடுத்து வைத்தனர்; பாண்டியன் சமணரைநோக்கி 'இப்போதாவது தோற்றீர்களோ' என்ன, தோற்றவர்கள் 'முற்றிலும் தோற்கார்கள்' முன்னே யிரண்டுதரம் வாதுசெய்தோம், இன்னும் ஒருதரம் செய்ய வேண்டும், ஆதலால், முன்போல எங்க ளிருவோ முடைய சமயவுண்மையை ஏட்டிற்றீட்டி வைகை நதியிலிட்டால் எது எதிரேறுகிறதோ அதுவே உண்மைச் சமயம்' என்ற மாத்திரத்தில் குலச்சிறை நாயனுர்சமீபத்தில் வந்து 'மும்முறை தோற்றீர்களானுல் செய்வது யாது?' என்ன அவர்கள் வாய்தவறிக் 'கழு வேறுகிறேம்' என்றனர். உடனே யாவரும் வைகைக்கரையிற் சென்றனர்; அரசன் 'தங்கள் தங்கள் சமயவுண்மையை வரைந்த ஏட்டை வைகையிலிடக் கடவர்கள்' என்றனன், சமணர் "அத்திநாத்தி" என்றெழுதிய ஏட்டை வைகையிலிடுதலும், அது விரைந்து கடலைநோக்கிச் சென்றது. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனுர் "வாழ்கவந்தணர்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி ஏட்டில் வரைந்து வைகையிலிட்டனர். அத்திருவேடு எதிர்ந்து நீரைக்கிழித்துச் சென்றது. சிவபெருமானே எல்

லாப் பொருளுமென்று எழுதிய திருவேட்டிலே "வேந்தனு மோங்குக" என்றருளியபடியால் அரசன் கூன் நிமிர்ந்தது. குலச்சிறைநாயனுர் திருவேட்டை எடுக்கும்பொருட்டுக் குதிரை ஏறிச்சென்று பிள்ளையார் அவ்வேடு தங்கும்படி "வன்னியுமத்தமும்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினதினுல் திருவேடகமென்னும் தலத்தில் தங்க நோக்கி எடுத்துவந்த அளவில் சமணர்கள் தாங்கள் கூறியபடி கழுவேறினர். அரசன் முதலிய அடியவர்க ளனைவரும் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனுர் திருவடியில் விழுந்து வணங்கித் துதிசெய்து மகிழ்ந்தனர். கழுவேறினுர் ஒழிய நின்ற மற்றையோர் விபூதிசாதனந் தரித்துச் சைவராயினர்.

அதன்பின்பு பிள்ளையார் பாண்டியன் முதலாயினுரோடு சென்று சொக்கநாதனைத் தரிசித்து வணங்கி இன்னும் பாண்டி நாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்கள் பலவற்றையும் வணங்கி அவ்விடம்விட்டுச் சோழநாட்டின்கணுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருத்தெளிச் சேரியை யடைந்து சிவதரிசனஞ் செய்துவருகையில் பரசமய கோளரி வந்தார் என்றூதும் திருச்சின்ன வோசையைப் போதிமங்கையிலிருக்கும் பௌத்தரில் புத்தநந்தி என்பவன் கேட்டு மனம்பொருமல் அவன் பௌத்தர் கூட்டம் சூழச்சென்று தடுத்தனன். அதைக்கேட்டுத் தேவாரத் திருமுறை எழுதும் சம்பந்த சரணுலயர் பொருமல் தேவாரத்திலே,

"புத்தர் சமண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்க டெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வினைப் பகைக்
கத்திர மாவன வஞ் செழுத்துமே"

என்னும் திருப்பாடலையோதி "இப்புத்தனுடைய சிரம் உருண்டு விழும்படி இடியிடித்து விழக்கடவது" என்று சொல்லிய உடனே தலையி லிடிவிழுந் திறந்தனன். மற்றைப் பௌத்தர்கள் எல்லாம் அஞ்சியோடினர். மீண்டுமவர்கள் ஒருங்குகூடி தம்மில் சாரிபுத்தனைத் தலைவனுககொண்டு 'நீங்கள் எங்களோடு மந்திரவாதமின்றித் தருக்கஞ்செய்ய வாருங்கள்' என்ன, திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் திருக்கூட்டத்துடன் அங்கோர் மண்டபத்திலெழுந்தருளினர். சம்பந்த சரணலயர் சுவாமிக ளுத்தரவுபெற்றுச் சாரிபுத்தனேடு வாதுசெய்து அவனைவென்று அவர்க ளனைவரையுஞ் சைவர்களாக்கினர். பிள்ளையார் அங்கிருந்து புறப்பட்டு மற்றைச் சிவஸ்தலங்கட்குச் சென்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு தொண்டை மண்டலத்துக்கு வந்து அங்குள்ள காஞ்சிபுர முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கி ஸ்ரீ காளஸ்திரிக் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருவொற்றியூருக் கெழுந்தருளிச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்து அங்கு வீற்றிருக்கையில், திருமயிலையில் வைசியகுல திலகராகிய சிவனேச செட்டியாருக்குக் கபாலீசர் திருவருளால் ஒரு புத்திரியார் பிறந்து வளருநாளில் ஒருநாள் மலர்பறிக்கப் பாங்கிமாரோடு நந்தவனத்திற் சென்று பூப்பறிக்கையில் அரவந்தீண்டி யிறக்க, மணி மந்திர ஔஷதங்களாலுந் தீராமைகண்டு இவளைத் திருஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கென்று வைத்திருந்ததனல் தகனஞ்செய்து என்பையும் சாம்பரையும், அவர் வருமளவுஞ் சேமஞ்செய்து வைப்பேனென்று துணிந்து அங்ஙனமே தகனஞ்செய்து என்பையும் சாம்பரையும் ஓர் குடத்திலிட்டு வஸ்திராபரணங்களணிந்து கன்னி மாடத்தில் பஞ்சணைமேல் வைத்து முன்போல வுபசரித்து வந்தனர். இவ்வாறு செய்துகொண் டிருக்கையில், ஆளு

டைய பிள்ளையார் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளி யிருப்பதைக் கேள்வியுற்றுப் பரமாநந்தமடைந்து அங்குச் சென்று சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கித் திருமயிலைக் கெழுந்தருளும்படி விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்படியே பிள்ளையார் திருமயிலைக் கெழுந்தருளிக் கபாலீசரைத் தரிசித்து வணங்கிச் சிவனேசரைநோக்கி என்பும் சாம்பருமிட்ட குடத்தைக் கொண்டுவரக் கட்டளையிட்டு அவ்வங்கத்தை "மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலை" என்னும் பதிகமோதிப் பெண்ணுக்கிக் கபாலீசர் சந்நிதானத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருவான்மியூர் முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு சீர்காழிக் கெழுந்தருளித் தோணியப்பரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர். அங்குச் சிவபாதவிருதயரும் அவர் சுற்றத்தாரும் பிள்ளையார் திருமுன்புவந்து 'தேவரீர் வைதிகநெறியை விளக்கும்பொருட்டு ஓர் கன்னிகையைத் திருக்கல்யாணஞ் செய்தருள வேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க உடன்பட்டுத் திருநல்லூரிலிருக்கு நம்பியாண்டார் நம்பி என்பவருடைய புத்திரியை வேதவிதிப்படி திருமணஞ்செய்து தீயை வலம்வரும்பொருட்டு எழுந்து அக்கினி சிவபெருமானே என்று திருவுளங்கொண்டு சிவாலயத்துட்சென்று "நல்லூர்ப்பெருமணம்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருளினர். சிவபெருமான் திருவுளமகிழ்ந்து "நீயும் உன்மனைவியும் உன்னுடைய விவாகத்தைக் காணவந்தவர்கள் யாவரும் இச்சோதிக்குள்வந்து நம்மை யடையுங்கள்" என்றருளி அவ்வாலயமுற்றுஞ் சோதியாகி அச்சோதிக்கு ளோர்வாயிலை வகுத்துக்காட்ட, திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் "காதலாகிக் கசிந்து" என்னும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம் பாடியருளிக் கல்யாணத்துக்கு வந்தவர்களையெல்லாம் "இச்சோதிக்குள்செல்லுங்கள்" என்று திருவாய்

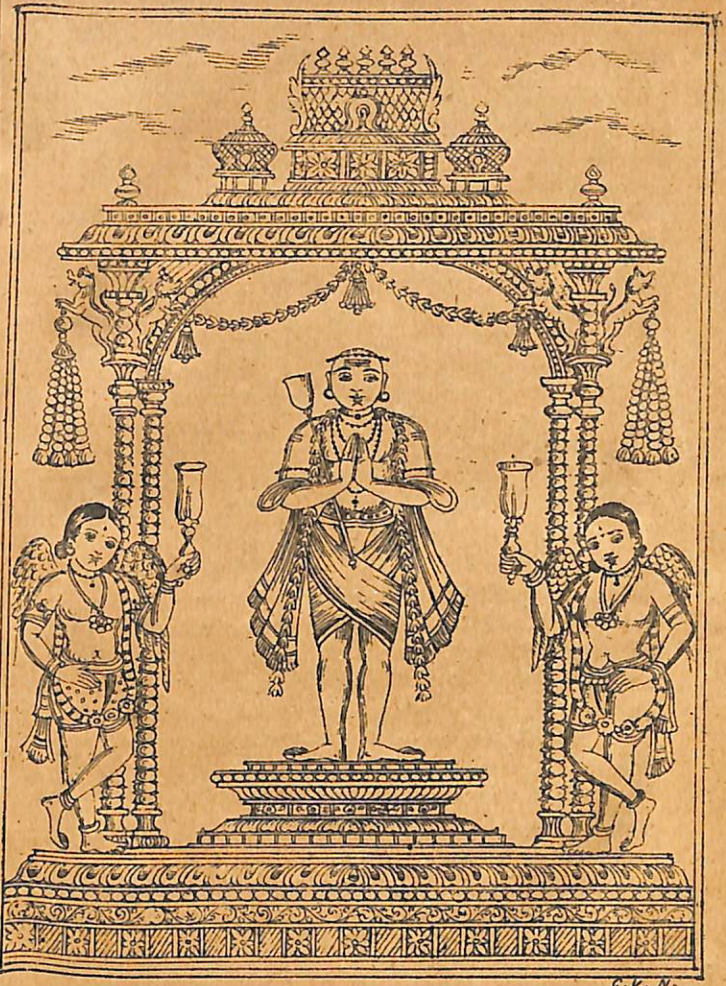
மலர்ந்தருளிப் பின்பு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தம்முடைய பத்தினியார் கையைப் பற்றிக்கொண்டு அச் சோதியை வலம்வந்து அதனுட்சென்று கலந்தனர். பின்பு அந்தச் சோதி மறைந்து பழையபடி ஆலயமாகக் கண்டு மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் வணங் கித் தோத்திரஞ் செய்தார்கள்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் சரித்திர முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திரம்.

திருமுனைப்பாடிநாட்டில் சிறப்புற்றோங்கிய திருவா மூரில் வேளாளர் குலத்தில் குறுக்கையர் குடியில் தோன் றிய புகழனார்செய்த அருந்தவத்தால் அவர் மனைவியாரா கிய மாதினியார் திருவயிற்றில் திலகவதியார் அவதரித் தனர். பின்னர் மருணீக்கியாரென்னும் பிள்ளைத் திரு நாமமுடைய திருநாவுக் கரசுநாயனார் அவதரித்தனர். இவர்க ளிருவரில் மருணீக்கியார் சைவாகம முதலிய கலை பயின்றுவரு நாளில் சில முதியோர் புகழனாரிடத்துவந்து 'கலிப்பகையா ரென்பவருக்குத் திலகவதியாரைத் திரு மணஞ் செய்விக்கத் தரவேண்டும்' என்ன, அவர் அத ற்கு உடன்பட்டனர். இச்செய்தியை அம் முதியோர் கலிப்பகையார்க் கறிவிக்க அவரும் மணஞ்செய்து கொ ள்ள விருப்பமுற் றிருக்கும்போழ்து, சோழமகாராஜன்

திருநாவுக்கரசு நாயனார்.

சேனுதிபதியாகிய கலிப்பகையாரை வடதேசத்துப் பகைமன்னரோடு போர்செய்யும்படி ஏவ, அவர் சேனையுடன் சென்று பகைவரோடு நெடுநாள் உயுத்தஞ் செய்து கொண்டிருந்தனர். அவர் அங்ஙனமிருக்க, இங்குப் புகழனாரும் மாதினியாரும் சிவபதம் அடைந்தனர். திலகவதியாரும் மருணீக்கியாரும் தாய்தந்தையர் தேகவியோகமடைந்ததுகண்டு துன்புற்று உறவினர் தேற்றத் தெளிந்து மருணீக்கியார் தாய்தந்தைகட்குச் செய்யவேண்டுங் கர்மாதிகளைச் செய்து முடித்திருந்தனர். அங்கு அமர் செய்திருந்த கலிப்பகையார் பகைவரை வென்று புகழ்கொண்டு வீரசொர்க்கம் எய்தியதைக் கேள்வியுற்ற திலகவதியார் உயிர்துறக்கக் கருதியபோது மருணீக்கியார் வேண்டுகோளால் அக்கருத்தைவிட்டுச் சிவபெருமான் திருவடிக்கணன்புபூண்டு அந்நெறிக்கண்ணே யிடையறுதொழுகி நின்றனர். இவர் இவ்வாறிருக்க மருணீக்கியார் வீட்டுநெறியையடையக்கருதியும் சிவபெருமான் திருவரு ளின்மையின் மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயத்தை விட்டுப் பொய்ச்சமயமாகிய சமணசமயத்தைக் கைக்கொண்டு அச்சமயநூல்களைக் கற்றுணர்ந்து அவரின் மேம்பட்டுத் தருமசேனரென்னும் பெயர்பெற்று ஒழுகுவதைத், திருவதிகையிற் சென்று சிவவேடம் பூண்டு சிவாலயத்தில் திருவலகிடுதல் திருமெழுகிடுதல் திருமாலைதொடுத்தல் முதலிய திருத்தொண்டு செய்துவாழுந் திலகவதியார் அறிந்து, தம்முடன் பிறந்தவராகிய மருணீக்கியார் பரசமயப் படுகுழியில் வீழ்ந்து கெடுவதை வீரட்டானேசுவரர் சந்நிதியில் நாள்தோறும் விண்ணப்பஞ் செய்யாநிற்க, ஒருநாள் வீரட்டானேசுவரர் திலகவதியார் சொப்பனத் தெழுந்தருளி, 'உன்னுடன் பிறந்தவனுக்குச் சூலை நோயை உண்டாக்கி அவனை நாம் ஆட்கொள்ளுகிறேம்; நீ துன்பப்பட வேண்

டுவதில்லை' என்று கட்டளையிட்டருளி, அவ்வாறே அவர்க் கங்நோயை உண்டாக்கிய வளவில் அவர் பொருது தமக் குத்தெரிந்த மந்திரங்களாலும் சமண முனிவர் மந்திரங் களாலும் தடுக்கவும் அது மேன்மேலு முதிர்வதுகண்டு இனி யிதற்கென்செய்வோமென்று வருந்தித் திலகவதியா ருக் கறிவித்தனர். அவர் 'நாம் அங்குவாரோம்' என்றதை ஓ ரோவலாளனுல் உணர்ந்து அவனையே துணைப்பற்றிக்கொ ண்டு ஒருவர்க்குந் தெரியாது இராவழிக் கொண்டுசென்று திருவதிகையென்னுஞ் சிவஸ்தலத்திற் சேர்ந்து திலகவதி யாரைக்கண்டு வணங்கி, 'தாயே! இச்சூலை நோயால் யான் படுந் துயரத்திற்கோ ரளவில்லை, இது தீரும்படி நீர் அநு க்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தனர். தில கவதியார் மனமிரங்கிச் சிவபெருமான் திருவருளைப் பல முறை சிந்தித்துத்தொழுது சகோதரராகிய மருணீக்கி யாரை நோக்கி 'நீர் கடைத்தேறும் பொருட்டு வீரட்டா னேசுவரர் திருவருளா லுமக் கிங்நோய் நேரிட்டது. ஆத லால், அவரைத் தொழுது துதித்தாலன்றித் தீராது' என்று திருநீறளித்து அணிந்துகொள்ளச்சொல்லிச் சுவா மி சந்நிதானத்திற் கழைத்துக்கொண்டு போகச் சென்று ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து வணங்கிப் பரமபிதா வாகிய சிவபெருமான் கிருபையால் பதிகம் பாடவேண்டு மென்னும் பேரன்பு தம்முள்ளத்தின்கண் உதிக்க அவ்வா றே "கூற்றுயினவாறு விலக்ககிலீர்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினர். அங்ஙனம்பாடிய மாத்திரத்தில் அங்நோய் நீங் கப் பேரானந்தமடைந்து சிவபெருமான் திருவருள் இருந் தபடியைக்கருதிப் பரவச முற்றிருக்கும்பொழுது 'நீ இனி மையாகப் பதிகமோதிய தன்மையால் உனக்கினி நாவுக் கரசு என ஓர் பெயர்வழங்கக் கடவது' என்று அசரீரி வாக்குண்டாக அதுகேட்டு மிகுதியு மகிழ்ச்சியுற்றுப் பசு

பதியைப் பலமுறை பணிந்து அன்றுதொட்டுச் சிவவே டம் பூண்டு திருத்தொண்டு செய்திருந்தனர்.

சமணர்கள் இஃதறிந்து இனி நம்முடைய சமயம் பொய்த்தது. அரசனிஃதுணர்ந்தால் அவனுஞ் சைவனுவான், ஆதலால், அவனறிவதற்குமுன்னே நாம் போய் வேறுவகையாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று தம்முள் ஆலோசித்து அரசனிடத்துச் சென்று 'தருமசேனர் சைவசமய விருப்பத்தால் அதிற் சேரக்கருதிக் கபடமாகத் தமக்குச் சூலைநோய் கண்டதென்றும் அது நம்மந்திரங்களால் தீரவில்லை என்றும் கற்பித்து நம்முடைய சமயத்தை இழிவுபடுத்தித் தம்முடைய தமக்கையிடத்திற்சென்று சைவராயினர்' என்று சொல்லினர். அரசன் அதுகேட்டு வெகுண்டு 'இங்ஙனஞ் சமயத்துரோகஞ் செய்தவனை யாது செய்யவேண்டும்' என, அவர்கள் 'நீற்றறையி லிடவேண்டும்' என்ன, அரசனுணையால் அவ்வண்ணமே செய்யத் திருநாவுக்கரசுநாயனுர், "மாசில் வீணையு மாலை மதியமும்" என்னும் திருப்பதிகம் பாடிச் சிவபெருமானைத் துதித்து அதனுற் சிறிதும் இடையூறின்றியிருக்க, சமணர்கள் ஏழாநாள் நீற்றறையைத் திறந்து பார்க்கும்போது அவர் தமது திருமேனியில் யாதொரு துன்பமுமின்றி யிருக்கக்கண்டு அதிசயித்து மீண்டும் பாலில் விடங்கலந்துகொடுக்க அதையுமுண் டுயிர்வாழ்ந் திருந்தனர். பின்னர் அவரைமிதிக்கும்படி யானையை ஏவினர். அப்போது "சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்து" என்னும் பதிகம்பாடியருள அவ் யானை திருநாவுக்கரசு நாயனுரை வணங்கித் தன்மேல் ஏறியிருந்த பாகனையுஞ் சமணரையுங்கொன்று சென்றது. பிறகு கற்றூணிற் கட்டிக் கடலிலிட்டனர். அப்பொழுது மருணீக்கியார் பரமசிவத்தைத் தியானித்து "சொற்றுணைவேதி

யன்" என்னும் பதிகம்பாடத்தொடங்கக் கட்டுகளெல்லாம் நீங்கி அக்கற்றூண் தெப்பம்போல் மிதக்க அதன் மேலிருந்து திருப்பதிகமுற்றும் பாடியருளத் திருப்பாதிரிப்புலியூருக் கடுத்த திருக்கெடிலநதி முகத்துவாரக் கரையிற் சேர்ந்து திருப்பாதிரிப்புலியூருக் கெழுந்தருளி அங்குச் சிவபெருமானை வணங்கித் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து மறுநாள் திருவதிகை வீரட்டானேசுரரைச் சென்று வணங்கித் திருப்பதிகம் பாடிக் கைத்தொண்டு முதலிய திருத்தொண்டு செய்தொழுகுநாளில் சமணவரசனுகிய பல்லவனென்பவன் திருநாவுக்கரசு நாயனுரது உண்மையை உணர்ந்து தானும் சைவனுகிச் சமணர் மடம் ஆலயம் முதலியவற்றை இடித்து ஓர் சிவாலய பிரதிட்டைசெய்து வாழ்ந்தனன்.

பின்பு திருநாவுக்கரசுநாயனுர் திருவதிகை வீரட்டானத்தினின்றும் புறப்பட்டு அருகிலுள்ள சிவாலயங்களனைத்தையுந் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துத் திருத்தூங்கானை மாடத்திற்சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்து வணங்கி நின்று 'ஐயனே! சமணசமயச் சார்பிலிருந்த இவ்வுடலைப் பொறுத்திருக்க அருவருக்கின்றேன்; ஆதலால், தேவரீருடைய இலச்சினையை அடியேனுடலில் தரித் தருளவேண்டும்' என "வடிவேறு திரிசூலம்" என்னும் பதிகம்பாடித் துதிக்க அவ்வாறே சிவபெருமான் திருவருளால் ஒருவர்க்குந் தெரியாமல் ஓர் பூதம் வந்து சூலக்குறியோடு இடபக் குறியையும் தமது திருத்தோளில் பொறிக்க மகிழ்ந்து துதித்து அங்கிருந்து புறப்பட்டு மற்றைச் சிவஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு அளவிலா அன்பு மேன்மேலும் பெருகச் சிதம்பரத்திற் சென்று சிற்சபையில் ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்தரு

ளும் நடேசரைத் தொழுது திருப்பதிகமோதித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாய ஞைரத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் பேராசையோடு செ ல்லும்போது, அவர் தமது திருக்கூட்டத்துடன் எதிர் வரக் கண்டுவணங்கத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர் 'அப்பரோ எழுந்திரும்' என்று தமது திருக்கரத்தா லெ டுக்க எழுந்திருந்து அவருடன் சீர்காழியிற் சென்று சிவ பெருமானைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துத் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் திருமாளிகையில் திரு வமுதுசெய்து வீற்றிருந்தனர். பின்பு சோழநாட்டின்க ணுள்ள சிவாலயங்களைச் சென்று தரிசிக்கவேண்டுமென் னும் ஆவலோடு திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனருடன் எழுந்தருளித் திருக்கோலக்காவிற்சென்று சிவபெருமா னைத்தொழுது பதிகம்பாடி அங்கிருந்து தனித்துச் செ ன்று மற்றைச் சிவஸ்தலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு பிறகு திருச்சத்திமுற்றத்திற் சென்று சிவபெருமானைப் பலமுறை பணிந்து 'கூற்றன்வரு முன்னரோ அடியேன் முடியில் தேவரீர் திருவடி சூட்டவேண்டும்' எனத் தி ருப்பதிகம் பாடியருளினர். சுவாமி "திருநல்லூர்க்கு வருக" வென, அவ்வாறே யங்குச்சென்று ஆலயத்தில் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து நின்றபொழுது எம் பெருமான் திருவடி சூட்ட, திருப்பதிகம்பாடித் துதி த்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திங்களூரிற்சென்று தம் மிடத் தன்புள்ள அப்பூதிநாயனரைக்கண்டு மகிழ்ந்து அவரது வேண்டுகோளால் அவர் திருமனையில் திருவமுது செய்ய வுடன்பட்டமையால் அந்நாயனர் மனைவியார் திருவமுது சமைத்து மூத்த திருநாவுக்கரசென்னும் புத ல்வனை நோக்கி 'நீசென்று வாழையிலை கொய்துவருக' என்று ஏவ, அப்புதல்வன் சென்று வாழையிலை யறுக்கும்

பொழுது சர்ப்பந் தீண்டிற்று. அவன் கொய்த இலையைக் கொண்டுவந்து தாய்கையிற்கொடுத் திறந்தனன். அவர் கள்கண்டு விஷந்தீண்டி யிருக்கலாமென்று தமக்குள் குறிப்பாலறிந்து அவ் வுயிர்நீங்கியவுடலை மறைத்துத் திரு நாவுக்கரசு நாயனரிடத்துச் சென்று 'திருவமுதுகொள்ள எழுந்தருளவேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தனர். அவ ரஃ துணர்ந்து தேவாரமோதிப் புத்திரனைப் பிழைப்பித்து அப்பூதி நாயனருடன் திருவமுதுசெய்து அங்கிருந்து புற ப்பட்டுத் திருவாரூரிற்சென்று திருக்கோயிலுட் புகுந்து வன்மீகநாதரைப் பதிகம்பாடித் துதித்துத் திருப்புகலூர் க்கு வருகையில் அங்கு முன்னரே எழுந்தருளியிருந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் கேள்வியுற்று எதிர் கொண்டுவர இருவருங்கண்டு வணங்கித் திருப்புகலூரை ச்சேர்ந்து சிவதரிசனஞ்செய்து திருப்பதிகமோதி முருக நாயனர் திருமடத்தில் எழுந்தருளித் திருவமுதுசெய்து திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனர் திருவாரூர்க் கெழுந் தருள, திருநாவுக்கரசுநாயனர் அங்குள்ள மற்ற சிவஸ் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மீண்டும் திருப்புகலூரில் முருகநாயனர் திருமடத்தில் வீற்றிருக்கத் திருஞானசம் பந்தமூர்த்திநாயனரும் அங்கெழுந்தருளினர். பின்னர் இவ்விருவர்களும் திருவீழிமிழலையிற் சென்று சிவதரிச னம் பண்ணித் தேவாரமோதித் துதித்து அங்கிருக்கும் பொழுது, கால மழையின்றிப் பஞ்சமதிகரிக்கச் சிவபெ ருமான் திருவுள மிரங்கித் தம்மடியார்க்குப் படிக்காசு கொடுத்தருள, அதனுல் அச் சிவனடியார்கள் இடைவி டாது வருகின்ற யாவர்க்கும் அமுது படைத்துக்கொண் டிருந்து பிறகு திருமறைக்காடென்னுந் தலத்திற்சென்று தேவர் பூசித்துச் சாத்திய திருக்கதவு திறக்கும்படி, "பண்ணினேர் மொழியாளுமை பங்கரோ" என்னும் திரு

ப்பதிக்மோதிப் பின்னர்ச் சோழநாட்டின்கண்ணும் நடு நாட்டின்கண்ணு முள்ள சிவஸ்தலங்க ளனைத்தையுந் தரிசித்து வணங்கித் தொண்டைநாட்டிற் கெழுந்தருளி அங்குள்ள காஞ்சி முதலிய ஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருக்காளத்திமலைக் கெழுந்தருளிச் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும்பொழுது ஸ்ரீகைலாசம் தரிசனமாக அங்கிருந்து புறப்பட்டு ஸ்ரீமல்லிகார்ச்சுன மென்னுந் தலத்திற் சேர்ந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் திருப்பதிகமோதித் துதித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு வடக்கு நோக்கிச் சென்று கங்கைக்கரை சேர்ந்து காசி விசுவநாதரைத் தரிசித்து வணங்கி அங்குத் தம் பரிசனங்களை நிறுத்தித் தாம் தனியே இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் நடந்து காடு மலை கானுறு யாவுங் கடந்து பாலைவனத்திற் செல்லும்பொழுது அதன் வெப்பத்தாற் கால்கள் பரடுவரையினும் கைகள் மணிக்கட்டு வரையினுந் தேய நடக்கச் சக்தியற்றுப் பின்னர் மார்பால் தவழ்ந்தும் புரண்டுஞ் சென்று அதற்குஞ் சக்தியின்மையால் மூர்ச்சித்துக் கிடக்க, சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி இவ்வுலகத்தின்கணுள்ள ஆன்மாக்கள் உய்யும்பொருட்டுத் திருப்பதிகம் பாடியருள வேண்டுமென்னும் கருத்தால் திருக்கைலாயத்திற்கு வரக் கட்டளையிட் டருளாது ஓர் பிராமண வடிவங் கொண்டு திருநாவுக்கரசு நாயனூர்க்குமுன் னெழுந்தருளி "நீரிங்ஙனம் வருந்திய தென்னை" என, அப்பொழுது சிவபெருமான் கிருபாநோக்க வீக்ஷண்ணிய விசேஷத்தால் திருநாவுக்கரசுநாயனூர் சற் றுணர்வுற்று அம்மறையவரைநோக்கித் 'திருக்கைலாச தரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் பேராசையா லிங்ஙனம் வந்தேன்' என்ன, அதற்கு அவ்வந்தணர் 'திருக்கயிலாச தரிசனம் மானிடர்களுக்குக் கிடைக்கத்தக்கதோ' என, 'இவ்வுடல் எவ்வகையாலும்

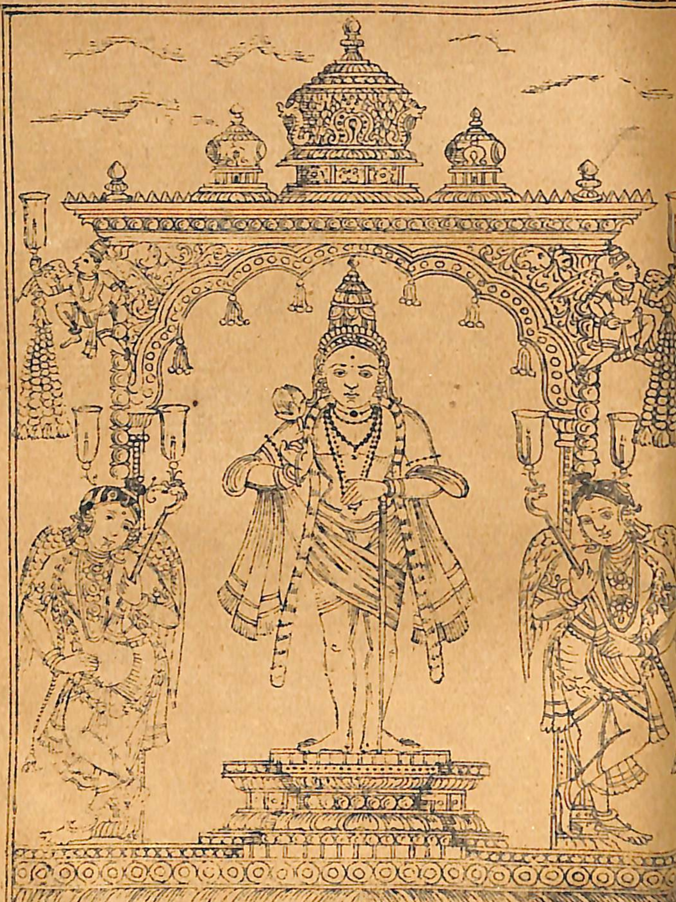
அழிவது ஆகையால் கைலாச தரிசனஞ் செய்தாலொழிய மீளேன்' என்றனர். அவரது மனவுறுதியை நன்குணர்ந்த சிவபெருமான் அப் பிராமணவுருக் கரந்து அறவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேல் பார்வதி சமேதராய்த் தோன்றி "நாவுக்கரச எழுந்திரு" என்று திருவாக்கருளிய வளவில் திருநாவுக்கரசுநாயனுர் திருமேனி முன்போலப் பழுதி ன்றி விளங்க உணர்வுற்றுச் 'சிவபெருமானே! அடிமைக் குத் திருக்கைலாச தரிசனந் தந்தருள வேண்டும்' என்று பலவாருகத் தோத்திரஞ் செய்தனர். சுவாமி எழுந்தரு ளியபோது உண்டாகிய தடாகத்தைக்காட்டி 'இதில் மு ழுகித் திருவையாற்றிற் சென்ருல் அங்குக் கைலாச தரி சனஞ் செய்வாய்' என, அவ்வண்ணமே அத்தடாகத்தில் மூழ்கித் திருவையாற்றில் ஓர் தடாகக்கரையிலேறிச் சிவ பெருமான் சந்நிதானத்திற் சென்று நந்திதேவர் முதலிய பிரமதகணங்களும், முனிவர்களும், இந்திராதி தேவர்க ளும் வந்து நெருங்கியிருக்கவும், தேவதுந்துபி முழங்க வும், நான்கு வேதங்களும் கோஷிக்கவும், பார்வதிசமே தராய் எழுந்தருளியிருக்கும் கைலாசபதியைக்கண்டு தரி சித்து வணங்கி ஆநந்த பரவசராய்த் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துப் பின்பு அக்காட்சிபோய்ப் பழையபடி ஆலயமா யிருக்கக்கண்டு மனவருத்தமடைந்து இன்னுமுள்ள சிவ ஸ்தலங்க ளனைத்தையும் சென்று தரிசிக்கவேண்டுமென் னும் பேரன்பினுல் திருப்பூந்துருத்தி என்னும் சிவஸ் தலத்திற் கெழுந்தருளிச் சிவதரிசனம் பண்ணித் திருப் பதிகம்பாடித் துதித்துக் கைத்தொண்டுஞ் செய்து அங் கோர் மடாலயம் கட்டுவித்து அதில் வீற்றிருந்து காலங் கள்தோறுந் தவருது சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருக் கையில் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனுர் மதுரைக் கெழுந்தருளிச் சமணரை வாதில்வென்று மீண்டும் சோ

ழவளநாட்டிற்கு வரும்போது திருநாவுக்கரசுநாயனரைக் காணவேண்டுமென்னும் ஆசையால் திருப்பூந்துருத்திக் கெழுந்தருள, அதைத் திருநாவுக்கரசுநாயன ருணர்ந்து ஒருவரு மறியாது சென்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் எழுந்தருளிய முத்துச்சிவிகையைத் தமது அருமைத் திருத்தோளால் தாங்க, அதைத் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனர் அறியாமையால் 'அப்பர் எங்கு' என்ன, "அடியேன் தேவரீர் முத்துச்சிவிகையைத் தாங்கும் பெருவாழ்வு பெற்றுளன்" என்ன, அம்மொழி தம் திருச்செவியில் புகுமுன் திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனர் விரைவிற் சிவிகையை விட்டிறங்கித் திருநாவுக்கரசு நாயனரைப் பணிய, அவ ரதற்குமுன்னரே வணங்கக்கண்ட சிவனடியார்க ளனைவரும் அவ்விருவர்களையும் தொழுது அடங்கா மகிழ்ச்சியா லாரவாரித்தனர். பிறகு திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனரும் திருநாவுக்கரசு நாயனரும் ஆலயத்திற் கெழுந்தருளிச் சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருமடத்திற்போய் இருவரும் அளவளா யமர்ந்திருக்கையில் மதுரையில் நடந்த செய்திகளெல்லாவற்றையும் திருக்கூட்டத்தார் கூறக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்தது மன்றிக் குலச்சிறைநாயனர் மங்கையர்க்கரசியார் ஆகிய இவர்களுடைய சிவனேசமிகுதியைத் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் திருவாய் மலர்ந்தருளக்கேட்டுப் பரவசமடைந்து உடனே தாமும் மதுரைக் கெழுந்தருளிச் சொக்கநாதரையும் அங்கயற்கண் ணம்மையையும் தரிசித்துத் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்திருக்கையில் மந்திரியாராகிய குலச்சிறை நாயனரும் பாண்டிய ராசராகிய நின்ற சீர் நெடுமாறநாயனரும் வந்துவணங்க மகிழ்ந்து அவர்க்கினிய வசனங்கள் சொல்லிப்போக்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டு இடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்து இராமே

ச்சுரத்துக் கெழுந்தருளி இராமேச்சுரரைத் தரிசித்துப் பதிகம்பாடி யங்குச் சிலநாள்வரையி லிருந்து மீண்டும் சோழவளநாட்டிற் கெழுந்தருளித் திருப்புகலூரிற் சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்து வணங்கி அங்குழைவாரத்தாற் கைத்தொண்டுசெய்து வாழுநாளில் பரமகாருண்யராகிய சிவபெருமான் திருநாவுக்கரசு நாயனாரது பக்திமிகுதியை உலகத்தின்க ணுள்ள ஆன்மகோடிகளுக் கறிவிக்கும்பொருட்டு அவர் உழைவாரப்படையாற் செதுக்கு மிடங்களிலெல்லாம் பொற்குவையும் நவமணிக் குவையுமாகச் செய்தருள, அவற்றை ஓடுங் கற்களுமாக மதித்துத் திருவலகிட் டெறியப் பின்பு அவரை மயக்கும்படி அரமகளிரை ஏவ, அவர்களங்ஙன மெய்தி மயக்க; அதுகண்டு திருநாவுக்கரசு நாயனார் வினையைக்குறித்து "உம்மாலிங்கென்ன குறையுடையேனான்" என்னுந் திருத்தாண்டக மோதியருள, அம்மாதர்கள் இவரை மயக்குவது நம்மா லாவது அன்றென்று கருதிப்போயினர். பின்பு திருநாவுக் கரசுநாயனார் அத்தலத்திலேயே சிவபெருமானை இடையறாது தரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடிச் சாத்தி வாழுநாளில் ஓர்நாள் "எண்ணுகே னென்சொல்லி யெண்ணுகேனே" என்னுந் திருத்தாண்டகமோதிச் சிவானந்தா தீதராய்ச் சிவபெருமான் திருவடிநீழலில் சேர்ந்தருளினர்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார் சரித்திர

முற்றிற்று.

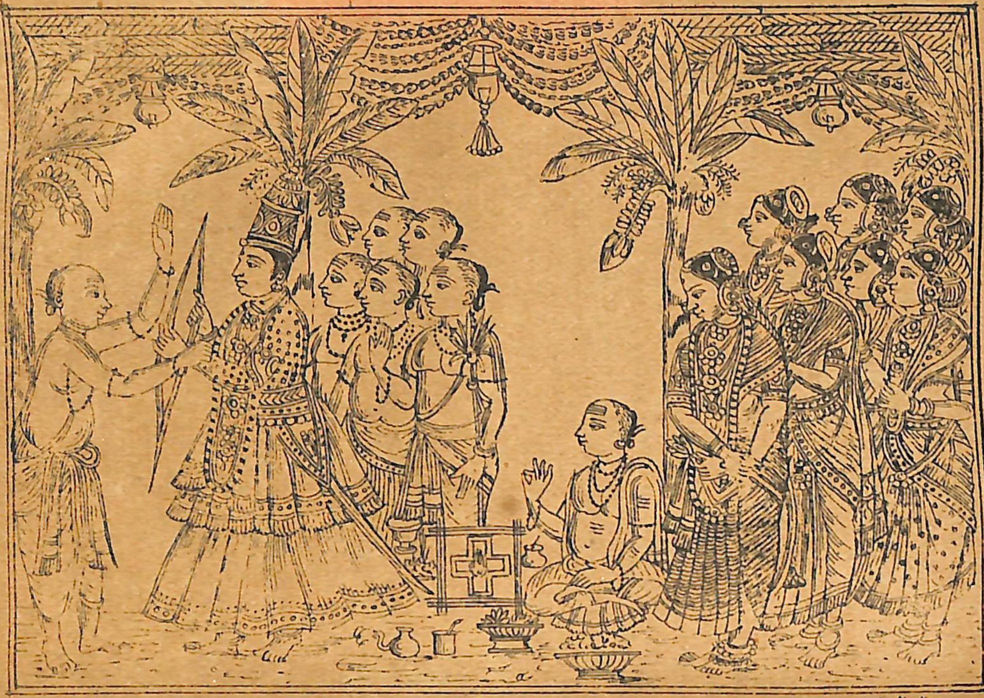
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சரித்திரம்.

திருக்கயிலாசமலையில் பார்வதியாரோடு எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானுடைய மெய்த்தொண்டர் அறுபத்து மூவரில் ஒருவராகிய ஆலால சுந்தரனென்பவர் ஒருநாள் அப்பரமபதிக்குப் பூமாலை தொடுத் தணிதற்பொருட்டு மலர்கொய்தற்குத் திருநந்தன வனத்திற் சென்றபோது, உமாதேவியார்க்கு மலர்மாலைகட்டிச் சாத்துதற் கவ்வனத்திற் பூப்பறித்துநின்ற அவருடைய சேடியர்களாகிய அனிந்திதை கமலினி என்னும் பெயருடைய பெண்கள் இருவர்மேல் இச்சைகொண்டார். அவர்களும் ஆலால சுந்தரனைக்கண்டு அவர்மேல் ஆசைகொண்டார்கள். பின்பு ஒருவாறு மனத்தை மீட்டுக்கொண்டு ஆலாலசுந்தரர் சிவசந்நிதானத்திற்கும் சேடியர்கள் தாயார் சந்நிதிக்கும் சென்றனர். சர்வாந்தரியாமியாகிய கைலாசபதி ஆலால சுந்தரனைநோக்கி "நீ பெண்கள்மே லிச்சைகொண்டமையால் தட்சிண பூமியில் மானிடதேக மெடுத்து அப்பெண்களோடுகூடி யின்ப மநுபவிப்பாயாக" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆலாலசுந்தரர் நடுநடுங்கிச் சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து எழுந்துநின்று அஞ்சலியஸ்தராய் 'கருணைக்கடலே, மனிதனுப் பிறந்து சமுசார சாகரத்தில் மூழ்கிச் செய்வ தின்னது தவிர்வதின்னது என்றறியாது மயங்கும்பொழுது தேவரீர் என்னைத் தடுத்தாட் கொள்ள வேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய, சிவபெருமான் அதற்குத் திருவுளமிசைந்தனர்.

அவ்வாறே ஆலாலசுந்தரர் புண்ணியபூமியாகிய பரத கண்டத்தில் தென்தேசத்தில் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் ஆதிசைவப் பிராமணகுலத்தில் சடைய னுருடைய கற்புக்கிருப்பிடமாகிய இசைஞானியார் திரு வயிற்றில் அவதரித்து நம்பியாரூரரொன்னும் பிள்ளைத் தி ருநாமம் பெற்று ஒருநாள் வீதியில் சிறுதேருருட்டி விளை யாடுகையில் அந்நாட்டரசராகிய நரசிங்க முனையரையர் கண்டு சடையனுர் சம்மதத்தின்மேல் அப்பிள்ளையைத் தம்மாளிகைக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோய் அபிமான புத் திரராகப் பாவித்து வளர்க்க வளர்ந்தாராயினும், பிரா மண குலத்துக் குரிய ஒழுக்கமுடையராய்த் தக்கபருவத் தில் உபநயனஞ் செய்யப்பெற்று வேதாகம முதலிய சக ல சாஸ்திரங்களினும் வல்லவராய்த் திருமணஞ்செய்து கொள்ளுதற்குரிய பருவத்தை யடைந்தனர். அதுகண்டு தந்தையாராகிய சடையனுர் தம்மரபுக்கேற்ற புத்தூரி லுள்ள சடங்கவி சிவாசாரியரிடத்தில் அவர் புத்திரியைத் தம் புத்திரருக்கு மணம்பேசச் சில முதியோரை அனுப் பினுர்; அவர்கள் சடங்கவி சிவாசாரிய ரிடத்திற்சென்று பேசி அவர் உடன்பட்ட செய்தியைச் சடையனுர்க் கறி வித்தனர். அப்பொழுது சடையனுர் மனமகிழ்ந்து விவா க சுபதினமுகூர்த்தம் நிச்சயித்துத் தம் ஞாதிகள்முதலி ய உறவினரையும், நட்பினர் யாவரையும் திருமணவோலை போக்கி வரவழைத்தனர். பின்பு நம்பியாரூரராகிய சுந் தரமூர்த்தி நாயனுர் திருமணக்கோலம்பூண்டு குதிரையி லேறிச் சகல சம்பிரமத் தோடு புத்தூரில் சடங்கவியார் வீட்டில் திருக்கல்யாணப் பந்தர்க்கு முன்சென்று குதிரை யினின்றிழிந்து உள்ளேபோய் ஆசனத்திருந்தனர். அப் பொழுது சிவபெருமான் தாம் திருக்கைலாசத்தில் ஆலா லசுந்தரர்க்குத் திருவாக்களித்தபடி ஓர் வயோதிகப்பிரா

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் திருமணம் ஓலைகிழித்தது

மண வடிவங்கொண்டு அந்தக் கல்யாணப் பந்தலில் எழுந்தருளிநின்று அங்குள்ளார்க் கெதிரில் நம்பியாரூரரை நோக்கி 'உனக்கும் எனக்கு மொரு வழக்கிருக்கிருக்கிறது, அது தீர்ந்தபிறகுதான் நீ விவாகஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும்' என்றனர். நம்பியாரூரர் 'உமக்கும் எனக்கும் உள்ள வழக்கு யாது' என்ன, அவ்வையர் அங்குள்ள பிராமணர்களை நோக்கி 'இந்த நம்பியாரூரன் எனக் கடிமை' என்றார். அதுகேட்ட நம்பியாரூரர் 'இவ்வையர் சொல்லியது நன்றாயிருக்கிறது' என்று பழித்துச்சிரிக்க, பிராமண வேடம் பூண்டுவந்த கடவுள் 'உன்பாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த முறியோலை இதோ இருக்கிறது, அப்படியிருக்க நீ பரிகாசஞ்செய்தது என்ன' என்றார். நம்பியாரூரர் ஐயரை நோக்கி 'பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமைப்படுதல் இன்று நீர் சொல்லக்கேட்டோம், நீ பித்தனோ' என்ன, 'ஐயா நான் பித்தனுனு மாகட்டும்,பேயனுனு மாகட்டும், நானதற்குச் சிறிதும் வெட்கமடையேன். நீ விநோதவார்த்தைகள் பேசவேண்டாம். அடிமைத்தொழில் செய்யவா' என்றார். நம்பியாரூரர் 'ஐயரே அவ்வோலையைக் காட்டும்' என்ன, "ஐயர் நீ யிந்தவோலையைப் பார்த்து நிச்சயிக்கத்தக்கவனோ, நானிந்தச் சபையாருக்குக் காட்டி மெய்யென்று ஒப்புக்கொள்ளச் செய்வித்தபின் எனக் கடிமைத் தொழில் செய்யமாத்திரம் தக்கவன்' என்றார். அதுகேட்டு நம்பியாரூரர் கோபங்கொண்டு அவர் கையிலுள்ள ஓலையைப்பறிக்க அவருக் கெதிரிற்சென்ற வளவில் அவரோடத் தாம் பின்தொடர்ந்தோடிப்பிடித்து ஓலையைப்பறித்துக் கிழித்தனர். சுந்தரமூர்த்தியைப் பிடித்து ஒருதரம் 'இது முறையோ' என்று கூசலிட, சமீபத்திநின்றவர்கள் இருவரையும் விலக்கி 'உலகத்தில் எந்நாளும் நடந்திராத செய்தியைக்கொண்டு வழக்காடுகிற பிராமண

ரே! நீரெங்கேயிருக்கிறவர் சொல்லும்' என. 'நான் இந் தத் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருக்கிறவன், அதிருக் கட்டும், இந்த நம்பியாரூரன் அறநெறிக்கு விரோதமாக என்கையில் இருந்த ஓலையைப் பலாத்காரமாய்ப் பிடுங் கிக் கிழித்ததனுல் தான் எனக்கடிமை என்பதை ஸ்திரப் படுத்தினன்' என்றுர். அப்பொழுது நம்பியாரூரர் 'நீர் திருவெண்ணெய் நல்லூரில் இருப்பவராயின் உம்முடை ய தப்புவழக்கை அங்கேதானே பேசித் தீர்ப்புச்செய்ய வாரும்' என்ன, ஐயர் அதுகேட்டுத் 'திருவெண்ணெய் நல்லூரில் உள்ள பிராமணர்களுக்குமுன் ஆதியில் எழு திய மூல ஓலையைக்காட்டி நீ எனக்கு முறி என்பதைச் சாதிப்பேன்' என்று தண்டேன்றிக்கொண்டு முன்னே செ ன்றுர். நம்பியாரூரரும் மற்றைப் பிராமணர்களும் பின் னே போயினுர்கள்.

ஐயர் தமக்குப்பின் வந்த நம்பியா ரூரரோடும் மற்றப் பிராமணரோடும் திருவெண்ணெய் நல்லூரைச் சேர்ந்து அங்குக்கூடிய பிராமணர்களுக் கெதிரில் அவர்களைநோக் கி 'அறிவிற்சிறந்த பெரியோர்களே? இந்த நம்பியாரூர ன் நீ எனக்கடிமை என்று காட்டிய ஓலையைப் பறித்துக் கிழித்துவிட்டு உங்களிடத்திற்கு வந்திருக்கிருன்' என்று முறையிட்டார். அதைக்கேட்ட பிராமணர்கள் அவரைப் பார்த்து 'பிராமணர்கள் அடிமைப்படுதல் இவ்வுலகத்தில் எக்காலத்து மில்லையே ஐயரோ; நீர் என்ன தப்புவார்த் தை சொல்லுகின்றீர்' என்ன 'ஐயர் நான் சொல்லியது பொய்யன்று, மெய்யே. இவன் பறித்துக் கிழித்தவோலை இவனுடைய பாட்டன் தானும் தன் உறவினரும் எனக் கடிமையென் றெழுதிக்கொடுத்த வோலை' என்றுர். உட னே பிராமணர்கள் நம்பியாரூரரை நோக்கி, இவர் உம்

முடைய பாட்டன் எழுதிக்கொடுத்த முறியோலையைக் காட்டினால் நீரதைப்பறித்துக் கிழிக்கலாமா? அதனால் உம்முடைய பக்ஷம் செயித்ததோ? இவர் தம் வழக்கை யாவரும் ஒத்துக் கொள்ளும்படி கூறினர். இனி உம் முடைய கருத்து யாது' ? என்ன, அதற்குச் சுந்தரர் 'வே தாகம முதலிய யாவுங் கற்றுணர்ந்த மகான்களே! நான் ஆதிசைவ னென்பதை நீங்களெல்லா மறிவீர்களே, அப்படி யிருக்க இந்தப்பிராமணர் என்னைத் தமக்கடிமை என்று சாதிக்கிறாரோ, இது மனத்தால் நிச்சயிக்கத்தகாத மா யை யென்றே நினைத்தல்வேண்டும். நானிதற் கென்ன சொல்வேன்' என்ன, அதைக்கேட்ட பிராமணர் அவ்வை யரை நோக்கி 'நீர் இவரை உம்முடைய அடிமை என்று சொல்லுகிறதற்கு அநுபவம், லிகிதம், சாக்ஷி இம்மூன்றி லொன்று உம்மிடத்தில் இருக்கவேண்டுமே அதைக்காட் டும்' என்ன, அப்பொழுது ஐயர் 'இவன் கிழித்த ஓலை மூல வோலையைப் பார்த்தெழுதிய படி யோலை ; மூலவோலை யோ என்னிடத் திருக்கின்றது' என்றார். பிராமணர் 'ஆனா லதைக் காட்டும்' என்ன, ஐயர் 'ஆரூரன் அதையும் முன்போலப் பறித்துக் கிழித்துப்போட்டால் என்செய் வேன். ஆதலால், அப்படிச் செய்யாதபடி திட்டஞ் செய் வீர்களானால் காட்டுகிறேன்' என்ன, பிராமணர் 'கிழிக்க வொட்டோம் காட்டும்' என்ன, ஐயர் மூலவோலையைக் கையிலெடுத்தனர். அப்பொழுது சபையார் கட்டளையின் படி ஓர்கரணன் அவரைக்கும்பிட்டு ஓலையைவாங்கிச் சபை யிலுள்ளார் கேட்கும்படி, 'திருநாவலூரிலிருக்கும் ஆதிசை வனாகிய ஆரூரனென்னும் நான் திருவெண்ணெய் நல்லூரி லிருக்கும் பித்தனுக்கு நானும் என் சந்ததியாரும் வழித் தொண்டு செய்ய உள்ளும்புறமு மொப்ப உடன்பட் டெழுதிக் கொடுத்தேன். இப்படிக்கு ஆரூரன்' என்று

வாசித்தான். அதிற் சாக்ஷிகையெழுத் திட்டவர்களும் தங்கள் கையெழுத்தென்றே ஒப்புக்கொண்டனர். அதன் பின்பு பிராமணர்கள் நம்பியாரூரனை நோக்கி, 'இது உம்முடைய பாட்டன் கையெழுத்துதானே? பாரும்' என்ன, ஐயர் அவர்களைப்பார்த்து 'இச்சிறுவன் தன் னடிமையோலையில் எழுதிய தன் பாட்டன் கையெழுத்தை அறியச் சக்தியுள்ளவனே, இவன்பாட்டன் எழுதிய வேறு கைச்சாத் திருந்தால் அதை வருவித்துப்பார்த்து ஒத்திருந்தால் உங்களுக்குத் தோன்றிய தீர்ப்புச் சொல்லுங்கள்' என்ற அளவில், அப்படியே அவர் பாட்டனுர் கைச்சாத்தொன்று அழைப்பித்துப் பார்த்து ஒத்திருக்கக்கண்டு 'இனி நீர் தப்ப வழி இல்லை. நீர் இந்தப் பிராமணருக்குத் தோற்றீர். ஆதலால் அவர் கருத்தின்படி அடிமைசெய்வதே கடன்' என்றுர்கள். ஆலாலசுந்தரர் 'விதிமுறை யிதுவாயின் நானுடம்படேனென்று சொல்லக்கூடுமோ' என்று நின்றுர். அப்பொழுது பிராமணர்கள் அவ்வையனைநோக்கி 'நீர் காட்டிய முறியோலையில் எங்களூரோ உம்முடைய ஊராக எழுதப்பட் டிருக்கின்றது. ஆகையால், உமக்கிங்கே தலைமுறையாகவுள்ள வீடும் ஸ்திதியும் காட்டும்' என்ன. 'காட்டுகிறேன் வாருங்கள்' என்று நம்பியாரூரரும் பிராமணர்களும் பின்தொடர்ந்துவரத் தாம் அவ்வூரிலுள்ள திருவருட்டுறை என்னுஞ் சிவாலயத்துள்ளே போயினர். சபையார் அவனைக்காணுது திகைத்துநின்றுர்கள்.

அப்பொழுது சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் என்னை அடிமைகொண்ட பிராமணர் திருக்கோயிலுள்ளே புகுந்தது என்ன ஆச்சரியமென்று கருதி அத்தியந்த ஆசையோடும் தனித்து அவனைப் பின்தொடர்ந்துபோய்க் கூப்பிட, சிவபெருமான் அறவடிவாகிய இடபவாகனத்தின்மேல் பார்

வதி சமேதராய் எழுந்தருளி 'நீ நமக்கு முன்னே தொண்டனு யிருந்தாய் ; பெண்கள்மேல் ஆசை வைத்ததனுல் நம்முடைய ஆணையால் பூமியிற் பிறந்தாய் ; இப்பொழுது சமுசார பந்தமானது உன்னைத் தொடராதபடி நாமே வலியவந்து தடுத்தாட்கொண்டோம்' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினுர். இவ்வாறெழுந்த அருமைத்திருவாக்குச் செவியில் நுழையச் சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் பரவசப்பட்டு அடியற்ற மரம்போல் பூமியில்விழுந்து அஷ்டாங்க நமஸ் காரம்பண்ணி ஆநந்தக்கண்ணீர் பெருக எழுந்து நின்று இரண்டு கைகளையும் சிரசின்மேற் குவித்துப் 'பொன்னம் பலத்தில் பஞ்சகிருத்தியத் திருநடனஞ் செய்தருளும் சுவாமீ! தேவரீர் ஒன்றுக்கும் பற்ருத என்னை வலியத் தடுத்தாண்ட அருட்பெருமையை என்னென்று சொல்லு வேன்' என்ருர். அப்படிநின்ற நம்பியாரூரரைநோக்கி 'நீ நம்மோடு வன்சொற்பேசி வன்தொண்டனென்னும் பெயர்பெற்ருய், நமக்கு அன்பினுற்செய்யும் அருச்சனை யாவது பாடலேயாம். ஆதலால், நம்மேற் றமிழ்ப்பாடல் பாடுக' என்று அருளிச்செய்யச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் அஞ்சலியஸ்தராய் 'அடியேன் தேவரீருடைய அனந்த கல்யாண குணங்களில் எதை அறிவேன் என்னவென்று பாடுவேன்' என்ன, அதற்குச் சிவபெருமான் 'நீ முன் னே நம்மைப் பித்தனென்ருய் ஆதலால் என் பெயர் பித் தனென்றே பாடுக' என்ன, சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் தம் மை அடிமைகொண்ட சிவபெருமான்மேல், "பித்தா பிறைசூடி" என்னுஞ் சொற்ருெடரை முதலாகவுடைய திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினுர். பின்பு சிவபெருமான் 'நீ யின்னும் நம்புகழைக்குறித்துப் பலவகையாகப் பாடுக' என்று மறைந்தருளினுர். இது நிற்க, புத்தூரில் சடங் கவி சிவாசாரியர் புத்திரியாரோ விவாகந் தவறினதினுல்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனுரையே தியானஞ்செய்துகொண் டிருந்து சிவபத மடைந்தனர்.

பின்பு சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் திருவெண்ணெய் நல்லூரி லிருக்கின்ற திருவருட்டுறை என்னும் ஆலயத்தி லெழுந் தருளிய பரமகாருண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் தம்மை யாட்கொண்டபின் திருநாவலூர்க்கும் திருத்து றையூர்க்கும் சென்று திருப்பதிகம்பாடிச் சிதம்பரத்தி லே ஆநந்ததாண்டவஞ் செய்தருளும் நடேசனைத் தரிசி க்கவேண்டு மென்னும் பேராசையோடு புறப்பட்டுத் திரு வதிகை என்னுந் தலத்துக்குச் சமீபத்திற்போய்த் 'திரு நாவுக்கரசுநாயனுர் உழவாரத்தால் கைத்தொண்டுசெய்த இத்தலத்திலே நான்மிதிக்க அஞ்சுகிறேன்' என்று அதற் குட்செல்லாமல் அருகிலிருந்த சித்தவடமடத்தி லெழுந் தருளி அன்றிராத்திரி திருவதிகை வீரட்டானத்தில் வீற் றிருக்கும் சிவபிரான் திருவடிகளைத் தியானஞ் செய்து கொண்டு நித்திரை செய்யும்போது வீரட்டானேசுரர் ஓர் விருத்தப் பிராமணராகி அம்மடத்தில் நுழைந்து சுந்த ரமூர்த்திநாயனுர் சிரசின்மேல் தமது திருவடியை வைத் தருளித் துயில்பவர்போ லிருந்தனர். அப்பொழுது சுந்த ரமூர்த்திநாயனுர் விழித்துக்கொண்டு, 'ஐயரோ! ஏன் உம் முடைய பாதத்தை என் சிரசின்மேல் வைத்தீர்' என்ன, ஐயர் 'என் வயோதிகத்தால் திசைதெரியாது அப்படிச் செய்தேன்' என்ன, சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் அதற் கொ த்துக்கொண்டு தம்முடைய சிரசை வேருரு திசையில் வைத்து நித்திரை செய்தனர். சிவபிரான் அங்குஞ்செ ன்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனுருடைய சிரசில் தம்முடைய பாதத்தை நீட்ட, சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் 'என் சிரசில் பலமுறை கால்வைத்த நீர் யார்' என்ன, 'நீ என்னை அறி

யாயா' என்று உரைத்து மறைந்தருளினர். அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் தம்முடைய சிரசில் பாதத்தை வைத்தவர் சுவாமி என்றறிந்து 'அடியேன் செருக்கினல் சிவபெருமானென்று அறியாமையால் என் செய்தேன்' என்று வருந்தி, வீரட்டானேசுரரை "தம்மானையறியாத சாதியாருளரோ" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சிதம்பரத்திற் சென்று கனக சபையில் ஆநந்த தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதரைத் தரிசித்து அன்பு மிகுதியால் நெருப்பிலிட்ட நெய்போல் மனமுருகி ஆநந்தக்கண்ணீர் பெருக விழுந்து நமஸ்கரித்து பேரின்பசாகரத்தில் முழுகி இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசின்மேற் குவித்துப் பதிகம்பாடித் துதித்து நின்றனர்.

அப்பொழுது நடேசர் திருவருளால் 'திருவாரூர்க்கு வா' என்று எழுந்த அசரீரிவாக்கைக் கேட்டு அக்கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு கனகசபையைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுக் கொள்ளிடநதியைக் கடந்து சீர்காழிக்குச் சமீபித்து 'இது திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் திருவவதாரஞ் செய்த தலம் ஆகையால் அதை மிதிக்கலாகாது' என்று கருதி அதன் எல்லையை வணங்கி வலம் வரும்போது சிவபெருமான் தரிசனந் தந்தருள, "சாதலும் பிறத்தலுந் தவிர்த்து" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடித் துதித்து அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருக்கோலக்கா முதலிய சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர்க் கெழுந்தருளி ஆலயத்துட்சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பேரின்பக் கடலுள் மூழ்கித் திருப்பதிகம்பாடித் துதித்துநின்ருர். அப்பொழுது சுந்தமூர்த்திநாயனுர் கேட்கும்படி தியாகப்பெரு

மான் திருவருளால் 'நாமுனக்குத் தோழரானோம், முன்னே நாமுன்னையாட்கொண்ட விவாக காலத்தில் நீ கொண்டிருந்த மணக்கோலத்தை என்றும் பூண்டு விளையாடுவாயாக' என்று ஓரசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அது கேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ஆநந்தபரவசராய்த் தொழுது துதித்துப் புறம்போந்து அன்றுதொட்டு அடியார் யாவரும் தம்பிரான்தோழர் என்று சொல்லிக்கொள்ளத் திருமணக்கோலம்பூண்டு நாள்தோறும் வன்மீக நாதனைத் தரிசனஞ் செய்துகொண் டிருந்தனர்.

இதுநிற்க, முன்னே திருக்கயிலாச மலையில் இருக்கும் பார்வதியாருடைய பாங்கிய ரிருவரில் ஒருவராகிய கமலினி என்பவர் அத் திருவாரூரில் உருத்திரகணிகையர் குலத்தில் பிறந்து, பரவையார் என்னுந் திருப்பெயர் பெற்று, மங்கைப்பருவ மடைந்து, அவரும் தோழிமாரோடு தினமும் ஆலயத்துட் சென்று, சிவதரிசனஞ் செய்துவருவார். ஒருநாள் தரிசனஞ் செய்யப் போம்பொழுது அங்குப் பரிசனத்தோடு சிவதரிசனத்துக் கெழுந்தருளிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கண்டு ஆசைகொண்டு 'தாம் அவரை விவாகஞ்செய்து கொள்ளவேண்டும்' என்று சுவாமி சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்தருளினர். சிவபெருமான் அவர் விண்ணப்பத்தைத் திருவுளங்கொண்டு பரவையாரைச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்குத் திருமணஞ் செய்து கொடுக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டருள, அவர்க ளப்படியே சுந்தமூர்த்திநாயனார்க்குப் பரவையாரை விதிப்படி விவாகஞ் செய்து கொடுத்தார்கள். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பரவையாரைக்கூடி வாழ்ந்திருக்கும் நாளில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக் கெழுந்தருளும் போது தேவாசிரய மண்டபத்தில் சேர்ந்திருந்த சிவனடி

யார்களைக் கண்டு அவர்கள்மேல் பத்திமிகுந்து 'நானிவர் களுக் கடியனாகுநாள் எந்நாள்' என்று கருதிச் சுவாமிதரி சனத்துக்குத் திருக்கோயிலுக்குட் சென்றனர். அவர் விருப்பத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டுத் தியாகப்பெரு மான் அவர்க்குக் காட்சிகொடுத்தருளி 'நீ நம் மடியார் மேற் பதிகம் பாடுவாயாக' என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் வணங்கி 'சுவாமி! அடியவர்கள் வரலாறு இன்னதென்றும் அவர்கள் தன்மை இன்னதென் றுஞ் சிறிதும் அறியாத யான் எப்படிப் பாடுவேன், அவர் களைப்பாடுஞ் சக்தியைத் தேவரீரே அடியேனுக்கு அரு ளிச்செய்ய வேண்டும்' என்று பிரார்த்தித்தார். சிவபெரு மான் அதற்கிசைந்து தமது அருமைத் திருவாக்கால் "தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்" என்று அடி எடுத்துக்கொடுத்து மறைந்தருளினர். அதுகண்டு சுந் தரமூர்த்திநாயனார் தேவாசிரய மண்டபத்தை யடைந்து அவ்வடியவர் யாவர்க்குந் தனித்தனியே அடியேன் அடி யேன் என்று திருத்தொண்டத் தொகை என்னுந் திருப் பதிகம்பாடி அவர்களை வணங்கினர்.

பின்பு சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சிலநா ளங்கிருந்து அதற் குச் சமீபத்திலுள்ள திருக்கோளிலி என்னும் ஸ்தலத்துக் கெழுந்தருளி ஆலயத்துட்சென்று சிவபெருமானை வண ங்கி 'வேளாளராகிய குண்டையூர்க்கிழார் கொடுத்த நெற் குவியலைத் திருவாரூரிற் சேர்ப்பிக்கக் கிருபைசெய்ய வே ண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, சிவாக்கினையாற் பூத ங்கள் குண்டையூரிலிருந்த நென்மலையை எடுத்துச்சென் று பரவையார் திருமாளிகையிலும் மற்றிடங்களிலும் நிறைத்தன. சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மீண்டுந் திருவாரூர்க் குச் சென்று வன்மீகநாதனைத் தொழுது துதித்துப் பர

வையார் திருமாளிகையிற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த செய்தியைச் சொல்லிச் சிலநா ளங்கிருந்து கோட்புலிநாயனுர் வேண்டு கோளால் திருநாட்டியத்தான்குடிக்கு எழுந்தருளிய பொழுது அந்நாயனுர் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்கித் தம்முடைய வீட்டுக் கழைத்துப்போய் ஆசனத்திலிருத்தி அருச்சனை செய்து திருவமுது செய்வித்து வணங்கித் தம் முடைய புத்திரிகளாகிய சிங்கடி, வனப்பகை என்னும் இருவரையும் கொண்டுவந்து வணங்குவித்துத் தாமும் வணங்கி 'அடியேன் பெற்ற இப்பெண்களை அடிமையாகக் கொண்டருளவேண்டும்' என்ன, சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் அப்பெண்களைப் புத்திரிகளாகப் பாவித்தருளிச் சிவாலய த்துட் சென்று சிவபெருமானை வணங்கி "பூணுணுவதோ ரரவம்" என்னுந் திருப்பதிகம்பாடி அப்பதிகத்தின் திருக் கடைக்காப்பில் கோட்புலி நாயனுரைச் சிறப்பித்துச் சிங்கடியாருக்குத் தம்மைப் பிதாவாகக் கருதினமையால் தம்மைச் "சிங்கடியப்பன்" என்று வைத்தருளினர். பின்பு அவ்விடத்தினின்றும் எழுந்தருளித் திருவலிவலத்திற் செ ன்று சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீண்டும் திருவா ரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கிக்கொண்டு பர வையார் வீட்டிலிருந்தனர். இருக்கும் நாளில் பங்குனி உத்திரத் திருவிழா சமீபிக்கவும், பரவையார் திருவிழாச் செலவிற்குக் கொடுப்பதற்குப் பொருள் கொண்டுவரும் பொருட்டுத் திருப்புகலூரைச் சேர்ந்து ஆலயத்துட் செ ன்று சுவாமியை வணங்கிப் பதிகம்பாடிச் செங்கல்லைப் பொன்னுக்கித்தரப் பெற்று அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திரு வாரூரை யணைந்து பரவையார்வீட்டி லெழுந்தருளினர்.

அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருநன்னிலம் முதலிய சிவஸ் தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு திருமுதுகுன்றத்தைச்

சேர்ந்து சிவதரிசனஞ்செய்து பதிகம்பாடியபோது சுவாமி பன்னீராயிரம் பொன் கொடுத்தருள, சுந்தரமூர்த்தி நாயனூர் வணங்கிநின்று, 'தேவரீர் கொடுத்தருளிய பொன்னெல்லாம் திருவாரூரில் உள்ளவர் யாவரும் அதிசயிக்கும்படி அங்கே வரச்செய்யவேண்டும்' என்று பிரார்த்திக்க, அப்பொழுது எம்பிரானுடைய திருவருளால், 'சுந்தரமூர்த்தி! நீ இந்தப்பொன் எல்லாவற்றையும் மணிமுத்தாநதியிலிட்டுத் திருவாரூர்த் திருக்குளத்தி லெடுத்துக்கொள்' என்று அசரீரிவாக் கெழுந்தது. அதுகேட்டுச் சுந்தரமூர்த்திநாயனூர் மச்சம்வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு பொன்னனைத்தையும் மணிமுத்தா நதியிலிட்டு 'அன்று என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட திருவருளை இதிலறிவேன்' என்று சிதம்பரத்துக் கெழுந்தருளக் கருதி வழிக்கொண்டு இடையிலுள்ள திருக்கடம்பூரை வணங்கித் தில்லையைச் சேர்ந்து நடேசரைத்தொழுது பதிகம்பாடித் துதித்து விடை பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருக்கருப்பறியலூர் முதலிய பல சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மீண்டுந் திருவாரூர்க் கெழுந்தருளி வன்மீகநாதரைப் பணிந்து பரவையாருடன் மனமகிழ்ந் திருக்குநாளில் ஒருநாள் பரவையாரை நோக்கி 'எனக்குத் திருமுதுகுன்றர் கொடுத்தருளிய பொன்னையெல்லாம் மணிமுத்தா நதியிலிட்டுவந்தேன். இப்போது இத்தலத்தில் திருக்கோயிலுக்கு மேற்கிலுள்ள குளத்தில்போய் அவரது திருவருளால் எடுத்துக்கொண்டு வருவோம் வா' என்றனர், பரவையார் இது என்ன அதிசயமென்று தமக்குள்தாமே எண்ணிக்கொண்டு கூடவர, அக்குளத்தருகிற் சென்று பரவையாரைக் கரைமேல் நிறுத்தித் தாம் வன்மீகநாதரை வணங்கித் துதித்துக் குளத்திலிறங்கித் தடவிப் பார்த்தனர். பொன்னகப்படாமையால் மனம்வருந்தித் திருப்பதிகம்

பாடிச் சிவபெருமான் திருவருளால் வந்தெழுந்த பொற் றிரளை வாரி எடுத்து ஆட்களிற் சுமத்தி அனுப்பிவிட்டுத் தாம் திருக்கோயிலுட்சென்று வன்மீகநாதனைப் பணிந்து துதித்து வீட்டுக்குச் சென்று பரவையாரோடு மகிழ்ந்திரு க்கு நாளில் சிவஸ்தலயாத்திரை பண்ண விருப்பமுற்றுத் திருநள்ளாறு முதலியவற்றை வணங்கிக்கொண்டு திருக் கருகாவூர்க்குச் சமீபத்தில் வரும்பொழுது வன்தொண் டர் பசிதாக முதலியவற்ருல் மெலிந்து வருகிருர் என்று சுவாமி திருவுள மிரங்கித் தண்ணீரும் கட்டமுதும் கொ ண்டுவந்து, வெயில் வெப்பத்தைத் தணிக்கும்பொருட்டு அங்கு ஒரு பக்கத்தில் ஓர் தண்ணீர்ப்பந்தரை யுண்டாக் கித் தாம் ஒரு பிராமணவேடம் பூண்டு களைத்து வருகி ன்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனரை நோக்கி 'மிகவும் பசித்தி ருக்கின்றீர் என்னிடத்தில் பொதிசோ றிருக்கின்றது, அதையுண்டு தண்ணீர் குடித்து இளைப்பாறும்' என்று சொல்லியருளினர்; சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் அதற்கிசை ந்து கட்டமுதை வாங்கி அடியாரோடு அமுதுசெய்து தண்ணீரருந்திப் பரிசனங்களோடு நித்திரைசெய்தனர்; ஐயர் தண்ணீர்ப்பந்தரோடு மறைந்தருளினர். சுந்தரமூர் த்தி நாயனர் துயிலுணர்ந்து ஐயரைக் காணுமையால் ஆச்சரிய மடைந்து "இத்தனையா மாற்ற மறிந்திலன்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடித் திருக்கருகாவூரைச் சேர்ந்து சிவதரிசனஞ் செய்து அதை அகன்று வழிக்கிடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை யெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு திருக் கழுக்குன்றிற்போய்ச் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு திருக்கச்சூருக் கெழுந்தருளி ஆலக்கோயிலுள்ளே சென்று சிவதரிசனஞ் செய்து புறத்தில்வந்து அமுதுசெய்யும் கா லமாகியும் அமுதுசெய்துபடைக்கும் பரிசனங்கள் வா ராமையால் மிகுந்த பசியோடு மதிற்புறத்தி லிருந்தனர்.

அப்பொழுது சிவபெருமான் ஒரு பிராமணராகி அருகிற் சென்று 'நீர் மிகப் பசியோ டிருக்கின்றீர், நான் உமக்குப் பிராமணர்வீட்டில் அன்னம் யாசித்துக்கொண்டு வருகிறேன், நீர் அப்புறம் போகாமல் இங்கேயிரும்' என்று சொல்லிப்போய் அப்படியே யாசித்துக்கொண்டு வந்து கொடுத்தனர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தம்முடன் வந்த தொண்டர்களோடு உண்டு மகிழ்ந்தனர். உடனே அவ்வையர் மறைந்தருளினதைக் கண்டு அவர் சிவபெருமானே என்று துணிந்து, 'இந்த நடுப்பகலில் திருவடி வருந்த அடியேன் பொருட்டு எழுந்தருளிய பெருங்கருணையை என்னென்று புகழ்வேன்' என்று மனமுருகித் தோத்திரஞ்செய்து, அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுக் காஞ்சீபுரத்திற் சென்று திருவேகாம்பரத்தை யடைந்து காமாட்சியம்மையா லருச்சிக்கப்பட்ட ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டு இடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை யெல்லாம் தொழுதுகொண்டு, திருக்காளத்திமலைக்குச்சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு, அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருவொற்றியூரிற்போய்ப் பதிகம் பாடிச் சுவாமிதரிசனம் பண்ணிக்கொண் டங்கிருந்தனர்.

முன் திருக்கயிலாசகிரியில் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் மேல் ஆசைகொண்ட தோழிமா ரிருவரில் ஒருவராகிய "அனிந்திதையார்" என்பவர் ஞாயிறு என்னும் ஊரில் வேளாளரிற் சிறந்த ஞாயிறுகிழார் என்பவருக்குப் புத்திரியாராகத் திருவவதாரஞ்செய்து சங்கிலியாரென்னும் திருநாமம் பெற்றுத் திருக்கோயிலில் திருத்தொண்டுசெய்து ஒழுகுநாளில் ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சங்கிலியாரைக்கண்டு ஆசைகொண்டு சுவாமி சந்நிதானத்திற் சென்று வணங்கி, சங்கிலியாரைத் தமக்குத் தந்த

ருளும்படி பிரார்த்தித்துக் கோயிலின்புறத்தில் ஓரிடத்தில் மனக்கவலேயோ டிருக்க, அப்பொழுது சிவபெருமான் சுந்தரமூர்த்தி நாயனுருக் கெதிரிற்போய்ச் 'சங்கிலியை உனக்குத் தருகிறேம் நீகொண்ட கவலேயை ஒழிப்பாயாக' என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி உடனே கன்னிமாடத்திற் கண்வளரும் சங்கிலியார் சொப்பனத்திற் ருேன்றிச் 'சங்கிலியே! நம்மிடத்து மிகுந்த பத்தியையுடைய சுந்தரன் தனக்கு மனேவியாக உன்னேத்தரும்படி என்னேப் பிரார்த்தித்தான், நீ அதற் குடன்படவேண்டும்' என்ருர். அதற்குச் சங்கிலியார் 'சுவாமீ! அடியேன் தேவரீருடைய திருவாணையைச் சிரமேற் கொண்டேன், அவ்வாறே நாயனுருக்கே மனேவியாதற் குரியேன் ஆயின் அவர் திருவாரூரிலே மிகுந்த சந்தோஷத்தோடு வசிக்கின்றவர் என்பதைத் தேவரீர் திருவுளங் கொண்டருளும்' என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார். சுவாமி அதுகேட்டுப் 'பெண்ணே! சுந்தரன் உன்னேப்பிரியேன் என்று சபதஞ் செய்து தருவான்' என்று சொல்லிச் சுந்தரமூர்த்திநாயனுரிடத்து வந்து 'நான் உன்னேப்பிரியேன் என்று நீ அவளுக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுத்தால்தான் அவள் உடன்படுவாள்' என்றனர். 'ஆயின் அவ்வாறே செய்து கொடுக்கிறேன் தேவரீர் அப்பொழுது திருக்கோயிலி லிராது மகிழின்கீழ் எழுந்தருளி யிருக்கவேண்டும்' என்றனர். அதற்குச் சிவபெருமான் இசைந்தருளி மீண்டுஞ் சங்கிலியாரிடத்திற்சென்று 'சுந்தரன் உனக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்க இசைந்திருக்கிருன்; அவன் ஆலயத்திற் சபதஞ் செய்யவந்தால் மகிழடியிற் செய்யும்படி கேள்' என்று மறைந்தருளினுர். பின்பு சங்கிலியார் திருப்பள்ளி எழுச்சிக்குப் பூமாலேதொடுக்கத் தோழியரோடு திருக்கோயிலுக்குட் செல்ல, அவருக்குச் சபதஞ்செய்து கொடுக்க

அதற்குமுன் வந்திருந்த சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் அவர்க் கெதிரிற்போய்த் தமக்குச் சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந் தருளியதைச் சொல்லினர். அவர் அதற்கொன்றுஞ் சொ ல்லாமல் நாணமுற்றுச் சேடியரோடு தோயிலுக்குட்செ ன்ருர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் பின்தொடர்ந்துபோய்ப் 'பெண்ணே! உன்னைப்பிரியேனென்று சபதஞ்செய்யச் சந் நிதானத்திற்கு வாரும்' என்ன, சங்கிலியார் கண்டகன வைக் கேட்டறிந்த தோழிமார் 'இங்கே வேண்டுவதில்லை மகிழடியிற் சபதஞ்செய்து கொடும்' என்றனர். அவ்வாறே மகிழடியிற்போய்ச் சபதஞ்செய்து கொடுத்துச் சங்கிலி யாரை விவாகஞ் செய்துகொண்டு அங்கு அவரோடு சில நாள் கூடியிருந்து, அதற்குமேல் திருவாரூர் வீதிவிடங் கப்பெருமானைத் தரிசனஞ் செய்யாமல் எத்தனைநாள் நீங்கி யிருப்பேன் என்று மனவருத்தமுற்று ஆலயத்திற் சென்று சுவாமி தரிசனஞ்செய்து திருவொற்றியூ ரெல் லையை நீங்கிய அளவில் இரண்டு கண்ணும் மறைந்தன; மறையவே சபதந் தவறினமையால் நேரிட்ட தென்று வருந்தி "அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி யடைந்தேன்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியும் அத்துன்பம் நீங்கவில்லை; ஆயினும் திருவாரூர்க்குப் போகவேண்டு மென்னும் ஆசை மேன்மேலும் வளர்தலால் சிலர் முன்னே வழிகாட்டத் திருமுல்லை வாயிலுக்குச்சென்று சுவாமியை வணங்கி "விண்பணிந்தேத்தும் வேதியா" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடித் திருவெண்பாக்கத்தைச் சேர்ந்து சிவபெருமா னைப் பணிந்து "திருக்கோயிலுள்ளீரோ" என்று விண்ண ப்பஞ்செய்ய, சுவாமி அவருக்கு ஊன்றுகோல் கொடுத் தருளி "உளோம்போகீர்" என்றனர். பிறகு சுந்தரமூர் த்திநாயனுர் "பிழையுளன பொறுத்திடுவர்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடிக்கொண்டு காஞ்சிபுரத்துக் கெழுந்

தருளி ஏகாம்பரநாதனை வணங்கி அவர் திருவருளால் ஒரு கண்பெற்று வழிக்கிடையிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை யெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு திருவாரூர்க்குச் சென்று வன்மீகநாதனைத்தொழுது மற்றொரு கண்ணும் பெற்றுப் பரவையார் ஊடலை நீக்கும்பொருட்டு வீதிவிடங்கப்பெருமானை இரண்டுதரம் அவர்மனையில் தூதனுப்பி ஊடல் தணிந்தபின் அங்குச்சென்று அவரோடு கூடி நாள்தோறும் வன்மீகநாதனைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர். இருக்கும்பொழுது தாம் சிவபெருமானைத் தூதனுப்பிய செய்தியைத் திருப்பெருமங்கலத்தி லிருக்கும் ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனர் கேள்வியுற்று அது தக்கது அன்றென்று தம்மேற் கோபங்கொண்டு இருத்தலை அறிந்து சுவாமி சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்ய, சிவபெருமான் கலிக்காம நாயனருக்குச் சூலை நோயை ஏவி அவரிடத்திற்போய் 'சுந்தரன் வந்தா லன்றித் திராது' என்றனர். அவர் அதற் குடம்படாமையைக் கண்டும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனரிடத்தில் வந்து 'நீபோய்க் கலிக்காமனுடைய சூலையைத் தீர்ப்பாய்' என்ன, சுந்தரமூர்த்திநாயனர் சூலைநோயைத் தீர்க்கும்பொருட்டு வருஞ் செய்திகேட்டுக் கலிக்காமநாயனர் உடைவாளால் வயிற்றைப் பீறிக்கொண் டிறந்தனர்; சுந்தரமூர்த்திநாயனர் அங்குச்சென்று கலிக்காமநாயனர் இறந்திருத்தலை நோக்கி நானும் மரணமடைவேனென்று உடைவாளை எடுத்தனர். உடனே சிவபெருமான் திருவருளால் கலிக்காமநாயனர் உயிர்த்தெழுந்து உடைவாளைப் பற்றிக்கொள்ள, அவர் விழுந்து நமஸ்கரித்தனர். கலிக்காமநாயனரும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனரை வணங்கினர். பின்பு இருவரும் அன்போடு அளவளாயிருந்து மீண்டும் திருவாரூர்க்

கெழுந்தருளி வன்மீகநாதரைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அப்பொழுது சேரமான்பெருமாள் நாயனார் சிவபெருமானால் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடைய மகிமையை அறிந்து அவரைத் தரிசிக்கவிரும்பித் திருவாரூரை யடைந்து அவரை வணங்க, சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சேரமான்பெருமாள் நாயனாரை வணங்கினர். பின்பு சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சேரமான்பெருமாள் நாயனாரை உடன்கொண்டு ஆலயத்திற்சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கிப் பரவையார் வீட்டுக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் விருந்துசெய்து சிலநா ளவரோடு அங்கிருந்து இன்னுமுள்ள சிவஸ்தலங்களைத் தரிசிக்கவிரும்பிச் சேரமான்பெருமாள் நாயனாரும் கூடவரப் புறப்பட்டுச் சோழநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களையெல்லாம் வணங்கிக்கொண்டு பாண்டியநாட்டிற் சென்று அங்குள்ள மதுரை முதலிய சிவஸ்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு மீண்டும் திருவாரூர்க்குச்சென்று வன்மீகநாதரை வணங்கி அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு செல்லுகையில் திருவையாற்றுக்குச் செல்லத் தடையாகக் காவேரி பெருகிவருவதைக்கண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பாடிய திருப்பதிகத்தால் அவ் வாறு வழிவிடப் பரிசனங்களோடு சென்று பஞ்சநாதேசுரரைத் தரிசித்து வணங்கி மீளவும் அவ்வழியே வந்தபின்பு வெள்ளம் முன்போலப் பெருகியோடிற்று. அவ்விடம் விட்டு நீங்கிக் கொங்குநாட்டிலுள்ள சிவஸ்தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு மலைநாட்டிற் சென்றபோது சேரமான்பெருமாள் நாயனார் நகரமாகிய கொடுங்கோளூரி லிருப்பவர்கள் எதிர்கொண்டுவந்து வணங்க, அவர்களுடன் திருவஞ்சைக்களம் என்னுந் தலத்திற்

சென்று ஆலயத்தைப் பிரதக்ஷிணம்பண்ணித் திருப்பதி கம்பாடித் துதித்துச் சேரமான்பெருமாள் நாயனுரோடு அவர் திருமாளிகையிற் சென்று திருவமுதுசெய்து சில நாளங்கிருந்து புறப்படும்போது சேரமான் பெருமாள் நாயனுர் தம்முடைய பொக்கசத்திலுள்ள நிதியையெல் லாம் பல ஆட்களின்மேற் சுமத்தியனுப்பத் திருமுருகன் பூண்டியென்னுந் தலத்துக்குச் சமீபமாக வரும்போது சிவபெருமான் ஆஞ்ஞையால் பூதங்கள் வேடுருக்கொண் டுவந்து அப்பொரு ளனைத்தையும் பறித்துக் கொண்டு போய்ச் சுவாமி சந்நிதானத்திற் சேர்த்தன. அதுகண்டு சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் திருமுருகன் பூண்டியில் ஆலயத் துட்சென்று சுவாமியை வணங்கி "கொடுகு வெஞ்சிலை வடுகவேடுவர்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியமாத்திரத் தில் கடவுள் திருவருளால் அந்தப்பொருளெல்லாம் கோ புரவாயிலில் குவிந்திருக்கக்கண்டு சுவாமியை வணங்கி அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு முன்னேசெல்ல ஆட்களை ஏவி அவ்விடத்தை நீங்கிக் கொங்கநாட்டைக் கடந்து திரு வாரூரை அடைந்து அங்குச் சிவதரிசனஞ் செய்திருந் தனர்.

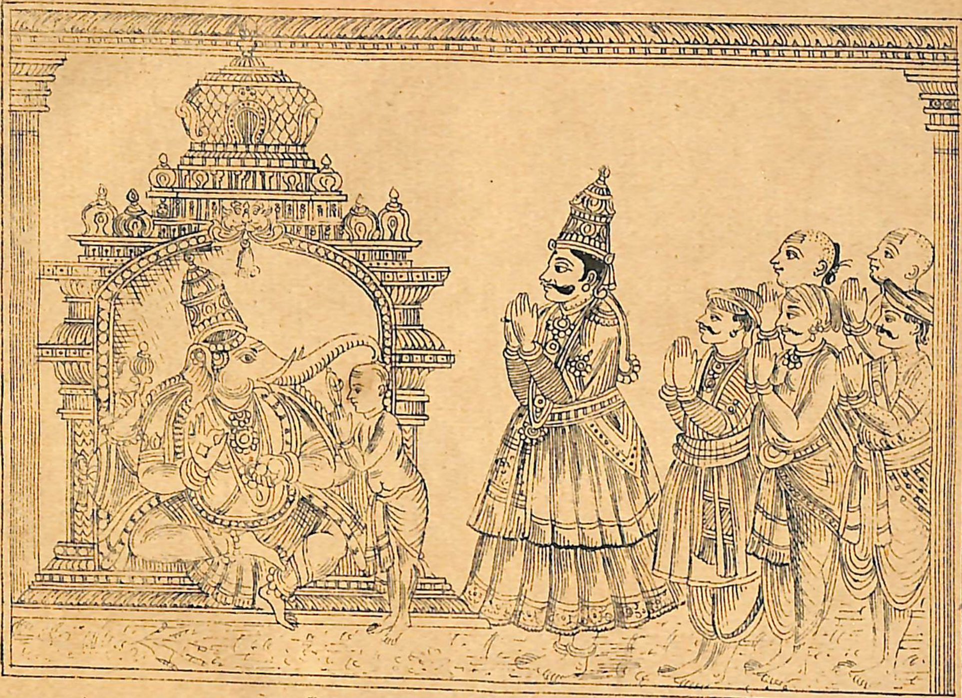
சிலநாள் சென்றபின் சேரமான்பெருமாள் நாயனு ரைக்காண விரும்பி அங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சோழ தேசத்தைக் கடந்து கொங்கதேசத்தை யடைந்து திருப் புக் கொளியூரிற் சென்று அங்கே ஒரு வீதியிலே இரண்டு வீடுகளில் ஒருவீட்டில் மங்கல ஒலியும் மற்ருெரு வீட்டில் அழுகை ஒலியுமா யிருக்கக்கண்டு அங்கிருந்த பிராமணர் களை நோக்கி 'இஃதென்ன' என, அவர்கள் வணங்கி 'ஐந் தவயதுள்ள இரண்டு புதல்வர்கள் குளத்தில் நீராடுகை யில் ஒருவனை முதலை விழுங்கிற்று' மற்ருெருவன் பிழை

த்து வந்தான், இந்தவீட்டில் முழங்குமோசை பிழைத்துக்கொண்ட புதல்வனுக்கு உபநயனம் செய்யு மங்கல ஓசை, அந்த வீட்டிலுண்டா மோசை இறந்தபிள்ளையைக் குறித் தழுகைக் குரலோசை என்றனர். அதுகேட்ட சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவுளமிரங்கி அந்தக் குளத்தருகிற் சென்று அம்முதலை தான் விழுங்கிய புதல்வனை உமிழும் பொருட்டு "உரைப்பாருரையுகந் துள்கவல்லார்" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியபோது அம்முதலை பிள்ளையைக் கரையில் உமிழ்ந்தது, தாய் ஓடி அப்பிள்ளையை எடுத்துக்கொண்டு வந்து நாயகனோடு தானும் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருவடிகளில் விழுந்து நமஸ்காரஞ் செய்தாள். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் அப்புதல்வனை அழைத்துக்கொண்டு அவிநாசிக்குப்போய்ச் சிவதரிசனஞ் செய்து திருப்பதிகம்பாடித் திரும்பி அப்புதல்வன் வீட்டிற்சென்று அவனுக்கு உபநயனஞ் செய்வித்து அதன் பின்பு மகோயை என்னுந் தலத்திற் சென்றிறங்கி யிருக்கையில், ஒருநாள் சேரமான்பெருமாள் நாயனார் ஸ்நானஞ் செய்யும்போது சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மீண்டும் திருவஞ்சைக் களத்திற்குச்சென்று அங்குள்ள ஆலயத்தை வலஞ்செய்து உள்ளேபுகுந்து சந்நிதியில் விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்று, அழலிற்பட்ட மெழுகுபோல் உள்ள முருக மயிர்க்குச்செறியக் கண்ணீர் பெருக இரண்டு கைகளும் சிரசின்மேற் குவியத் துதித்து அடியேனை மாயாகாரியமாகிய இவ்வுலகவாழ்க்கையி னின்று நீக்கித் தேவரீ ருடைய திருவடியிற் சேர்த்தருள வேண்டுமென்னுங் கருத்தோடு "தலைக்குத்தலைமாலை" என்னுந் திருப்பதிகம் பாடியருள, தயாசமுத்திரமாகிய சிவபெருமான் பிரமன் விஷ்ணு முதலிய தேவர்களை நோக்கி 'நீங்கள் சென்று நம்முடைய தோழனாகிய சுந்தரனை வெள்ளையானையின்மே லேற்றிக்

கொண்டு வாருங்கள்' என்று கட்டளையிட்டருள, அவர்கள் அவ்வாறே சென்று சந்நிதானத்தினின்றும் எழுந்தருளுகிற சுந்தரமூர்த்திநாயனுரை எதிர்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவாணையைத் தெரிவிக்க, சுவாமியை வணங்கி வெள்ளையானையின்மேலேறிச் செல்லுகையில் தம்முடைய தோழராகிய சேரமான் பெருமாள் நாயனுரை நினைத்துச்செல்ல, சேரமான் பெருமாள் நாயனுர் அஃதறிந்து ஓர் குதிரையின்மேலேறி அதி விரைவாகத் திருவஞ்சைக் களத்துக்குப்போய்ச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனுர் வெள்ளை யானையின்மேலேறி அந்தர மார்க்கமாய்ச் செல்வதை யுணர்ந்து தம்முடைய குதிரையின் காதில் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை ஓதிய அளவில் அக்குதிரை ஆகாய மார்க்கமாய்ப் போய்ச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனு ரேறிச் செல்லும் வெள்ளையானையை வலம்வந்து அதற்கு முன் சென்றது. சேரமான் பெருமாள்நாயனுர் படைவீரர்கள் அவரைக் கண்ணுக்குத் தோன்றுமளவும் ஆகாயத்திற் கண்டு பின்காணுமையால் மனவருத்தமுற்றுத் தம் தம் உடைவாளால் உடலைச் சேதித்து வீரயாக்கையைப் பெற்று அந்நாயனுருக்கு முற்பட்டு அவரைத் தரிசித்துக் கொண்டு சென்றனர். சேரமான் பெருமாள் நாயனுர் முன்செல்லப் பின்சென்ற சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் "தானெனைமுன் படைத்தான்" என்னுந்திருப்பதிகம் பாடிக் கொண்டு திருக்கைலாசமலையின் தெற்குவாயிலுக்கு முன் சென்றனர். அங்கு இருவரும் வாகனங்களினின் றிறங்கிச் சந்நிதானத்திற்சென்று கைலாசபதியை நமஸ்கரித்தெழுந்து அவருடைய திருவருளால் பழயபடி ஆலாலசுந்தரராய்த் தாமுன் செய்துகொண்டிருந்த திருத்தொண்டு செய்பவரும் சேரமான்பெருமாள் நாயனுர் தம் தொழில் செய்பவரும் ஆயினர்.

முன் பூமியின்கண் அவதரித்த பரவையாரும் சங்கிலியாரும் முன்போலக் கமலினியும் அனிந்திதையுமாகிப் பார்வதியாருக்குத் திருத்தொண்டு செய்திருந்தனர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் தாம் வழியில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பதிகங்களை வருணராஜனிடத்துக் கொடுத்தருள அவனதைத் திருவஞ்சைக் களத்திற் கொண்டுபோய் விளக்கினன்.

முற்றிற்று.

பொல்லாப்பிள்ளையார் C.V.N.

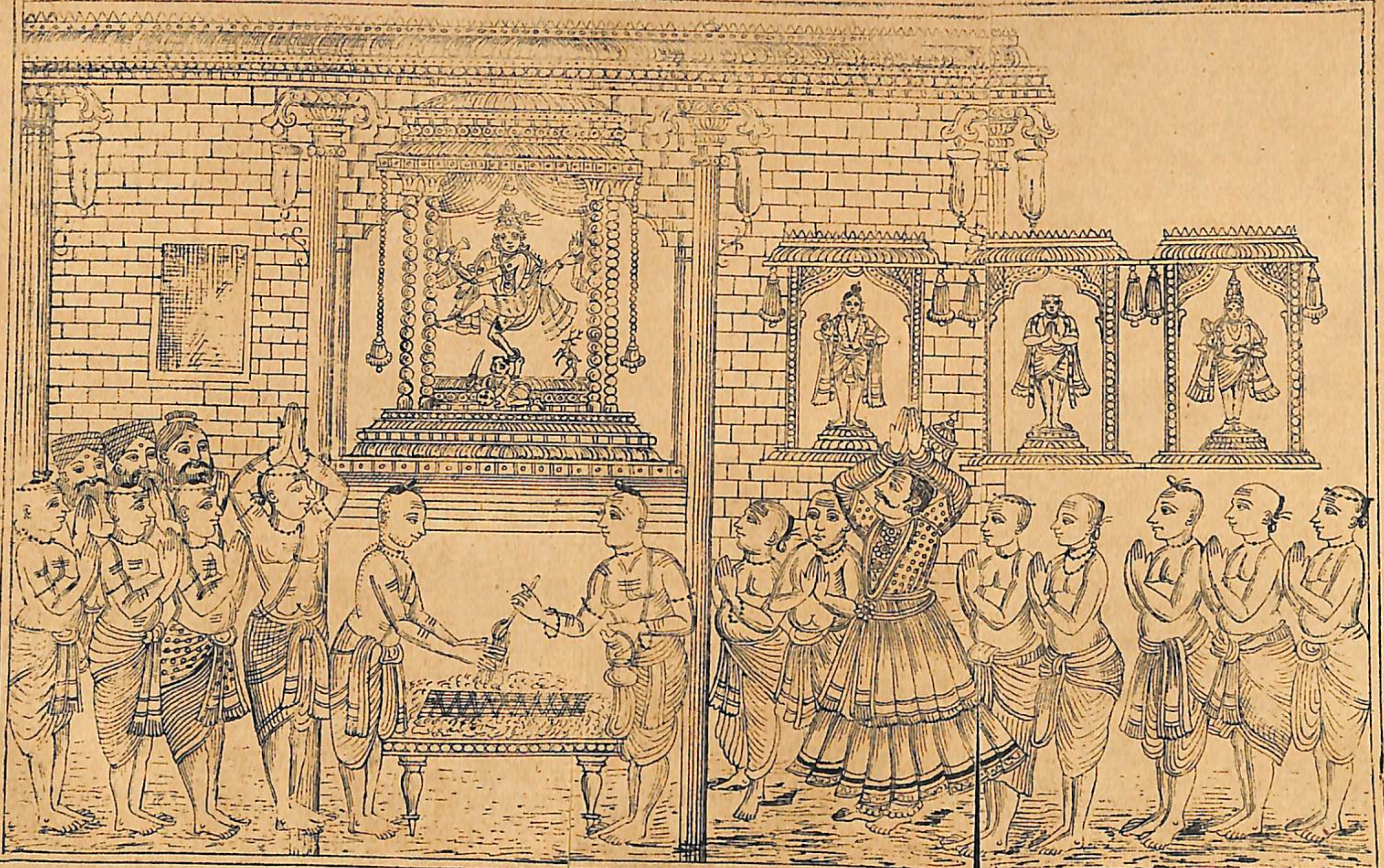
தேவாரத்திரட்டின் வரலாறு.

அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதற்கடவுள் சிவபெருமானே என்று ஆன்மாக்கள் துணிந்து வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டுப் பல அற்புதங்களினுலே சைவ சமயத்தைத் தாபித்தருளிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனுர், திருநாவுக்கரசுநாயனுர், சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் என்னும் சமயாசாரியர்கள் மூவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம் ஒரு லக்ஷத்திரண்டாயிரந் திருப்பதிக முடையது. அவைகளுள் எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகம் ஒழித்து ஒழிந்தவை இறந்துபோயின. எஞ்சி நின்ற எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகங்களையும் திருவாரூர் அபயகுல சோழமகாராஜாவுடைய வேண்டுகோளின்படி திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாருடைய மாணுக்கராகிய நம்பியாண்டார்நம்பி ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தருளினர். அவ்வேழும் அடங்கிய திருமுறை அடங்கன்முறை யெனப்படும்.

கல்வியறி வொழுக்கங்களாற் சிறப்புற்று விளங்கிய சிவாலய முனிவர் அவ் வடங்கன்முறையினது மகிமையையும் அதனை நாடோறும் விதிப்படி சிரத்தையோடு பாராயணஞ் செய்யின் முத்தி சித்திக்கு மென்பதனையும் அறிந்து, தாம் அப்படிப் பாராயணஞ் செய்ய ஆசைகொண்டார். அது நிறைவேறுதல் கூடாமையால் வருத்தமுற்று, சிதம்பரத்தை அடைந்து, கனக

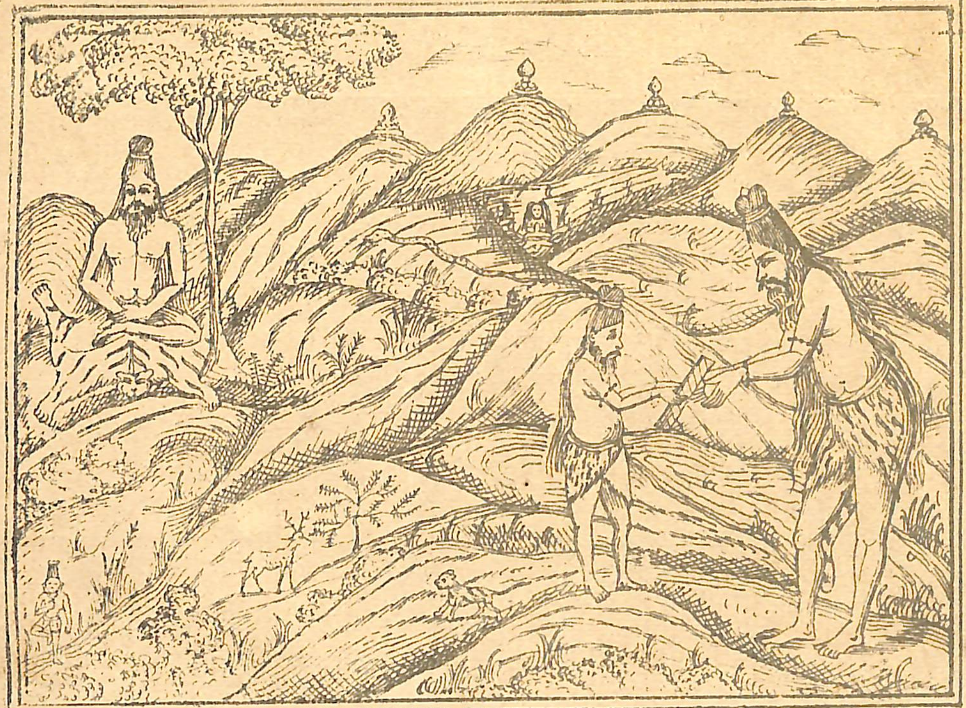
சபையின்கண்ணே ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளும் சபாநாதரை வணங்கி, தமது கருத்து முற்றும்பொருட்டு நெடுங்காலம் அருந்தவஞ் செய்தார். அப்பொழுது சபாநாதருடைய திருவருளினாலே, "சிவாலய முனிவனே! நீ பொதியமலையி லிருக்கின்ற அகத்திய முனிவனிடத்தே போவாயாயின் உன்கருத்து நிறைவேறும்" என்று ஓ ரசரீரிவாக்குத் தோன்றிற்று. அது கேட்ட சிவாலயமுனிவர் மனமகிழ்ந்து, சபாநாதரை வணங்கி, விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று, பொதியமலையை அடைந்து, அகத்தியமகாமுனிவரைச் சிந்தித்து, மூன்றுவருஷகாலம் அருந்தவஞ் செய்தார். அகத்தியமகாமுனிவர் அவருக்கு வெளிப்பட்டு, அடங்கன்முறை முழுவதையும் அவருக் குபதேசித்து, அதினின்றும் இருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களை எடுத்துத் திரட்டி, "இவைகளை நாடோறும் பாராயணஞ் செய்பவர்கள் அடங்கன்முறை முழுதையும் பாராயணஞ் செய்பவர்களாவார்கள்" என்று திருவாய்மலர்ந்து, மறைந்தருளினர். சிவாலய முனிவர் அப்படியே இவ்விருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களையும் நெடுங்காலம் பாராயணஞ் செய்து சிவபெருமானுடைய திருவருளைப் பெற்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுறை வெளிப்படுத்தியது.

C.V.N.

அகஸ்தியர் சிவாலயமுனிவருக்குத் தேவாரததைத திரட்டிக்கொடுத்த ஐதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூசிபத்திரம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

சூசிபத்திரம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனுர்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியமகாமுனிவர்
திரட்டியருளிய

தேவாரத்திரட்டு.

தேவாரநுதலியபொருள்.

நேரிசைவெண்பா.

குருவுருவும் வெண்ணீ றெழுத்தஞ்சுங் கோயி
லரனுருவ மென்றலைமே லாக்குந் - திருவடியுஞ்
சிட்டான வர்ச்சனையுந் தொண்டுஞ் சிவாலயர்க்கென்
றிட்டா ரகத்தியனா ரெட்டு.

திருப்பதிகக்கருத்துரை

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

தோடு கூற்றுப் பித்தா மூன்றும்
பீடுடைத் தேசிகன் பேரரு ளாகு
நீற்றுப் பதிக நிகழ்த்துங் காலை
மாற்றுப் பனையின் வரலா றுகுங்

துஞ்சல் காதல் சொற்றுணை மற்று
மஞ்செழுத் துண்மை யருளியதாகு
மாரூர் தில்லை காட்டூர் மூன்றுஞ்
சீரார் கோயிற் றிறமைய தாகு
மோருரு வரிய பாளை வடிவே
மருவா சென்ற வண்டமி ழைந்துந்
திருவார் மேனிச் செய்திய தாகும்
பொடியுடை யரவணை யந்த ணாள
னடியிணை தந்த வருளே யாகும்
பந்து வேற்று கொன்றிவை மூன்று
நந்தலி லருச்சனை நாட்டிய தாகும்
வேய்குலந் தில்லை யெனுமிவை மூன்று
நாயனு மடிமையு நாட்டிய தாகு
மிப்பரி சகத்திய முனிவ னிருநிலத்
தொப்பரு மூவ ரோதுதே வார
முழுதையுஞ் சிவாலய முனிக்கறி வித்துப்
பழுதிலா வவையுட் பரிந்தெடுத் திருபத்
தைந்துயர் பதிகமு மறிவுறத் திரட்டி
யெண்ணரு மடங்க லியாவையு முணரும்
புண்ணிய மிவைகொடு பொருந்து மென்றவ
றனக்கருள் செய்தனன் றகவுற வதனாற் [ன்
றீதிலா வகத்தியத் திரட்டினை யுலகி
லோதின ரடங்கலு மோதின ராவரே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடைய செவியன் பாடியது

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திருப்பிரமபுரம்.

பண்-நட்டபாடை.

குருவருள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர்
தூவெண்மதிசூடிக்
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென்
னுள்ளங்கவர்கள்வ
னேடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந்
தேத்தவருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (க)

முற்றலாமையிள நாகமோடேன
முளைக்கொம்பவைபூண்டு
வற்றலோடுகல னாப்பலிதேர்ந்தென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்ட லுடை யார்பெரியார்கழல்
கையாற்றொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (உ)

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர்
  நிலாவெண்மதிசூடி
யேர்பரந்தவின வெள்வளைசோரவென்
  னுள்ளங்கவர்கள்வ
னூர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய
  வோரூரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய
  பெம்மானிவனன்றே. (௩)

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி
  விளங்குதலையோட்டி
லுண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென
  துள்ளங்கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தவர வம்மலர்க்கொன்றை
  மலிந்தவரைமார்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய
  பெம்மானிவனன்றே. (௪)

ஒருமைபெண்மை யுடையன்சடையன்விடை
  யூரும்மிவனென்ன
வருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென
  துள்ளங்கவர்கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர்
  காலம்மிதுவென்னப்
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய
  பெம்மானிவனன்றே. (௫)

மறைகலந்தவொலி பாடலோடாடல
ராகிமழுவேந்தி
யிறைகலந்தவின வெள்வளைசோரவென்
னுள்ளங்கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழினீடுயர்
சோலைக்கதிர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (சு)

சடைமுயங்குபுன லன்னனலன்னெரி
வீசிச்சதிர்வெய்த
வுடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
கடன்முயங்குகழி சூழ்குளிர்கானலம்
பொன்னஞ்சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (எ)

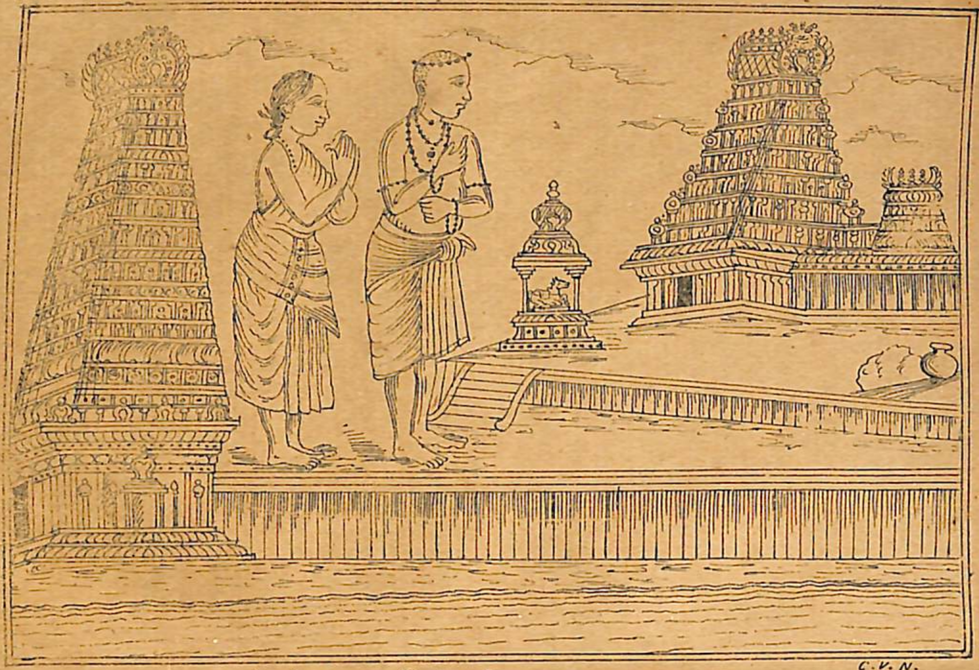
வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை
வீரம்விளைவித்த
வுயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
றுயரிலங்கும்முல கிற்பலவூழிக
டோன்றும்பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (அ)

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு
தண்டாமரையானு
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மக ளீர்முதலாகிய
வையத்தவரோத்தப்
பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (கூ)

புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங்
கூறநெறிநில்லா
வொத்தசொல்லவுல கம்பலிதேர்ந்தென
துள்ளங்கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர்
மாயம்மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவனன்றே. (க0)

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன்
பொய்கையலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய
பெம்மானிவன்றன்னை
யொருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம்
பந்தன்னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை
தீர்தலெளிதாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

C.V.N.

அப்பர் சூலைநீங்கப்பாடியது

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருவதிகைவீரட்டானம்.

பண் - கொல்லி.

குருவருள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கூற்ருயின வாறுவிலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தனநானறியே
னேற்ருயடிக்கே யிரவும்பகலும்
பிரியாதுவணங்குவ னெப்பொழுதுந்
தோற்ருதென்வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடுதுடக்கி முடக்கியிட
வாற்றேனடியே னதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (க)

நெஞ்சம்முமக் கேயிடமாகவைத்தே
னினையாதொரு போதுமிருந்தறியேன்
வஞ்சமிதுவொப்பது கண்டறியேன்
வயிற்ருேடுதுடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகிவந் தென்னைநலிவதனை
நணுகாமற்றுரந்து கரந்துமிட
ரஞ்சேலுமென்னீ ரதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (உ)

பணிந்தாரனபாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
படுவெண்டலையிற் பலிகொண்டுழல்வீர்
துணிந்தேயுமக்காட்செய்து வாழலுற்றாற்
சுடுகின்றதுசூலை தவிர்த்தருளீர்
பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய்பூசவல்லீர்
பெற்றமேற்றுகந்தீர் சுற்றும்வெண்டலைகொ
டணிந்தீரடிகே ளதிகைக்கெடில [ண்
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௩)

முன்னம்மடியேனறி யாமையினன்
முனிந்தென்னைநலிந்து முடக்கியிடப்
பின்னையடியே னுமக்காளும்பட்டேன்
சுடுகின்றதுசூலை தவிர்த்தருளீர்
தன்னையடைந்தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
தலையாயவர்தங் கடனாவதுதா
னன்னநடையா ரதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௪)

காத்தாள்பவர்காவ லிகழ்ந்தமையாற்
கரைநின்றவர் கண்டுகொளென்றுசொல்லி
நீத்தாயகயம்புக நூக்கியிட [ன்
நிலைக்கொள்ளும் வழித்துறையொன்றறியே
வார்த்தையிது வொப்பதுகேட்டறியேன்
வயிற்றோடுதுடக்கி முடக்கியிட
வார்த்தார்புனலா ரதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௫)

சலம்பூவொடுதூப மறந்தறியேன்
தமிழோடிசைபாடன் மறந்தறியே
னலந்தீங்கிலுமுன்னை மறந்தறியே
னுன்னாமமென்னாவின் மறந்தறியே
னுலந்தார்தலையிற் பலிகொண்டுழல்வா
யுடலுள்ளுறுசூலை தவிர்த்தருளா
யலந்தேனடியே னதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௬)

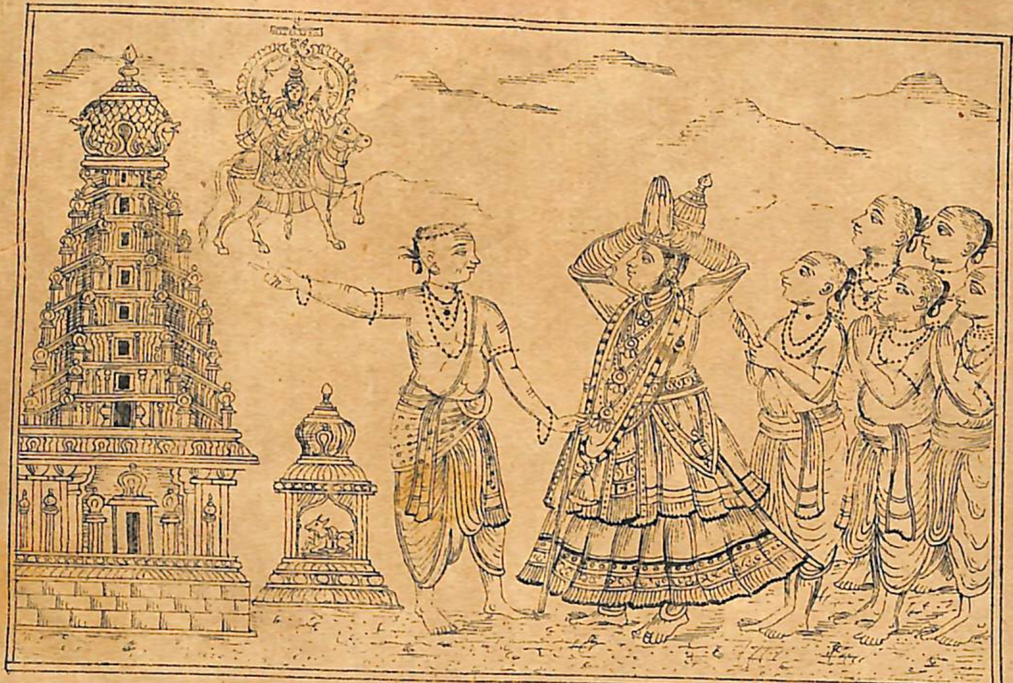
உயர்ந்தேன்மனைவாழ்க்கையு மொண்பொருளு
மொருவர்தலைகாவ லிலாமையினால்
வயந்தேயுமக்காட்செய்து வாழலுற்றால்
வலிக்கின்றதுசூலை தவிர்த்தருளீர்
பயந்தேயென்வயிற்றி னகம்படியே
பறித்துப்புரட்டி யறுத்தீர்த்திடநா
னயர்ந்தேனடியே னதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௭)

வலித்தேன்மனைவாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
வஞ்சம்மனமொன்று மிலாமையினாற்
சலித்தாலொருவர் துணையாருமில்லைச்
சங்கவெண்குழைக்காதுடையெம்பெருமான்
கலித்தேயென்வயிற்றி னகம்படியே
கலக்கிமலக்கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன
வலுத்தேனடியே னதிகைக்கெடில
வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௮)

பொன்போல மிளிர்வதொர்மேனியினீர்
 புரிபுன்சடையீர் மெலியும்பிறையீர்
துன்பேகவலைபிணி யென்றிவற்றை
 நணுகாமற் றுரந்துகரந்துமிடு
மென்போலிக ளும்மையினித்தெளியா
 ரடியார்படுவ திதுவேயாகி
லன்பேயமையும் மதிகைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௯)

போர்த்தாயங்கொ ரானையினீருரிதோல்
 புறங்காடரங்கா நடமாடவல்லா
யார்த்தானரக்கன் றனைமால்வரைக்கீ
 ழடர்த்திட்டருள்செய்த வதுகருதாய்
வேர்த்தும்புரண்டும் விழுந்துமெழுந்தா
 லென்வேதனையான விலக்கியிடா
யார்த்தார்புனல்சூ ழதிகைக்கெடில
 வீரட்டானத்துறை யம்மானே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூலஓலைகாட்டிவழக்கிட்டது C.V.N.

சுந்தரமூர்த்திநாயனுர்

திருவெண்ணெய்நல்லூர்.

பண் - இந்தளம்.

குருவருள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பித்தாபிறை சூடிபெரு மானேயரு ளாளா, வெத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை, வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையு, ளத்தாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (க)

நாயேன்பல நாளுநினைப் பின்றிமனத் துன்னைப், பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாவருள் பெற்றேன், வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையு, ளாயாவுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (உ)

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப், பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு துந்தி, மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையு, ளன்னேயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (ங)

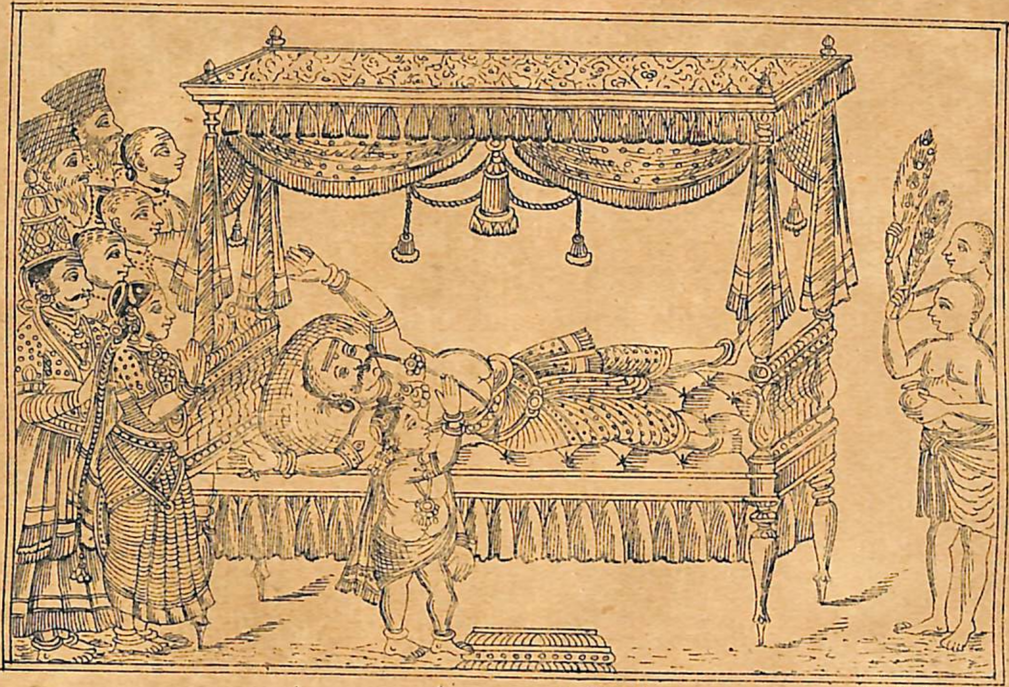
முடியேனினிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன் பெற்றமூர்தி, கொடியேன்பல பொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக் கொண்ணீ, செடியார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு, ளடிகேளுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (௪)

பாதம்பணி வார்கள்பெறு பண்டம்மதுபணியா, யாதன்பொரு ளானேனறி வில்லேனருளாளா, தாதார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையு, ளாதியுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (௫)

தண்ணார்மதி சூடீதழல் போலுந்திருமேனி, யெண்ணார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணநகை செய்தாய், மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையு, ளண்ணாவுனக் காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (௬)

ஊனாயுயிரானாயுட லானாயுலகானாய், வானாய்நில னாய்கட லானாய்மலையானாய், தேனார்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையு, ளானாயுனக்காளாயினி யல்லேனெனலாமே. (௭)

ஏற்றார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலைதொட்டாய், தேற்றாதனசொல்லித் திரிவேனோ செ

பாண்டியனுக்கு சுரம் தீர்த்தது

C.V.N.

க்கர்வானீ, ரேற்ருய்பெண்ணைத் தென்பால்வெ ண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையு, ளாற்ருயுனக் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (அ)

மழுவாள்வல னேந்திமறை யோதிமங்கை ப ங்கா, தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தலுன தொழிலே, செழுவார் பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையு, ளழகாவுன க் காளாயினி யல்லேனென லாமே. (கூ)

காரூர்புன லெய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கை யாற், பாரூர்புக ழெய்தித்திகழ் பன்மாமணியுந் திச், சீரூர்பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையு, ளாரூரனெம் பெருமாற் கா ளல்லேனென லாமே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனூர்

திருவாலவாய்த்திருநீற்றுப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரம்.

பறையின்வரலாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மந்திரமாவதுநீறு வானவர்மேலதுநீறு
சுந்தரமாவதுநீறு துதிக்கப்படுவதுநீறு

தந்திரமாவதுநீறு சமயத்திலுள்ளதுநீறு
செந்துவர்வாயுமைபங்கன் றிரு வாலவாயான்றிருநீறே(க)

வேதத்திலுள்ளதுநீறு வெந்துயர்தீர்ப்பதுநீறு
போதந்தருவதுநீறு புன்மைதவிர்ப்பதுநீறு
வோதத்தகுவதுநீறு வுண்மையிலுள்ளதுநீறு
சீதப்புனல்வயல்சூழ்ந்த திரு வாலவாயான்றிருநீறே.(உ)

முத்திதருவதுநீறு முனிவரணிவதுநீறு
சத்தியமாவதுநீறு தக்கோர்புகழ்வதுநீறு
பத்திதருவதுநீறு பரவவினியதுநீறு
சித்திதருவதுநீறு திரு வாலவாயான்றிருநீறே. (ங)

காணவினியதுநீறு கவினைத்தருவதுநீறு
பேணியணிபவர்க்கெல்லாம் பெருமைகொடுப்பதுநீறு
மாணந்தகைவதுநீறு மதியைத்தருவதுநீறு
சேணந்தருவதுநீறு திரு வாலவாயான்றிருநீறே. (ச)

பூசவினியதுநீறு புண்ணியமாவதுநீறு
பேசவினியதுநீறு பெருந்தவத்தோர்களுக்கெல்லா
மாசைகெடுப்பதுநீறு வந்தமதாவதுநீறு
தேசம்புகழ்வதுநீறு திரு வாலவாயான்றிருநீறே. (ரு)

அருத்தமதாவதுநீறு வவலமறுப்பதுநீறு
வருத்தந்தணிப்பதுநீறு வானமளிப்பதுநீறு
பொருத்தமதாவதுநீறு புண்ணியர்பூசும்வெண்ணீறு
திருத்தகுமாளிகைசூழ்ந்த திரு வாலவாயான்றிருநீறே. ()

எயிலதுவட்டதுநீறு விருமைக்குமுள்ளதுநீறு
பயிலப்படுவதுநீறு பாக்கியமாவதுநீறு
துயிலைத்தடுப்பதுநீறு சுத்தமதாவதுநீறு
வயிலைப்பொலிதரு சூலத் தாலவாயான்றிருநீறே. (எ)

இராவணன்மேலதுநீறு வெண்ணத்தகுவதுநீறு
பராவணமாவதுநீறு பாவமறுப்பதுநீறு
தராவணமாவதுநீறு தத்துவமாவதுநீறு
வராவணங்குந்திருமேனி யாலவாயான்றிருநீறே. (அ)

மாலொடயனறியாத வண்ணமுமுள்ளதுநீறு
மேலுறைதேவர்கடங்கள் மெய்யதுவெண்பொடிநீறு
வேலவுடம்பிடர்தீர்க்கு மின்பந்தருவதுநீறு
வாலமதுண்டமிடற்றெம் மாலவாயான்றிருநீறே. (கூ)

குண்டிகைக்கையர்களோடு சாக்கியர்கூட்டமுங்கூடக்
கண்டிகைப்பிப்பதுநீறு கருதவினியதுநீறு
வெண்டிசைப்பட்டபொருளா ரேத்துந்தகையதுநீறு
வண்டத்தவர்பணிந்தேத்து மாலவாயான்றிருநீறே. (க0)

ஆற்றலடல்விடையேறு மாலவாயான்றிருநீற்றைப்
போற்றிப்புகலிநிலாவும் பூசுரன்ஞானசம்பந்தன்
றேற்றித்தென்னனுடலுற்ற தீப்பிணியாயினதீரச்
சாற்றியபாடல்கள்பத்தும் வல்லவர்நல்லவர்தாமே. ()

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்.

பஞ்சாக்கரத்திருப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

அஞ்செழுத்துண்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

துஞ்சலுந்துஞ்ச லிலாதபோழ்தினு
நெஞ்சகநைந்து நினைமினுநாடொறும்
வஞ்சகமற்றடி வாழ்த்தவந்தகூற்
றஞ்சவுதைத்தன வஞ்செழுத்துமே. (க)

மந்திரநான்மறை யாகிவானவர்
சிந்தையுணின்றவர் தம்மையாள்வன
செந்தழலோம்பிய செம்மைவேதியர்க்
கந்தியுண்மந்திர மஞ்செழுத்துமே. (உ)

ஊனிலுயிர்ப்பை யொடுக்கியொண்சுடர்
ஞானவிளக்கினை யேற்றிநன்புலத்
தேனைவழிதிறந் தேத்துவார்க்கிட
ரானகெடுப்பன வஞ்செழுத்துமே. (௩)

நல்லவர்தீய ரெனுதுநச்சினர்
செல்லல்கெடச்சிவ முத்திகாட்டுவ

கொல்லநமன்றமர் கொண்டுபோமிடத்
தல்லல்கெடுப்பன வஞ்செழுத்துமே. (ச)

கொங்கலர்வன்மதன் வாளியைந்தகத்
தங்குளபூதமு மஞ்சவைம்பொழிற்
றங்கரவின்பட மஞ்சுந்தம்முடை
யங்கையிலேவிர லஞ்செழுத்துமே. (ரு)

தும்மலிரும லெருடர்ந்தபோழ்தினும்
வெம்மைநரகம் விளைந்தபோழ்தினு
மிம்மைவினையடர்த் தெய்தும்போழ்தினு
மம்மையினுந்துணை யஞ்செழுத்துமே. (சு)

வீடுபிறப்பை யறுத்துமெச்சினர்
பீடைகெடுப்பன பின்னைநாடொறு
மாடுகொடுப்பன மன்னுமாநட
மாடியுகப்பன வஞ்செழுத்துமே. (எ)

வண்டமரோதி மடந்தைபேணின
பண்டையிராவணன் பாடியுய்ந்தன
தொண்டர்கள்கொண்டு துதித்தபின்னவர்க்
கண்டமளிப்பன வஞ்செழுத்துமே. (அ)

கார்வணனுன்முகன் காணுதற்கொணுச்
சீர்வணச்சேவடி செவ்விநாடொறும்
பேர்வணம்பேசிப் பிதற்றும்பித்தர்கட்
கார்வணமாவன வஞ்செழுத்துமே. (கூ)

புத்தர்சமண்கழுக் கையர்பொய்கொளாச்
சித்தத்தவர்க டெளிந்துதேறின
வித்தகநீறணி வார்வினைப்பகைக்
கத்திரமாவன வஞ்செழுத்துமே. (கo)

நற்றமிழ்ஞானசம் பந்தனுன்மறை
கற்றவன்காழியர் மன்னனுன்னிய
வற்றமின்மாலையீ ரைந்துமஞ்செழுத்
துற்றனவல்லவ ரும்பராவரோ. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

பண் - கௌசிகம்.

அஞ்செழுத்துண்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காதலாகிக்கசிந்து கண்ணீர்மல்கி
யோதுவார்தமை நன்னெறிக்குய்ப்பது
வேதநான்கினு மெய்ப்பொருளாவது
நாதனும நமச்சிவாயவே. (க)

நம்புவார்நமர் நாவினவிற்றினல்
வம்புநாண்மலர் வார்மதுவொப்பது
செம்பொனார்தில கம்முலகுக்கெலா
நம்பனும நமச்சிவாயவே. (உ)

நெக்குளார்வ மிகப்பெருகிந்நினைந்
தக்குமாலைகொ டங்கையிலெண்ணுவார்
தக்கவானவ ராய்த்தகுவிப்பது
நக்கனும நமச்சிவாயவே. (ந)

இயமன்றூதரு மஞ்சுவரின்சொலா
னயம்வந்தோதவல் லார்தமைநண்ணினு
னியமந்தானினை வார்க்கினியானெற்றி
நயனனும நமச்சிவாயவே. (ச)

கொல்வாரேனுங் குணம்பலநன்மைக
ளில்லாரேனு மியம்புவராயிடி
னெல்லாத்தீங்கையு நீங்குவரென்பரா
னல்லார்நாம நமச்சிவாயவே. (ரு)

மந்தரம்மன பாவங்கண்மேவிய
பந்தனையவர் தாமும்பகர்வரேற்
சிந்தும்வல்வினை செல்வமுமல்குமா
னந்திநாம நமச்சிவாயவே. (சா)

நரகமேழ்புக நாடினராயினு
முரைசெய்வாயின ராயினுருத்திரர்

விரவியேபுகு வித்திடுமென்பரால்
வர்தனும நமச்சிவாயவே. (எ)

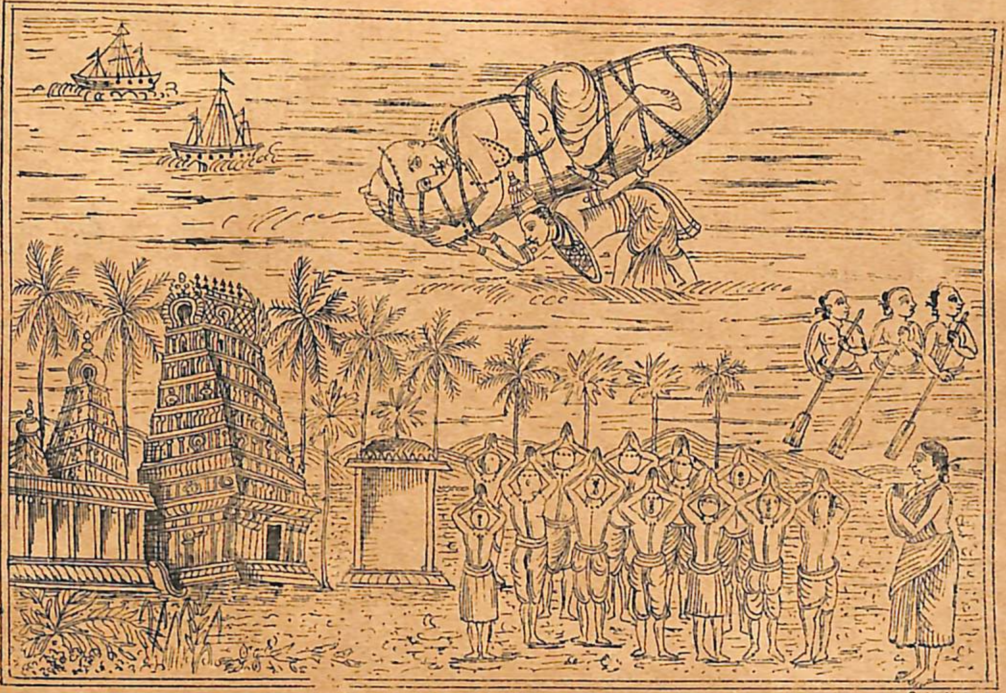
இலங்கைமன்ன னெடுத்தவடுக்கன்மேற்
றலங்கொள்கால்விரல் சங்கரனூன்றலு
மலங்கிவாய்மொழி செய்தவனுய்வகை
நலங்கொளும நமச்சிவாயவே. (அ)

போதன்போதன கண்ணனுமண்ணறன்
பாதந்தான்முடி நேடியபண்பரா
யாதுங்காண்பரி தாகியலந்தவ
ரோதுநாம நமச்சிவாயவே. (கூ)

கஞ்சிமண்டையர் கையினுண்கையர்கள்
வெஞ்சொன்மிண்டர் விரவிலரென்பரால்
விஞ்சையண்டர்கள் வேண்டவமுதுசெய்
நஞ்சுண்கண்ட னமச்சிவாயவே. (க0)

நந்திநாம நமச்சிவாயவெனுஞ்
சந்தையாற்றமிழ் ஞானசம்பந்தன்சொற்
சிந்தையான்மகிழ்ந் தேத்தவல்லாரெல்லாம்
பந்தபாச மறுக்கவல்லார்களே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அப்பரைக் கடலிற்றள்ளியது

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

நமச்சிவாயத்திருப்பதிகம்.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

அஞ்செழுத்துண்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொற்றுணைவேதியன் சோதிவானவன்
பொற்றுணைத்திருந்தடி பொருந்தக்கைதொழக்
கற்றுணைப்பூட்டியோர் கடலிற்பாய்ச்சினு
நற்றுணையாவது நமச்சிவாயவே. (க)

பூவினுக்கருங்கலம் பொங்குதாமரை
யாவினுக்கருங்கல மரனஞ்சாடுதல்
கோவினுக்கருங்கலங் கோட்டமில்லது
நாவினுக்கருங்கல நமச்சிவாயவே. (உ)

விண்ணுறவடுக்கிய விறகின்வெவ்வழ
லுண்ணியபுகிலவை யொன்றுமில்லையாம்
பண்ணியவுலகினிற் பயின்றபாவத்தை
நண்ணிநின்றறுப்பது நமச்சிவாயவே. (௩)

இடுக்கண்பட்டிருக்கினு மிரந்தியாரையும்
விடுக்கிற்பிரானென்று வினவுவோமல்லோ

மடுக்கற்கீழ்க்கிடக்கினு மருளினுமுற்ற
நடுக்கத்தைக்கெடுப்பது நமச்சிவாயவே. (ச)

வெந்தநீறருங்கலம் விரதிகட்கெலா
மந்தணர்க்கருங்கல மருமறையாறங்கந்
திங்களுக்கருங்கலந் திகழுநீண்முடி
நங்களுக்கருங்கல நமச்சிவாயவே. (ரு)

சலமிலன்சங்கரன் சார்ந்தவர்க்கல்லா
னலமிலனுடொறு நல்குவானலன்
குலமிலராகினுங் குலத்துக்கேற்பதோர்
நலமிகக்கொடுப்பது நமச்சிவாயவே. (சு)

வீடினுருலகினில் விழுமியதொண்டர்
கூடினாரந்நெறி கூடச்சென்றலு
மோடினேனோடிச்சென் றுருவங்காண்டலு
நாடினேனுடிற்று நமச்சிவாயவே. (எ)

இல்லகவிளக்கது விருள்கெடுப்பது
சொல்லகவிளக்கது சோதியுள்ளது
பல்லகவிளக்கது பலருங்காண்பது
நல்லகவிளக்கது நமச்சிவாயவே. (அ)

முன்னெறியாகிய முதல்வன்முக்கணன்
றன்னெறியேசர ணுதறிண்ணமே
யந்நெறியேசென்றங் கடைந்தவர்க்கெலா
நன்னெறியாவது நமச்சிவாயவே. (கூ)

மாப்பிணைதழுவிய மாதொர்பாகத்தன்
பூப்பிணைதிருந்தடி பொருந்தக்கைதொழ
நாப்பிணைதழுவிய நமச்சிவாயப்பத்
தேத்தவல்லார்தமக் கிடுக்கணில்லையே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனுர்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி.

பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

அஞ்செழுத்துண்மை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின்றிருப்
பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேனினிப்பிற
வாததன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (க)

இட்டனும்மடி யேத்துவாரிகழ்ந்
திட்டநாண்மறந் திட்டநாள்

கெட்டநாளிவை யென்றலாற்கரு
 தேன்கிளர்புனற் காவிரி
வட்டவாசிகை கொண்டடிதொழு
 தேத்துபாண்டிக் கொடுமுடி
நட்டவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (உ)

ஓவுநாளுணர் வழியுநாளுயிர்
 போகுநாளுயர் பாடைமேற்
காவுநாளிவை யென்றலாற்கரு
 தேன்கிளர்புனற் காவிரிப்
பாவுதண்புனல் வந்திழிபரஞ்
 சோதிபாண்டிக் கொடுமுடி
நாவலாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (௩)

எல்லையில்புக ழெம்பிரானெந்தை
 தம்பிரானென்பொன் மாமணி
கல்லையுந்தி வளம்பொழிந்திழி
 காவிரியதன் வாய்க்கரை
நல்லவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை
 யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
வல்லவாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
 சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (ச)

அஞ்சினார்க்கா ணதியென்றடி
 யேனுநான்மிக வஞ்சினேன்

னஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கரு
  ணல்கினுய்க்கழி கின்றதென்
பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்குடைந்
  தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினுஞ்
  சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (ரு)

ஏடுவானிளந் திங்கள்சூடினை
  யென்பின்கொல்புலித் தோலின்மே
லாடுபாம்ப தரைக்கசைத்த
  வழகனேயந்தண் காவிரிப்
பாடுதண்புனல் வந்திழிபரஞ்
  சோதிபாண்டிக் கொடுமுடிச்
சேடனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
  சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (சா)

விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமேநினைந்
  தேன்வினைகளும் விண்டன
னெருங்கிவண்பொழில் சூழ்ந்தெழில்பெற
  நின்றகாவிரிக் கோட்டிடைக்
குரும்பைமென்முலைக் கோதைமார்குடைந்
  தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
விரும்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
  சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (எ)

செம்பொனேர்சடை யாய்திரிபுரந்
  தீயெழச்சிலை கோலினாய்

வம்புலாங்குழ லாளைப்பாக
மமர்ந்துகாவிரிக் கோட்டிடைக்
கொம்பின்மேற்குயில் கூவமாமயி
லாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
நம்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (அ)

சாரணன்றந்தை யெம்பிரானெந்தை
தம்பிரானென்பொன் மாமணியென்று
பேணொணுயிர கோடிதேவர்
பிதற்றிநின்று பிரிகிலார்
நாரணன்பிர மன்றொழுங்கறை
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடிக்
காரணாவுனை நான்மறக்கினுஞ்
சொல்லுநா நமச்சிவாயவே. (கூ)

கோணியபிறை சூடியைக்கறை
யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
பேணியபெரு மானைப்பிஞ்ஞகப்
பித்தனைப்பிறப் பில்லியைப்
பாணுலாவரி வண்டறைகொன்றைத்
தாரனைப்படப் பாம்பரை
நாணனைத்தொண்ட னூரன்சொல்லிவை
சொல்லுவார்க்கில்லைத் துன்பமே. (கo)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திருக்ஷேத்திரக்கோவை.

பண் - இந்தளம்.

கோயிற்றிறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரூர்தில்லை யம்பலம் வல்லநல்லம்
வடகச்சியு மச்சிறுபாக்க நல்ல
கூரூர்குட வாயில்குடந்தை வெண்ணி
கடல்சூழ்கழிப் பாலைதென் கோடிபீடார்
நீரூர்வய னின்றியூர் குன்றியூருங்
குருகாவையூர் நாரையூர் நீடுகானப்
பேரூர்நன் னீள்வய னெய்த்தானமும்
பிறையாய்ப்பிறை சூடிதன் பேரிடமே. (க)

அண்ணாமலை யீங்கோயு மத்திமுத்தா
றகலாமுது குன்றங்கொடுங் குன்றமும்
கண்ணார்கழுக் குன்றங் கயிலைகோணம்
பயில்கற்குடி காளத்தி வாட்போக்கியும்
பண்ணார்மொழி மங்கையோர் பங்குடையான்
பரங்குன்றம் பருப்பதம் பேணிநின்றே

யெண்ணுயிர வும்பகலு மிடும்பைக்
 கடனீந்த லாங் காரணமே. (உ)

அட்டானமென் ருேதியநா லிரண்டு
 மழகன்னுறை காவனைத்துந் துறைக
ளெட்டாந்திரு மூர்த்தியின்கா டொன்பதுங்
 குளமூன்றுங் களமஞ்சும் பாடிநான்கு
மட்டார்குழ லாண்மலை மங்கைபங்கன்
 மதிக்கும்மிட மாகியபாழி மூன்றுஞ்
சிட்டானவன் பாசூரொன்றே விரும்பா
 யரும்பாவங்க ளாயின தேய்ந்தறவே. (ஈ)

அறப்பள்ளியகத்தி யான்பள்ளி வெள்ளைப்பொ
 நீறணிவானமர் காட்டுப்பள்ளி [டிப்பூசி
சிறப்பள்ளி சிராப்பள்ளி செம்பொன்பள்ளி
 திருநனிப்பள்ளி சீர்மகேந் திரத்துப்
பிறப்பில்லவன் பள்ளிவெள்ளச் சடையான்
 விரும்பும்மிடைப் பள்ளிவண் சக்கரமா
லுறைப்பாலடி போற்றக்கொடுத்த பள்ளி
 யுணராய்மட நெஞ்சமே யுன்னிநின்றே. (ச)

ஆறைவட மாகறலம்ப ணாயா
 றணியார்பெரு வேளூர்விளமர் தெங்கூர்
சேறைதுலை புகலூ ரகலா
 திவைகாதலித் தானவன் சேர்பதியே. (ரு)

மனவஞ்சர்மற் றோடமுன் மாதராரு
மதிகூர்திருக் கூடலி லாலவாயு
மினவஞ்சொலிலா யிடைமா மருது
மிரும்பைப்பதி மாகாளம் வெற்றியூருங்
கனமஞ்சின மால்விடையான் விரும்புங்
கருகாவூர் நல்லூர் பெரும்புலியூர்
தனமென்சொலிற் றஞ்சமென்றே நினைமின்
றவமாமல மாயினதா னறுமே. (சு)

மாட்டோர்மடப் பாச்சிலாச் சிராம
முண்டீச்சரம் வாதவூர் வாரணாசி
காட்டேர்கடம் பூர்படம் பக்கங்கொட்டுங்
கடலொற்றியூர் மற்றுறையூ ரவையுங்
கோட்டேர்திரு வாமாத்தூர் கோழம்பமுங்
கொடுங்கோவலூர் திருக்குணவாயில். (எ)

குலாவுதிங்கட் சடையான் குளிரும்பருதிநிய
போற்றூ ரடியார்வழி பாடொழியாத் [மம்
தென்புறம்பயம் பூவணம் பூழியூருங்
காற்றூர்வரை யன்றெடுத்தான் முடிதோ
ணெரித்தா னுறைகோயி லென்றென்று
நீகருதே. (அ)

நெற்குன்றமோத்தூர் நிறைநீர்மருக
னெடுவாயில் குறும்பலா நீடுதிரு

நற்குன்றம் வலம்புர நாகேச்சுர
நளிர்சோலையுஞ் சேனமாகாளம் வாய்மூர்
கற்குன்றமொன் றேந்தி மழைதடுத்த
கடல்வண்ணனு மாமலரோனுங் காணுச்
சொற்கென்றுந் தொலைவிலாதா னுறையுங்
குடமூக்கென்று சொல்லிக்குலா வுமினே. ()

குத்தங்குடி வேதிகுடி புனல்சூழ்
குருந்தங்குடி தேவன் குடிமருவு
மத்தங்குடி தண்டிரு வண்குடியு
மலம்புஞ்சலந் தன்சடை வைத்துகந்த
நித்தன் னிமலனுமை யோடுங்கூட
நெடுங்கால முறைவிட மென்றுசொல்லாப்
புத்தர்புறங் கூறிய புன்சமணர்
நெடும்பொய்களை விட்டு நினைந்துய்மினே.

அம்மானை யருந்தவ மாகிநின்ற
வமரர்பெரு மான்பதியான வுன்னிக்
கொய்மாமலர்ச் சோலைகுலாவு கொச்சைக்
கிறைவன்சிவ ஞானசம்பந்தன் சொன்ன
விம்மாலையீ ரைந்து மிருநிலத்தி
லிரவும்கலு நினைந்தேத்தி நின்று
விம்மா வெருவா விரும்பும் மடியார்
விதியார் பிரியார் சிவன்சே வடிக்கே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனுர்
திருக்ஷேத்திரக்கோவை.

திருத்தாண்டகம்.

கோயிற்றிறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைச்சிற்றம்பலமுஞ் செம்பொன்பள்ளி
தேவன்குடிசிராப் பள்ளிதெங்கூர்
கொல்லிக்குளிரறைப் பள்ளிகோவல்
வீரட்டங்கோகரணங் கோடிகாவு
முல்லைப்புறவ முருகன்பூண்டி
முழையூர்பழையாறை சத்திமுற்றங்
கல்லிற்றிகழ்சீரார் காளத்தியுங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (க)

ஆரூர்மூலட்டான மானைக்காவு
மாக்கூரிற்றுன்றோன்றி மாடமாவூர்
பேரூர்பிரமபுரம் பேராவூரும்
பெருந்துறைகாம்பீலி பிடவூர்பேணுங்
கூரார்குறுக்கைவீ ரட்டானமுங்
கோட்டூர்குடமூக்குக் கோழம்பமுங்
காரார்கழுக்குன்றுங் கானப்பேருங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (உ)

இடைமருதீங்கோ யிராமேச்சர
 மின்னம்பரோரிடவை யேமப்பேறூர்
சடைமுடிசாலைக் குடிதக்களூர்
 தலையாலங்காடு தலைச்சங்காடு
கொடுமுடிகுற்றாலங் கொள்ளம்பூதூர்
 கோத்திட்டைகோட்டாறு கோட்டுக்காடு
கடைமுடிகானூர் கடம்பந்துறை
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௩)

எச்சிலிளம ரோமநல்லூ
 ரிலம்பையங்கோட்டூ ரிறையான்சேரி
யச்சிறுபாக்க மளப்பூரம்ப
 ராவடுதண்டுறை யழுந்தூராறை
கச்சினங்கற்குடி கச்சூராலக்
 கோயில்கரவீரங் காட்டுப்பள்ளி
கச்சிப்பலதளியு மேகம்பத்துங்
 கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௪)

கொடுங்கோளூரஞ்சைக் களஞ்செங்குன்றூர்
 கொங்கணங்குன்றியூர் குரக்குக்காவு
நெடுங்களநன்னில நெல்லிக்காவு
 நின்றியூர்நீடூர் நியமநல்லூ
ரிடும்பாவனமெழுமூ ரேழூர்தோழூ
 ரெறும்பியூரோராரு மேமகூடங்

கடம்பையிளங்கோயி றன்னினுள்ளும்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௫)

மண்ணிப்படிக்கரை வாழ்கொளிபுத்தூர்
வக்கரைமந்தாரம் வாரணசி
வெண்ணிவிளத்தொட்டி வேள்விக்குடி
விளமர்விராடபுரம் வேட்களத்தும்
பெண்ணையருட்டுறைதண் பெண்ணாகடம்
பிரம்பில்பெரும்புலியூர் பெருவேளூருங்
கண்ணைகளர்க்காறை கழிப்பாலையுங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௬)

வீழிமிழலைவெண் காடுவேங்கூர்
வேதிகுடிவிசய மங்கைவியலூ
ராழியகத்தியான் பள்ளியண்ணா
மலையாலங்காடு மரதைப்பெரும்
பாழிபழனம்பனந் தாள்பாதாளம் [ண்
பராய்த்துறை பைஞ்ஞீலி பனங்காட்டூர்த
காழிகடனாகைக் காரோணத்துங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௭)

உஞ்சேனைமாகாள மூறலோத்தூ
ருருத்திரகோடி மறைக்காட்டுள்ளு
மஞ்சார்பொதியின்மலை தஞ்சைவழுவூர்
வீரட்டமாதானங் கேதாரத்தும்

வெஞ்சமாக்கூடன்மீ யச்சூர்வைகா
வேதீச்சுரம்விவீசுரம் வெற்றியூருங்
கஞ்சனூர்கஞ்சாறு பஞ்சாக்கையுங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (அ)

திண்டீச்சரஞ்சேய்ஞலூர் செம்பொன்பள்ளி
தேவூர்சிரபுரஞ்சிற் றேமஞ்சேறை
கொண்டீச்சரங்கூந்தலூர் கூழையூர்கூடல்
குருகாவூர்வெள்ளடை குமரிகொங்கு
அண்டர்தொழுமதிகை வீரட்டான
மையாறசோகந்தி யாமாத்தூருங்
கண்டியூர்வீரட்டங் கருகாவூருங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௯)

நறையூரிற்சித்தீச் சரநள்ளாறு
நாரையூர்நாகேச் சுரநல்லூர்நல்ல
துறையூர்சோற்றுத்துறை சூலமங்கை
தோணிபுரந்துருத்தி சோமீச்சர
முறையூர்கடலொற்றி யூரூற்றத்தூ
ரோமாம்புலியூரோ ரேடகத்துங்
கறையூர்கருப்பறியல் கன்றாப்பூருங்
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (௧௦)

புலிவலம்புத்தூர் புகலூர்புன்கூர்
புறம்பயம்பூவணம் பொய்கைநல்லூர்

வலிவலமாற்பேறு வாய்மூர்வைகல்
வலஞ்சுழிவாஞ்சிய மருகல்வன்னி
நிலமலிநெய்த்தானத்தோ டெத்தானத்து [ர்
நிலவுபெருங்கோயில் பலகண்டாற்றொண்டீ
கலிவலிமிக்கோனைக்கால் விரலாற்செற்ற
கயிலாயநாதனையே காணலாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்
ஊர்த்தொகை.

பண் - பழம்பஞ்சுரம்.

கோயிற்றிறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காட்டூர்க்கடலே கடம்பூர்மலையே
கானப்பேரூராய்
கோட்டூர்க்கொழுந்தே யழுந்தூரரசே
கொழுநற்கொல்லேறே
பாட்டூர்பலரும் பரவப்படுவாய்
பனங்காட்டூரானே
மாட்டூரறவா மறவாதுன்னைப்
பாடப்பணியாயே. (க)

கொங்கிற்குறும்பிற் குரக்குத்தளியாய்
குழகாகுற்ருலா
மங்குற்றிரிவாய் வானோர்தலைவா
வாய்மூர்மணவாளா
சங்கக்குழையார் செவியாவழகா
வவியாவனலேந்திக்
கங்குற்புறங்காட் டாடீயடியார்
கவலைகளையாயே. (உ)

நிறைக்காட்டானே நெஞ்சத்தானே
நின்றியூரானே
மிறைக்காட்டானே புனல்சேர்சடையா
யனல்சேர்கையானே
மறைக்காட்டானே திருமாந்துறையாய்
மாகோணத்தானே
யிறைக்காட்டாயே யெங்கட்குன்னை
யெம்மான்றம்மானே. (௩)

ஆரூரத்தா வையாற்றமுதே
யளப்பூரம்மானே
காரூர்பொழில்கள் புடைசூழ்புறவிற்
கருகாவூரானே
பேரூருறைவாய் பட்டிப்பெருமான்
பிறவாநெறியானே

பாரூர்பலரும் பரவப்படுவாய்
பாசூரம்மானே. (௪)

மருகலுறைவாய் மாகாளத்தாய்
மதியஞ்சடையானே
யருகற்பிணிநின் னடியார்மேல
வகலவருளாயே
கருகற்குரலாய் வெண்ணிக்கரும்பே
கானூர்க்கட்டியே
பருகப்பணியா யடியார்க்குன்னைப்
புவளப்படியானே. (௫)

தாங்கூர்பிணிநின் னடியார்மேல
வகலவருளாயே
வேங்கூருறைவாய் விளமர்நகராய்
விடையார்கொடியானே
நாங்கூருறைவாய் தேங்கூர்நகராய்
நல்லூர்நம்பானே
பாங்கூர்பலிதேர் பரனேபரமா
பழனப்பதியானே. (௬)

தேனைக்காவல் கொண்டுவிண்ட
கொன்றைச்செழுந்தாராய்
வானைக்காவல் கொண்டுநின்று
ரறியாநெறியானே

யானைக்காவி லரனேபரனே
யண்ணுமலையானே
யூனைக்காவல் கைவிட்டுன்னை
யுகப்பாருணர்வாரோ. (எ)

துருத்திச்சுடரோ நெய்த்தானத்தாய்
சொல்லாய்கல்லாலா
பருத்திநியமத் துறைவாயிவெயிலாய்ப்
பலவாய்க்காற்றானாய்
திருத்தித்திருத்தி வந்தென்சிந்தை
யிடங்கொள்கயிலாயா
வருத்தித்துன்னை யடைந்தார்வினைக
ளகலவருளாயே. (அ)

புலியூர்ச்சிற்றம் பலத்தாய்புகலூர்ப்
போதாமூதூரா
பொலிசேர்புரமூன் றெரியச்செற்ற
புரிபுன்சடையானே
வலிசேரரக்கன் றடக்கையைஞ்ஞான்
கடர்த்தமதிசூடி
கலிசேர்புரவிற் கடவூராளி
காணவருளாயே. (௯)

கைம்மாவுரிவை யம்மான்காக்கும்
பலவூர்கருத்துன்னி

மைம்மாந்தடங்கண் மதுரமன்ன
மொழியாண்மடச்சிங்கடி
தம்மானூரன் சடையன்சிறுவ
னடியன்றமிழ்மாலை
செம்மாந்திருந்து திருவாய்திறப்பார்
சிவலோகத்தாரே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓருருவாயினை மானாங்காரத்
தீரியல்பாயொரு விண்முதல்பூதல
மொன்றியவிருசுட ரும்பர்கள்பிறவும்
படைத்தளித்தழிப்ப மும்மூர்த்திகளாயினை
யிருவரோடொருவ னாகிநின்றனை
யோரானீழ லொண்கழலிரண்டு
முப்பொழுதேத்திய நால்வர்க்கொளிநெறி
காட்டினைநாட்ட மூன்றாகக்கோட்டினை
யிருநதியரவமோ டொருமதிசூடினை
யொருதாளீரயின் மூவிலைச்சூல

நாற்கான்மான்மறி யைந்தலையரவ
மேந்தினைகாய்ந்த நால்வாய்மும்மதத்
திருகோட்டொருகரி யீடழித்துரித்தனை
யொருதனுவிருகால் வளையவாங்கி
முப்புரத்தோடு நானிலமஞ்சக்
கொன்றுதலத்துற வவுணரையறுத்தனை
யைம்புலனாலா மந்தக்கரண
முக்குணமிருவளி யொருங்கியவானோ
ரேத்தநின்றனை யொருங்கியமனத்தோ
டிருபிறப்போர்ந்து முப்பொழுதுகுறைமுடித்
நான்மறையோதி யைவகைவேள்வி [து
யமைத்தாறங்க முதலெழுத்தோதி
வரன்முறைபயின்றெழு வான்றனைவளர்க்கும்
பிரமபுரம்பேணினை
யறுபதமுரலும் வேணுபுரம்விரும்பினை
யிகலியமைந்துணர் புகலியமர்ந்தனை
பொங்குநாற்கடல்சூழ் வெங்குருவிளங்கினை
பாணிமூவுலகும் புதையமேன்மிதந்த
தோணிபுரத்துறைந்தனை தொலையாவிருநிதி
வாய்ந்தபூந்தரா யேய்ந்தனை
வரபுரமென்றுணர் சிரபுரத்துறைந்தனை
யொருமலையெடுத்த விருதிறலரக்கன்
விறல்கெடுத்தருளினை புறவம்புரிந்தனை
முந்நீர்த்துயின்றோ னான்முகனறியாப்
பண்பொடுநின்றனை சண்பையமர்ந்தனை

யையுறுமமணரு மறுவகைத்தேரரு
மூழியுமுணராக் காழியமர்ந்தனை
யெச்சனேழிசையோன் கொச்சையைமெச்சி
யாறுபதமு மைந்தமர்கல்வியு [னை
மறைமுதனான்கு
மூன்றுகாலமுந் தோன்றநின்றனை [யு
யிருமையிணொருமையுமொருமையின்பெருமை
மறுவிலாமறையோர்
கழுமலமுதுபதிக் கவுணியன்கட்டுரை
கழுமலமுதுபதிக் கவுணியனறியு
மனையதன்மையை யாதலினின்னை
நினையவல்லவ ரில்லைநீணிலத்தே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர்

திருக்கடவூர்மயானம்.

பண் - காந்தாரம்.

சிவ னுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வரியமறையார்பிறையார்
மலையோர்சிலையாவணக்கி

யெரியமதில்களெய்தா
　　ரெறியுமுசலமுடையார்
கரியமிடறுமுடையார்
　　கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பெரியவிடைமேல்வருவா
　　ரவரெம்பெருமானடிகளே. (க)

மங்கைமணந்தமார்பர்
　　மழுவாள்வலனொன்றேந்திக்
கங்கைசடையிற்கரந்தார்
　　கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
செங்கண்வெள்ளேறேறிச்
　　செல்வஞ்செய்யாவருவா
ரங்கையேறியமறியா
　　ரவரெம்பெருமானடிகளே. (உ)

ஈடலிடபமிசைய
　　வேறிமழுவொன்றேந்திக்
காடதிடமாவுடையார்
　　கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பாடலிசைகொள்கருவி
　　படுதம்பலவும்பயில்வா
ராடலரவமுடையா
　　ரவரெம்பெருமானடிகளே. (ந)

இறைநின்றிலங்குவளையா
ளிளையாளொருபாலுடையார்
மறைநின்றிலங்கு மொழியார்
மலையார்மனத்தின்மிசையார்
கறைநின்றிலங்குபொழில்சூழ்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பிறைநின்றிலங்குசடையா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (ச)

வெள்ளையெருத்தின்மிசையார்
விரிதோடொருகாதிலங்கத்
துள்ளுமிளமான்மறியார்
சுடர்பொற்சடைகடிலங்கக்
கள்ளநகுவெண்டலையார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பிள்ளைமதியமுடையா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (ரு)

பொன்றுதுதிருமணங்கொள்
புனைபூங்கொன்றைபுனைந்தா
ரொன்றுவெள்ளேறுயர்த்த
துடையாரதுவேயூர்வார்
கன்றுவினஞ்சூழ்புறவி
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்

பின்றாழ்சடையாரொருவ
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (சு)

பாசமானகளைவார்
பரிவார்க்கமுதமனையா
ராசைதீரக்கொடுப்பா
ரலங்கல்விடைமேல்வருவார்
காசைமலர்போன்மிடற்றார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
பேசவருவாரொருவ
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (எ)

செற்றவரக்கனலறத்
திகழ்சேவடிமெல்விரலாற்
கற்குன்றடர்த்தபெருமான்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
மற்றொன்றிணையில்வலிய
மாசில்வெள்ளிமலைபோற்
பெற்றொன்றேறிவருவா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (அ)

வருமாகரியினுரியார்
வளர்புன்சடையார்விடையார்
கருமானுரிதோலுடையார்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்

திருமாலொடுநான்முகனுந்
தேர்ந்துங்காணமுன்னொண்ணுப்
பெருமானெனவும்வருவா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (கூ)

தூயவிடைமேல்வருவார்
துன்னாருடையமதில்கள்
காயவேவச்செற்றூர்
கடவூர்மயானமமர்ந்தார்
தீயகருமஞ்சொல்லுஞ்
சிறுபுன்றேரரமணர்
பேய்பேயென்னவருவா
ரவரெம்பெருமானடிகளே. (க0)

மரவம்பொழில்சூழ்கடவூர்
மன்னுமயானமமர்ந்த
வரவமசைத்தபெருமா
னகலமறியலாகப்
பரவுமுறையேபயிலும்
பந்தன்செஞ்சொன்மாலை
யிரவும்பகலும்பரவி
நினைவார்வினைகளிலரோ. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனுர்

கோயிற்றிருவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாளையுடைக்கமு கோங்கிப்பன்மாட
நெருங்கியெங்கும்
வாளையுடைப்புனல் வந்தெறிவாழ்வயற்
றில்லைதன்னு
ளாளவுடைக்கழற் சிற்றம்பலத்தா
னுடல்கண்டாற்
பீளையுடைக்கண்களாற்பின்னைப்பேய்த்தொண்
டர் காண்பதென்னே. (க)

பொருவிடையொன்றுடைப் புண்ணியமூர்த்தி
புலியதள
னுருவுடையம்மலை மங்கைமணாள
னுலகுக்கெல்லாந்
திருவுடையந்தணர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்

றிருவடியைக்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (உ)

தொடுத்தமலரொடு தூபமுஞ்சாந்துங்கொண்
டெப்பொழுது
மடுத்துவணங்கு மயனெடுமாலுக்குங்
காண்பரியான்
பொடிக்கொண்டணிந்து பொன்னாகியதில்லைச்
சிற் றம்பலவ
னுடுத்ததுகில்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (ங)

வைச்சபொருணமக் காகுமென்றெண்ணி
நமச்சிவாய
வச்சமொழிந்தே னணிதில்லையம்பலத்
தாடுகின்ற
பிச்சன்பிறப்பிலி பேர்நந்தியுந்தியின்
மேலசைத்த
கச்சினழகுகண்டாற் பின்னைக்கண்கொண்டு
காண்பதென்னே. (ச)

செய்ஞ்ஞின்றநீல மலர்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
மைஞ்ஞின்றவொண்கண் மலைமகள்கண்டு
மகிழ்ந்துநிற்க

நெய்ஞ்ஞின்றெரியும் விளக்கொத்தநீல
மணிமிடற்றான்
கைஞ்ஞின்றவாடல்கண்டாற்பின்னைக்கண்கொ
ண்டு காண்பதென்னே. (ரு)

ஊனத்தைநீக்கி யுலகறியவென்னை
யாட்கொண்டவன்
றேனைத்தெனக்கினியான்றில்லைச்சிற்றம்பலவ
னெங்கோன்
வானத்தவருய்ய வன்னஞ்சையுண்ட
கண்டத்திலங்கு
மேனத்தெயிறுகண்டாற்பின்னைக்கண்கொண்டு
காண்பதென்னே. (சு)

தெரித்தகணையாற் றிரிபுரமூன்றுஞ்செந்
தீயின்மூழ்க
வெரித்தவிறைவ னிமையவர்கோமா
னிணையடிக
டரித்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
சிரித்தமுகங்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (எ)

சுற்றுமமரர் சுரபதிநின்றிருப்
பாதமல்லாற்

பற்றொன்றிலோமென் றழைப்பப்பரவையு
ணஞ்சையுண்டான்
செற்றங்கநங்கனைத் தீவிழித்தான்றில்லை
யம்பலவ
னெற்றியிற்கண்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (அ)

சித்தத்தெழுந்த செழுங்கமலத்தன்ன
சேவடிகள்
வைத்தமனத்தவர் வாழ்கின்றதில்லைச்சிற்
றம்பலவன்
முத்தும்வயிரமு மாணிக்கந்தன்னுள்
விளங்கியதூ
மத்தமலர்கண்ட கண்கொண்டுமற்றினிக்
காண்பதென்னே. (௯)

தருக்குமிகுத்துத் தன்றோள்வலியுன்னித்
தடவரையை
வரைக்கைகளாலெடுத் தார்ப்பமலைமகள்
கோன்சிரித்து
வரக்கன்மணிமுடி பத்துமணிதில்லை
யம்பலவ
னெருக்கிமிதித்த விரல்கண்டகண்கொண்டு
காண்பதென்னே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

திருப்பூவணம்.

திருத்தாண்டகம்.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடிவேறுதிரிசூலந் தோன்றுந் தோன்றும் வ
ளர்சடைமேலிளமதியந் தோன்றுந் தோன்றும்,
கடியேறு கமழ்கொன்றைக் கண்ணிதோன்றுங்
காதில்வெண் குழைதோடு கலந்து தோன்றும்,
மிடியேறு களிற்றுரிவைப் போர்வைதோன்று
மெழிறிகழுந் திருமுடியு மிலங்கித் தோன்றும்,
பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும்
பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே()

ஆணாகிப் பெண்ணாய வடிவுதோன்று மடிய
வர்கட் காரமுத மாகித்தோன்றும், மூணாகியூர்
திரிவா னாகித்தோன்று மொற்றைவெண் பிறை
தோன்றும் பற்றூர்தம்மேற், சேணாக வரைவில்
லா லெரித்தன்றுஞ் செத்தவர்த மெலும்பி
னாற் செறியச்செய்த, பூணாணு மரைநாணும்

பொலிந்துதோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்
தெம் புனிதனுர்க்கே. (உ)

கல்லாலினிழற் கலந்து தோன்றுங் கவின்ம
றையோர் நால்வர்க்கு நெறிகளன்று, சொல்லா
கச்சொல்லியவா தோன்றுந் தோன்றுஞ் சூழர
வுமான்மறியுந் தோன்றுந் தோன்று, மல்லாத
காலனைமுன் னடர்த்த வாறுந் தோன்று மைவகையா
னினைவார்பா லமர்ந்துதோன்றும், பொல்லாத
புலாலெலும்பு பூணுய்த்தோன்றும் பொழிறிக
ழும் பூவணத்தெம் புனிதனுர்க்கே. (ங)

படைமலிந்த மழுவாளு மானுந் தோன்றும்
பன்னிரண்டு கண்ணுடைய பிள்ளை தோன்று,
நடைமலிந்த விடையோடு கொடியுந் தோன்று
நான்மறையி னெலிதோன்று நயனந் தோன்று,
முடைமலிந்த கோவணமுங் கீளுந் தோன்று
மூரல்வெண் சிரமாலை யுலாவித் தோன்றும்,
புடைமலிந்த பூதத்தின் பொலிவு தோன்றும்
பொழிறிகழும்பூவணத்தெம் புனிதனுர்க்கே. ()

மயலாகுந் தன்னடியார்க் கருளுந் தோன்று
மாசிலாப் புன்சடைமேன் மதியந் தோன்று,
மியல்பாக விடுபிச்சை யேற்றவாறுன்று மிருங்
கடனஞ் சுண்டிருண்ட கண்டந் தோன்றும்,
கயல்பாயக் கடுங்கலுழிக் கங்கைநங்கை யாயிர

மா முகத்தினொடு வானிற்றோன்றும், புயல்பா யச் சடைவிரித்த பொற்புத்தோன்றும் பொழி றிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (ரு)

பாராழி வட்டத்தார் பரவியிட்ட பன்மலரு நறும்புகையும் பரந்துதோன்றுஞ், சீராழித் தா மரையின் மலர்களன்ன திருந்தியமா நிறத்தசே வடிகடோன்று, மோராழித் தேருடைய விலங் கைவேந்த னுடறுணித்த விடர்பாவங் கெடுப் பித்தன்று, போராழி முன்னீந்த பொற்புத்தோ ன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனித னார்க்கே. (சு)

தன்னடியார்க் கருள்புரிந்த தகவுதோன்றுஞ் சதுர்முகனைத் தலையரிந்த தன்மை தோன்று, மின்னனைய நுண்ணிடையாள் பாகந் தோன்று ம் வேழத்தினுரிவிரும்பிப் போர்த்தறோன்றுந், துன்னியசெஞ் சடைமேலோர் புனலும் பாம் புந் தூயமாமதியுடனே வைத்தறோன்றும், பொ ன்னனைய திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே()

செறிகழலுந் திருவடியுந் தோன்றுந் தோன் றுந் திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிலையுந்தோன் று, நெறியதனை விரித்துரைத்த நேர்மை தோ

ன்று நெற்றிமேற் கண்டோன்றும் பெற்றந்தோ
ன்று, மறுபிறவி யறுத்தருளும் வகையுந் தோ
ன்று மலைமகளுஞ் சலமகளு மலிந்து தோன்று
ம், பொறியரவு மிளமதியும் பொலிந்து தோன்
றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்
கே. (அ)

அருப்போட்டு முலைமடவாள் பாகந்தோன்
று மணிகிளரு முருமென்ன வடர்க்குங் கேழ
ன், மருப்போட்டு மணிவயிரக் கோவைதோன்
று மணமலிந்த நடந்தோன்று மணியார் வை
கைத், திருக்கோட்டி னின்றதோர் திறமுந்தோ
ன்றுஞ் செக்கர்வானொளிமிக்குத் திகழ்ந்த சோ
திப், பொருப்போட்டி நின்றதிண் புயமுந்தோ
ன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனு
ர்க்கே. (கூ)

ஆங்கணைந்த சண்டிக்கு மருளியன்று தன்மு
டிமேலலர்மாலை யளித்தருளுன்றும், பாங்கணை
ந்து பணிசெய்வார்க் கருளியன்று பலபிறவி
யறுத்தருளும் பரிசுந்தோன்றுந், கோங்கணைந்
தகூவிளமு மதமத்தம்முங் குழற்கணிந்த கொ
ள்கையொடு கோலந்தோன்றும், பூங்கணைவே
ளுருவழித்த பொற்புத் தோன்றும் பொழிறிக
ழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (கo)

ஆருருவவுள்குவா ருள்ளத்துள்ளே யவ்வுருவாய் நிற்கின்ற வருளுந்தோன்றும், வாருருவப் பூண்முலைநன் மங்கைதன்னை மகிழ்ந்தொருபால் வைத்துகந்த வடிவுதோன்று, நீருருவக்கடலிலங்கை யரக்கர்கோனை நெறுநெறென வடர்த்திட்ட நிலையுந்தோன்றும், போருருவக் கூற்றுதைத்த பொற்புத் தோன்றும் பொழிறிகழும் பூவணத்தெம் புனிதனார்க்கே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்

திருக்கடவூர்மயானம்.

பண்-பழம்பஞ்சுரம்.

சிவனுருவம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மருவார்கொன்றை மதிசூடி
  மாணிக்கத்தின் மலைபோல
வருவார்விடைமேன் மாதோடு
  மகிழ்ந்துபூதப் படைசூழத்
திருமால்பிரம னிந்திரற்குந்
  தேவர்நாகர் தானவர்க்கும்

பெருமான்கடவூர் மயானத்துப்
  பெரியபெருமா னடிகளே. (க)

விண்ணோர்தலைவர் வெண்புரிநூன்
  மார்பர்வேத கீதத்தர்
கண்ணார்நுதலர் நகுதலையர்
  காலகாலர் கடவூர
ரெண்ணார்புரமூன் றெரிசெய்த
  விறைவரிமையோ ரொருபாகம்
பெண்ணாணவர் மயானத்துப்
  பெரியபெருமா னடிகளே. (உ)

காயம்புலியி னதளுடையர்
  கண்டரெண்டோட் கடவூரர்
தாயுந்தந்தை பல்லுயிர்க்குந்
  தாமேயாய தலைவனார்
பாயும்விடையொன் றதுவேறிப்
  பலிதேர்ந்துண்ணும் பரமேட்டி
பேய்கள்வாழு மயானத்துப்
  பெரியபெருமா னடிகளே. (ங)

நறைசேர்மலரைங் கணையானை
  நயனத்தீயாற் பொடிசெய்த
விறையாராவ ரெல்லார்க்கு
  மில்லையென்னா தருள்செய்வார்

பறையார்முழவம் பாட்டோடு
பயிலுந்தொண்டர் பயில்கடவூர்ப்
பிறையார்சடையார் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (ச)

கொத்தார்கொன்றை மதிசூடிக்
கோணாகங்கள் பூணாக
மத்தயானை யுரிபோர்த்து
மருப்புமாமைத் தாலியார்
பத்திசெய்து பாரிடங்கள்
பாடியாடப் பலிகொள்ளும்
பித்தர்கடவூர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (ரு)

துணிவார்கீளுங் கோவணமுந்
துதைந்துசுடலைப் பொடியணிந்து
பணிமேலிட்ட பாசுபதர்
பஞ்சவடிமார் பினர்கடவூர்த்
திணிவார்குழையார் புரமூன்றுந்
தீவாய்ப்படுத்த சேவகனார்
பிணிவார்சடையார் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (சு)

காரார்கடலி னஞ்சுண்ட
கண்டர்கடவூ ருறைவாணர்

தேராரரக்கன் போய்வீழ்ந்து
சிதையவிரலா லூன்றினு
ரூர்தானுவ துலகேழு
முடையார்க்கொற்றி யூராரூர்
பேராயிரவர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (எ)

வாடாமுலையா டன்னேடு
மகிழ்ந்துகானில் வேடுவனுய்க்
கோடார்கேழற் பின்சென்று
குறுகிவிசயன் றவமழித்து
நாடாவண்ணஞ் செருச்செய்து
வாவநாழி நிலையருள்செய்
பீடார்சடையார் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (அ)

வேழமுரிப்பர் மழுவாளர்
வேள்வியழிப்பர் சிரமறுப்ப
ராழியளிப்ப ரரிதனக்கு
வானஞ்சுகப்ப ரறமுரைப்ப
ரேழைதலைவர் கடவூரி
லிறைவர்சிறுமான் மறிக்கையர்
பேழைச்சடையர் மயானத்துப்
பெரியபெருமா னடிகளே. (கூ)

மாடமல்கு கடவூரின்
மறையோரேத்து மயானத்துப்
பீடைதீர வடியாருக்
கருளும்பெருமா னடிகள்சீர்
நாடிநாவ லாரூர
னம்பிசொன்ன நற்றமிழ்கள்
பாடுமடியார் கேட்பார்மேற்
பாவமான பறையுமே. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

திருவாழ்கொளிபுத்தூர்.

பண் - தக்கராகம்.

திருவடிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொடியுடைமார்பினர் போர்விடையேறிப்
பூதகணம்புடை சூழக்
கொடியுடையூர்திரிந் தையங்
கொண்டுபலபல கூறி
வடிவுடைவாணெடுங் கண்ணுமைபாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்க்

கடிகமழ்மாமலரிட்டுக் கறைமிடற்
றுனடி காண்போம். (க)

அரைகெழுகோவண வாடையின்மேலோ
ராடரவம்மசைத் தையம்
புரைகெழுவெண்டலை யேந்திப்
போர்விடையேறிப் புகழ
வரைகெழுமங்கைய தாகமோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்
விரைகமழ்மாமலர் தூவி விரிசடை
யானடி சேர்வோம். (உ)

பூணெடுநாக மசைத்தனலாடிப்
புன்றலையங்கையி லேந்தி
யூணிடுபிச்சையூ ரைய
முண்டியென்றுபல கூறி
வாணெடுங்கண்ணுமை மங்கையோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தாணெடுமாமலரிட்டுத் தலைவன
தாணிழல் சார்வோம். (௩)

தாரிடுகொன்றையோர் வெண்மதிகங்கை
தாழ்சடைமேலவை சூடி
யூரிடுபிச்சைகொள் செல்வ
முண்டியென்றுபல கூறி

வாரிடுமென்முலை மாதொருபாக
 மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்க்
காரிடுமாமலர் தூவிக்
 கறைமிடற்றனடி காண்போம். (௪)

கனமலர்க்கொன்றைய லங்கலிலங்கக்
 காதிலோர்வெண்குழை யோடு
புனமலர்மாலை புனைந்தூர்
 புகுதியென்றேபல கூறி
வனமுலைமாமலை மங்கையோர்பாக
 மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூ
ரினமலரேய்ந்தன தூவி
 யெம்பெருமானடி சேர்வோம். (௫)

அளைவளர்நாகம சைத்தனலாடி
 யலர்மிசையந்தண னுச்சிக்
களைதலையிற்பலி கொள்ளுங்
 கருத்தனேகள்வனே யென்னு
வளையொலிமுன்கைம டந்தையோர்பாக
 மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தளையவிழ்மாமலர் தூவித்
 தலைவனதாளிணை சார்வோம். (௬)

அடர்செவிவேழத்தி னீருரிபோர்த்து
 வழிதலையங்கையி லேந்தி

யுடலிடுபிச்சையோ டைய
முண்டியென்றுபல கூறி
மடனெடுமாமலர்க் கண்ணியோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தடமலராயின தூவித்
தலைவனதாணிழல் சார்வோம். (எ)

உயர்வரையொல்க வெடுத்தவரக்க
னொளிர்கடகக்கை யடர்த்து
வயலிடுபிச்சையோ டைய
மார்தலையென்றடி போற்றி
வயல்விரிநீல நெடுங்கணிபாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சயவிரிமாமலர் தூவித்
தாழ்சடையானடி சார்வோம். (அ)

கரியவ னான்முகன் கைதொழு தேத்தக்
காணலுஞ் சாரலு மாகா
வெரியுருவாகியூ ரைய
மிடுபலியுண்ணியென் றேத்தி
வரியரவல்குன் மடந்தையோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்
விரிமலராயின தூவி
விகிர்தனசேவடி சேர்வோம். (௯)

குண்டமணர்துவர்க் கூறைகண்மெய்யிற்
கொள்கையினார்புறங் கூற
வெண்டலையிற்பலி கொண்டல்
விரும்பினையென்று விளம்பி
வண்டமர்பூங்குழன் மங்கையோர்பாக
மாயவன்வாழ்கொளி புத்தூர்த்
தொண்டர்கண்மாமலர் தூவத்
தோன்றநின்றானடி சேர்வோம். (க0)

கல்லுயர்மாக்கட னின்றுமுழங்குங்
கரைபொருகாழிய மூதூர்
நல்லுயர்நான்மறை நாவி
னற்றமிழ்ஞான சம்பந்தன்
வல்லுயர்சூலமும் வெண்மழுவாளும்
வல்லவன்வாழ்கொளி புத்தூர்ச்
சொல்லியபாடல்கள் வல்லார்
துயர்கெடுதல்லெளி தாமே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனுர்

திருவதிகைவீரட்டானம்.

திருவடித்திருத்தாண்டகம்.

திருவடிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரவணையான்சிந்தித் தரற்றும்மடி
யருமறையான்சென்னிக் கணியாமடி
சரவணத்தான்கைதொழுது சாரும்மடி
சார்ந்தார்கட்கெல்லாஞ் சரணுமடி
பரவுவார்பாவம் பறைக்கும்மடி
பதினெண்கணங்களும் பாடும்மடி
விரவுநீர்த்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (க)

கொடுவினையாரென்றுங் குறுகாவடி
குறைந்தடைந்தாராழாமைக்.காக்கும்மடி
படுமுழவம்பாணி பயிற்றும்மடி
பதைத்தெழுந்தவெங்கூற்றைப் பாய்ந்தவடி
கடுமுரணேறூர்ந்தான் கழற்சேவடி
கடல்வையங்காப்பான் கருதும்மடி

நெடுமதியங்கண்ணி யணிந்தானடி
நிறைகெடிலவீரட்ட நீங்காவடி. (௨)

வைதெழுவார்காமம்பொய் போகாவடி
வஞ்சவலைப்பாடொன் றில்லாவடி
கைதொழுதுநாமேத்திக் காணும்மடி
கணக்குவழக்கைக் கடந்தவடி
நெய்தொழுதுநாமேத்தி யாட்டும்மடி
நீள்விசும்பையூடறுத்து நின்றவடி
தெய்வப்புனற்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (௩)

அரும்பித்தசெய்ஞ்ஞாயி றேய்க்கும்மடி
யழகெழுதலாகா வருட்சேவடி
சுரும்பித்தவண்டினங்கள் சூழ்ந்தவடி
சோமனையுங்காலனையுங் காய்ந்தவடி
பெரும்பித்தர்கூடிப் பிதற்றும்மடி
பிழைத்தார்பிழைப்பறிய வல்லவடி
திருந்துநீர்த்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (௪)

ஒருகாலத்தொன்றாகி நின்றவடி
யூழிதோறூழி யுயர்ந்தவடி
பொருகழலும்பல்சிலம்பும் மார்க்கும்மடி
புகழ்வார்புகழ்தகைய வல்லவடி

யிருநிலத்தாரின்புற்றங் கேத்தும்மடி
யின்புற்றுரிட்ட பூவேறும்மடி
திருவதிகைத்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (ரு)

திருமகட்குச்செந்தா மரையாமடி
சிறந்தவர்க்குத்தேனுய் விளக்கும்மடி
பொருளவர்க்குப்பொன்னுரையாய் நின்றவடி
புகழ்வார்புகழ்தகைய வல்லவடி
யுருவிரண்டுமொன்றேடொன் ருெவ்வாவடி
யுருவென்றுணரப் படாதவடி
திருவதிகைத்தென்கெடில நாடன்னடி
திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (சா)

உமைமாலையெல்லா முடையவடி
யுமையாலுணரப் படாதவடி
வமைமாதைவாடாமை வைக்கும்மடி
வானவர்கடாம்வணங்கி வாழ்த்தும்மடி
யமைமாத்திரையி லடங்கும்மடி
யகலமளக்கிற்பா ரில்லாவடி
கமைமாங்கடிக்கெடில நாடன்னடி
கமழ்வீரட்டானக்கா பாலியடி. (எ)

நறுமலராய்நாறு மலர்ச்சேவடி
நடுவாயுலகநா டாயவடி

செறிகதிருந்திங்களுமாய் நின்றவடி
 தீத்திரளாயுள்ளே திகழ்ந்தவடி
மறுமதியைமாசு கழுவும்மடி
 மந்திரமுந்தந்திரமு மாயவடி
யெறிகெடிலநாடர் பெருமானடி.
 திருவீரட்டானத்தெஞ் செல்வன்னடி. (அ)

அணியனவுஞ்சேயனவு மல்லாவடி
 யடியார்கட்காரமுத மாயவடி
பணிபவர்க்குப்பாங்காக வல்லவடி
 பற்றற்றார்பற்றும் பவளவடி
மணியடிபொன்னடி மாண்பாமடி
 மருந்தாய்ப்பிணிதீர்க்க வல்லவடி
தணிபாடுதண்கெடில நாடன்னடி
 தகைசார்வீரட்டத் தலைவன்னடி. (௯)

அந்தாமரைப்போ தலர்ந்தவடி
 யரக்கனையுமாற்ற லழித்தவடி
முந்தாகிமுன்னே முளைத்தவடி
 முழங்கழலாய்நீண்டவெம் மூர்த்தியடி
பந்தாடுமெல்விரலாள் பாகன்னடி
 பவளத்தடவரையே போல்வானடி
வெந்தார்சுடலைநீ றாடும்மடி
 வீரட்டங்காதல் விமலன்னடி. (௧0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்

திருப்புன்கூர்.

பண் - தக்கேசி.

திருவடிகள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அந்தணாளனுன் னடைக்கலம்புகுத
　வவனைக்காப்பது காரணமாக
வந்தகாலன்ற னுருயிரதனை
　வவ்வினுய்க்குன்றன் வண்மைகண்டடியே
னெந்தைநீயெனை நமன்றமர்நலியி
　லிவன்மற்றென்னடி யானெனவிலக்குஞ்
சிந்தையால்வந்துன் றிருவடியடைந்தேன்
　செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. ()

வையகமுற்று மாமழைமறந்து
　வயலினீரிலை மாநிலந்தருகோ
முய்யக்கொள்கமற் றெங்களையென்ன [ம்
　வொளிகொள்வெண்முகி லாய்ப்பரந்தெங்கு
பெய்யுமாமழைப் பெருவெள்ளந்தவிர்த்துப்
　பெயர்த்தும்பன்னிரு வேலிகொண்டருளுஞ்

செய்கைகண்டுநின் றிருவடியடைந்தேன்
செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (உ)

ஏதநன்னில மீரறுவேலி
யேயர்கோனுற்ற விரும்பிணிதவிர்த்துக்
கோதனங்களின் பால்கறந்தாட்டக்
கோலவெண்மணற் சிவன்றன்மேற்சென்ற
தாதைதாளற வெறிந்தசண்டிக்குன்
சடைமிசைமல ரருள்செயக்கண்டு
பூதவாளிநின் பொன்னடியடைந்தேன்
பூம்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (௩)

நற்றமிழ்வல்ல ஞானசம்பந்த
னாவினுக்கரைய னாளைப்போவானுங்
கற்றசூதனற் சாக்கியன்சிலந்தி
கண்ணப்பன்கணம் புல்லனென்றிவர்கள்
குற்றஞ்செய்யினுங் குணமெனக்கருதுங்
கொள்கைகண்டுநின் குரைகழலடைந்தேன்
பொற்றிரண்மணிக் கமலங்கண்மலரும்
பொய்கைசூழ்திருப் புன்கூருளானே (௪)

கோலமால்வரை மத்தெனநாட்டிக்
கோளரவுசுற்றிக் கடைந்தெழுந்த
வாலநஞ்சுகண் டவர்மிகவிரிய
வமரர்கட்கருள் புரிவதுகருதி

நீலமார்கடல் விடந்தனையுண்டு
　　கண்டத்தேவைத்த பித்தநீசெய்த
சீலங்கண்டுநின் றிருவடியடைந்தேன்
　　செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (ரு)

இயக்கர்கின்னரர் யமனெடுவருண
　　ரியங்குதீவளி ஞாயிறுதிங்கண்
மயக்கமில்புலி வானரநாகம்
　　வசுக்கள்வானவர் தானவரெல்லா
மயர்ப்பொன்றின்றிநின் றிருவடியதனை
　　யர்ச்சித்தார்பெறு மாரருள்கண்டு
திகைப்பொன்றின்றிநின் றிருவடியடைந்தேன்
　　செழும்பொழிற்றிருப்புன்கூருளானே. (சா)

போர்த்தநீள்செவி யாளரந்தணர்க்குப்
　　பொழில்கொளானிழற் கீழறம்புரிந்து
பார்த்தனுக்கன்று பாசுபதங்கொடுத்
　　தருளினாய்பண்டு பகீரதன்வேண்ட
வார்த்துவந்திழி யும்புனற்கங்கை
　　நங்கையாளைநின் சடைமிசைக்கரந்த
தீர்த்தனேநின்றன் றிருவடியடைந்தேன்
　　செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (எ)

மூவெயில்செற்ற ஞான்றுய்ந்தமூவரி
　　லிருவர்நின்றிருக் கோயிலின்வாய்தல்

காவலாளனொன் றேவியபின்னை
  யொருவனீகரி காடரங்காக
மானைநோக்கியோர் மாநடமகிழ
  மணிமுழாமுழக்க வருள்செய்த
தேவதேவநின் றிருவடியடைந்தேன்
  செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (அ)

அறிவினன்மிக்க வறுவகைச்சமய
  மவ்வவர்க்கங்கே யாரருள்புரிந்து
வெறியுமாகட லிலங்கையர்கோனைத்
  துலங்கமால்வரைக் கீழடர்த்திட்டுக்
குறிகொள்பாடலி னின்னிசைகேட்டுக்
  கோலவாளொடு நாளதுகொடுத்த
செறிவுகண்டுநின் றிருவடியடைந்தேன்
  செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானே. (கூ)

கம்பமால்களிற் றின்னுரியானைக்
  காமறகாய்ந்ததோர் கண்ணுடையானைச்
செம்பொனேயொக்குந் திருவுருவானைச்
  செழும்பொழிற்றிருப் புன்கூருளானை
யும்பராளியை யுமையவள்கோனை
  யூரன்வன்றொண்ட னுள்ளத்தாலுகந்
தன்பினாற்சொன்ன வருந்தமிழைந்தோ
  டைந்தும்வல்லவ ரருவினையிலரே. (க0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனர்

திருப்பூந்தராய்.

பண் - காந்தாரபஞ்சமம்.

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பந்துசேர் விரலாள் பவளத்துவர்
வாயினுள்பனி மாமதிபோன்முகத்
தந்தமில்புகழாண் மலைமாதொடு
மாதிப்பிரான்
வந்துசேர்விடம் வானவரெத்திசையுந்
நிறைந்துவலஞ் செய்துமாமலர்
புந்திசெய்திறைஞ்சிப் பொழிபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (க)

காவியங்கருங் கண்ணினுள்கனித் [கைத்
தொண்டைவாய்க் கதிர்முத்தநல்வெண்ண
தூவியம்பெடை யன்னநடைச்சுரி
மென்குழலா
டேவியுந்திரு மேனியோர்பாகமா
யொன்றிரண்டொரு மூன்றுடுசேர்பதி

பூவிலந்தண னுைப்பவர்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (உ)

பையராவரு மல்குன்மெல்லியல்
பஞ்சின்னேரடி வஞ்சிகொணுண்ணிடைத்
தையலாளொரு பாலுடையெம்மிறை
சாருமிடஞ்
செய்யெலாங்கழு நீர்கமலம்மலர்த்
தேறலூறலிற் சேறுலராதநற்
பொய்யிலாமறை யோர்பயில்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (ங)

முள்ளிநாண்முகை மொட்டியல்கோங்கி
னரும்புதேன்கொள் குரும்பைமூவாமருந்
துள்ளியன்றபைம் பொற்கலசத்திய
லொத்தமுலை
வெள்ளிமால்வரை யன்னதோர்மேனியின்
மேவினார்பதி வீமருதண்பொழிற்
புள்ளினந்துயின் மல்கியபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (ச)

பண்ணியன்றெழு மென்மொழியாள்பகர்
கோதையேர்திகழ் பைந்தளிர்மேனியோர்
பெண்ணியன்றமொய்ம்பிற் பெருமாற்கிடம்
பெய்வளையார்

கண்ணியன்றெழு காவிச்செழுங்கரு
நீலமல்கிய காமருவாவிநற்
புண்ணியருறையும் பதிபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (ரு)

வாணிலாமதி போனுதலாண்மட
மாழையொண்கணாள் வண்டரளங்நகை
பாணிலாவிய வின்னிசையார்மொழிப்
பாவையொடுஞ்
சேணிலாத்திகழ் செஞ்சடையெம்மண்ணல்
சேர்வதுசிகரப்பெருங் கோயில்சூழ்
போணிலாதுழையும் பொழிற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (சா)

காருலாவிய வார்குழலாள்கயற்
கண்ணினாள்புயற் காலொளிமின்னிடை
வாருலாவிய மென்முலையாண்
மலைமாதுடனாய்
நீருலாவிய சென்னியன்மன்னி
நிகருநாம முந்நான்குநிகழ்பதி
போருலாவெயில் சூழ்பொழிற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (எ)

காசைசேர்குழலாள் கயலேர்தடங்
கண்ணிகாம்பன தோட்கதிர்மென்முலைத்

தேசுசேர்மலை மாதமருந்
திருமார்பகலத்
தீசன்மேவு மிருங்கயிலையெடுத்
தானையன்றடர்த்தா னிணைச்சேவடி
பூசைசெய்பவர்சேர் பொழிற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (அ)

கொங்குசேர்குழ லாணிழல்வெண்ணகைக்
கொவ்வைவாய்க்கொடி யேரிடையாளுமை
பங்குசேர்திரு மார்புடையார்
படர்தீயுருவாய்
மங்குல்வண்ணனு மாமலரோனு
மயங்கநீண்டவர் வான்மிசைவந்தெழு
பொங்குநீரின் மிதந்தநற்பூந்தராய்
போற்றுதுமே. (கூ)

கலவமாமயி லாரியலாள்கரும்
பன்னமென்மொழி யாள்கதிர்வாணுதற்
குலவுபூங்குழலா ளுமைகூறனை
வேறுணாயா
லலவைசொல்லுவார் தேரமணாதர்க
ளாக்கினுன்றனை நண்ணலுநல்குநற்
புலவர்தாம்புகழ் பொற்பதிபூந்தராய்
போற்றுதுமே. (க0)

தேம்பனுண்ணிடையாள் செழுஞ்சேலன
கண்ணியோடண்ணல்சேர் விடங்தேனமர்
பூம்பொழிறிகழ் பொற்பதிபூந்தராய்
போற்றுதுமென்
ரேம்புதன்மையன் முத்தமிழ்நான்மறை
ஞானசம்பந்த னெண்டமிழ்மாலைகொண்
டாம்படியிவை யேத்தவல்லார்க்
கடையாவினையே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனுர்.

ஸ்ரீகயிலாயம்.

திருத்தாண்டகம்.

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேற்றாகிவிண்ணாகிநின்றாய்போற்றி
மீளாமேயாளென்னைக்கொண்டாய்போற்றி
யூற்றாகியுள்ளேயொளித்தாய்போற்றி
யோவாதசத்தத்தொலியேபோற்றி

யாற்ருகியங்கேயமர்ந்தாய்போற்றி
யாறங்கநால்வேதமானுய்போற்றி
காற்ருகியெங்குங்கலந்தாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (க)

பிச்சாடல்பேயோடுகந்தாய்போற்றி
பிறவியறுக்கும்பிரானேபோற்றி
வைச்சாடனன்றுமுகந்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
பொய்ச்சார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
கச்சாகநாகமசைத்தாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (உ)

மருவார்புரமூன்றுமெய்தாய்போற்றி
மருவியென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
யுருவாகியென்னைப்படைத்தாய்போற்றி
யுள்ளாவிவாங்கியொளித்தாய்போற்றி
திருவாகிநின்றதிறமேபோற்றி
தேசம்பரவப்படுவோய்போற்றி
கருவாகியோடுமுகிலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (ஈ)

வானத்தார்போற்றுமருந்தேபோற்றி
வந்தென்றன்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி

யூனத்தைநீக்குமுடலேபோற்றி
யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி
தேனத்தைவார்த்ததெளிவேபோற்றி
தேவர்க்குந்தேவனாய்நின்றாய்போற்றி
கானத்தீயாடலுகந்தாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (ச)

ஊராகிநின்றவுலகேபோற்றி
யோங்கியழலாய்நிமிர்ந்தாய்போற்றி
பேராகியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி
பேராதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
நீராவியானநிழலேபோற்றி
நேர்வாரொருவரையுமில்லாய்போற்றி
காராகிநின்றமுகிலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (ரு)

சில்லுருவாய்ச்சென்றுதிரண்டாய்போற்றி
தேவரறியாததேவேபோற்றி
புல்லுயிர்க்கும்பூட்சிபுணர்த்தாய்போற்றி
போகாதென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
பல்லுயிராய்ப்பார்தோறுநின்றாய்போற்றி
பற்றியுலகைவிடாதாய்போற்றி
கல்லுயிராய்நின்றகனலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (சா)

பண்ணினிசையாகிநின்றாய்போற்றி
பாவிப்பார்பாவமறுப்பாய்போற்றி
யெண்ணுமெழுத்துஞ்சொல்லானாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
விண்ணுநிலனுந்தீயானாய்போற்றி
மேலவர்க்குமேலாகிநின்றாய்போற்றி
கண்ணின்மணியாகிநின்றாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (எ)

இமையாதுயிராதிருந்தாய்போற்றி
யென்சிந்தைநீங்காவிறைவாபோற்றி
யுமைபாகமாகத்தணைத்தாய்போற்றி
யூழியேழானவொருவாபோற்றி
யமையாவருநஞ்சமர்ந்தாய்போற்றி
யாதிபுராணனாய்நின்றாய்போற்றி
கமையாகிநின்றகனலேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (அ)

மூவாய்பிறவாயிறவாய்போற்றி
முன்னமேதோன்றிமுளைத்தாய்போற்றி
தேவாதிதேவர்கொழுந்தேபோற்றி
சென்றேறியெங்கும்பரந்தாய்போற்றி
யாவாவடியேனுக்கெல்லாம்போற்றி
யல்லலலியவலந்தேன்போற்றி

காவாய்கனகத்திரளேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கூ)

நெடியவிசும்பொடுகண்ணேபோற்றி
நீளவகலமுடையாய்போற்றி
யடியுமுடியுமிகலிப்போற்றி
யங்கொன்றறியாமைநின்றாய்போற்றி
கொடியவன்கூற்றமுதைத்தாய்போற்றி
கோயிலாவென்சிந்தைகொண்டாய்போற்றி
கடியவுருமொடுமின்னேபோற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கo)

உண்ணாதுறங்காதிருந்தாய்போற்றி
யோதாதேவேதமுணர்ந்தாய்போற்றி
யெண்ணாவிலங்கைக்கோன் றன்னைப்போற்றி
யிறைவிரலால்வைத்துகந்த வீசாபோற்றி
பண்ணாரிசையின்சொற்கேட்டாய்போற்றி
பண்டேயென்சிந்தைபுகுந்தாய்போற்றி
கண்ணாயுலகுக்குநின்றாய்போற்றி
கயிலைமலையானேபோற்றிபோற்றி. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனர்

திருக்கழுக்குன்றம்.

பண் - நட்டபாடை.

அருச்சனை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொன்றுசெய்த கொடுமையாற்பல சொல்ல
நின்றபாவ வினைகடாம்பல நீங்கவே [வே
சென்றுசென்று தொழுமின்றேவர்பிரானிடங்
கன்றினோடுபிடி சூழ்தண்கழுக் குன்றமே. (க)

இறங்கிச்சென்று தொழுமினின்னிசை பாடியே, பிறங்குகொன்றைச் சடையனெங்கள் பிரானிட, நிறங்கள்செய்த மணிகணித்திலங் கொண்டிழி, கறங்குவெள்ளை யருவித்தண்கழுக் குன்றமே. (உ)

நீளநின்று தொழுமினித்தலு நீதியா
லாளுநம்ம வினைகளல்கி யழிந்திடத்
தோளுமெட்டு முடையமாமணிச் சோதியான்
காளகண்டனுறையுந் தண்கழுக் குன்றமே. (௩)

வெளிறுதீரத் தொழுமின்வெண்பொடி யா
டியை, முளிறிலங்குமழு வாளன்முந்தி யுறை
விடம், பிளிறுதீரப் பெருங்கைப்பெய்மத மூ
ன்றுடைக், களிறினேடுபிடி சூழ்தண்கழுக் கு
ன்றமே. (சு)

புலைகடீரத் தொழுமின்புன்சடைப் புண்ணிய
னிலைகொள்சூலப் படையனெந்தை பிரானிட
முலைகளுண்டு தழுவிக்குட்டி யொடுமுசுக்
கலைகள்பாயும் புறவிற்றண்கழுக் குன்றமே. ()

மடமுடைய வடியார்தம்மனத் தேயுற
விடமுடைய மிடறன்விண்ணவர் மேலவன்
படமுடைய வரவன்றான் பயிலுமிடங்
கடமுடைய புறவிற்றண்கழுக் குன்றமே. (சா)

ஊனமில்லா வடியார்தம்மனத் தேயுற
ஞானமூர்த்தி நட்டமாடி நவிலுமிடந்
தேனும்வண்டு மதுவுண்டின்னிசை பாடியே
கானமஞ்ஞை யுறையுந்தண்கழுக் குன்றமே. ()

அந்தமில்லா வடியார்தம்மனத் தேயுற
வந்துநாளும் வணங்கிமாலொடு நான்முகன்
சிந்தைசெய்த மலர்கணித்தலுஞ் சேரவே
சந்தநாறும் புரவிற்றண்கழுக் குன்றமே. (அ)

பிழைகடீரத் தொழுமின்பின்சடைப் பிஞ்
ஞகன், குழைகொள்காதன் குழகன்றானுறை

யும்மிட, மழைகள்சாலக் கலித்துநீடுயர் வேயவை, குழைகொண்முத்தஞ் சொரியுந்தண்கழுக் குன்றமே. (௯)

பல்லில்வெள்ளைத் தலையன்றான்பயி லும்மிடங், கல்லில்வெள்ளை யருவித்தண்கழுக் குன்றினை, மல்லின்மல்கு திரடோளூரன் வனப்பினாற், சொல்லல்சொல்லித் தொழுவாரைத்தொழு மின்களே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

கோளறுதிருப்பதிகம்.

பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்.

அ டி மை ம.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேயுறுதோளிபங்கன் விடமுண்டகண்டன்
மிகநல்லவீணை தடவி
மாசறுதிங்கள்கங்கை முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனுன்

ஞாயிறுதிங்கள்செவ்வாய் புதன்வியாழம்வெள்
ளி சனிபாம்பிரண்டு முடனே
யாசறுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (க)

என்பொடுகொம்பொடாமை யிவைமார்பிலங்க
வெருதேறியேழை யுடனே
பொன்பொதிமத்தமாலை புனல்சூடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனு
லொன்பதொடொன்றொடேழு பதினெட்
டொடாறு முடனாயநாள்க ளவைதா
மன்பொடுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (உ)

உருவளர்பவளமேனி யொளிநீறணிந்து
வுமையோடும்வெள்ளை விடைமேன்
முருகலர்கொன்றைதிங்கண் முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனற்
றிருமகள்கலையதூர்தி சயமாதுபூமி
திசைதெய்வமான பலவு
மருநெதிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (௩)

மதிநுதன்மங்கையோடு வடபாலிருந்து
மறையோதுமெங்கள் பரம

னதியொடுகொன்றைமாலை முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனாற்
கொதியுறுகாலனங்கி நமனோடுதூதர்
 கொடுநோய்களான பலவு
மதிகுணநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (ச)

நஞ்சணிகண்டனெந்தை மடவாடனோடு
 விடையேறுநங்கள் பரமன்
றுஞ்சிருள்வன்னிகொன்றை முடிமேலணிந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனால்
வெஞ்சினவவுணரோடு முருமிடியுமின்னு
 மிகையானபூத மவையு
மஞ்சிடுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (ரு)

வாள்வரியதளதாடை வரிகோவணத்தர்
 மடவாடனோடு முடனாய்
நாண்மலர்வன்னிகொன்றை நதிசூடிவந்தெ
 னுளமேபுகுந்த வதனாற்
கோளரியுழுவையோடு கொலையானைகேழல்
 கொடுநாகமோடு கரடி
யாளரிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
 வடியாரவர்க்கு மிகவே. (சா)

செப்பிளமுலைநன்மங்கை யொருபாகமாக
விடையேறுசெல்வ னடைவா
ரொப்பிளமதியுமப்பு முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனால்
வெப்பொடுகுளிரும்வாத மிகையானபித்தும்
வினையானவந்து நலியா
வப்படிநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (எ)

வேள்படவிழிசெய்தன்று விடைமேலிருந்து
மடவாடனோடு முடனாய்
வாண்மதிவன்னிகொன்றை மலர்சூடிவந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனு
லேழ்கடல்சூழிலங்கை யரையன்றனோடு
மிடரானவந்து நலியா
வாழ்கடனல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (அ)

பலபலவேடமாகும் பரனாரிபாகன்
பசுவேறுமெங்கள் பரமன்
சலமகளோடெருக்கு முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனுன்
மலர்மிசையோனுமாலு மறையோடுதேவர்
வருகாலமான பலவு

மலைகடன்மேருநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (கூ)

கொத்தலர்குழலியோடு விசயற்குநல்கு
குணமாயவேட விகிர்தன்
மத்தமுமதியுநாக முடிமேலணிந்தெ
னுளமேபுகுந்த வதனாற்
புத்தரொடமணைவாதி லழிவிக்குமண்ண
றிருநீறுசெம்மை திடமே
யத்தகுநல்லநல்ல வவைநல்லநல்ல
வடியாரவர்க்கு மிகவே. (கo)

தேனமர்பொழில்கொளாலை விளைசெந்நெறுன்
வளர்செம்பொனெங்கு நிகழ [னி
நான்முகனாதியாய பிரமாபுரத்து
மறைஞானஞான முனிவன்
றானுறுகோளுநாளு மடியாரைவந்து
நலியாதவண்ண முரைசெய்
யானசொன்மாலையோது மடியார்கள்வானி
லரசாள்வராணை நமதே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனர்

திருவாரூர்த்திருவிருத்தம்.

பண் - கொல்லி.

அடிமை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குலம்பலம்பாவரு குண்டர்முன்னேநமக்
குண்டுகொலோ
வலம்பலம்பாவரு தண்புனலாரு
ரவிர்சடையான்
சிலம்பலம்பாவரு சேவடியான்றிரு
மூலட்டானம் [ம்
புலம்பலம்பாவரு தொண்டர்க்குத்தொண்டரா
புண்ணியமே. (க)

மற்றிடமின்றி மனைதுறந்தல்லுணு
வல்லமணர்
சொற்றிடமென்று துரிசுபட்டேனுக்கு
முண்டுகொலோ
விற்றிடம்வாங்கி விசயனொடன்றொரு
வேடுவனாய்ப்

புற்றிடங்கொண்டான்றன் றொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (உ)

ஒருவடிவின்றிநின் றுண்குண்டர்முன்னமக்
குண்டுகொலோ
செருவடிவெஞ்சிலை யாற்புரமட்டவன்
சென்றடையாத்
திருவுடையான்றிரு வாரூர்த்திருமூலட்
டானன்செங்கட்
பொருவிடையானடித் தொண்டர்க்குத்தொ
ண்டராம் புண்ணியமே. (௩)

மாசினையேறிய மேனியர்வன்கண்ணர்
மொண்ணைவிட்
டீசனையேநினைந் தேசறுவேனுக்கு
முண்டுகொலோ
தேசனையாரூர்த் திருமூலட்டானனைச்
சிந்தைசெய்து
பூசனைப்பூசுரர் தொண்டர்க்குத்தொண்டராம்
புண்ணியமே. (௪)

அருந்தும்பொழுதுரை யாடாவமணர்
திறமகன்று
வருந்திநினைந்தர னேயென்றுவாழ்த்துவேற்
குண்டுகொலோ

திருந்தியமாமதி லாரூர்த்திருமூலட்
டானனுக்குப்
பொருந்துந்தவமுடைத் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (ரு)

வீங்கியதோள்களுந் தாள்களுமாய்நின்று
வெற்றரையே
மூங்கைகள்போலுண்ணு மூடர்முன்னேநமக்
குண்டுகொலோ
தேங்கமழ்சோலைத்தென் னூரூர்த்திருமூலட்
டானன்செய்ய
பூங்கழலானடித் தொண்டர்க்குத்தொண்ட
ராம் புண்ணியமே. (சா)

பண்ணியசாத்திரப் பேய்கள்பறிதலைக்
குண்டரைவிட்
டெண்ணில்புகழீசன் றன்னருள்பெற்றேற்கு
முண்டுகொலோ
திண்ணியமாமதி லாரூர்த்திருமூலட்
டானனெங்கள்
புண்ணியன்றன்னடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (எ)

கரப்பர்கண்மெய்யைத் தலைபறிக்கச்சுக
மென்னுங்குண்ட

ருரைப்பனகேளாதிங் குய்யப்போந்தேனுக்கு
முண்டுகொலோ
திருப்பொலியாரூர்த் திருமூலட்டானன்
றிருக்கயிலைப்
பொருப்பன்விருப்பமர் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (அ)

கையிலிடுசோறு நின்றுண்ணுங்காத
லமணரைவிட்
டுய்யுநெறிகண்டிங் குய்யப்போந்தேனுக்கு
முண்டுகொலோ
வையனணிவய லாரூர்த்திருமூலட்
டானனுக்குப்
பொய்யன்பிலாவடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (௯)

குற்றமுடைய வமணர்திறமது
கையகன்றிட்
டுற்றகருமஞ்செய் துய்யப்போந்தேனுக்கு
முண்டுகொலோ
மற்பொலிதோளா னிராவணன்றன்வலி
வாட்டுவித்த
பொற்கழலானடித் தொண்டர்க்குத்
தொண்டராம் புண்ணியமே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனுர்
திருத்தொண்டத்தொகை.

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

அடிமை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனுர்க் கடியே
னில்லையே யென்னுத வியற்பகைக்கு மடியே
னிளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியே
னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே
ஞரூர ஞரூரி லம்மானுக் காளே. (க)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
னேஞதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே

னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானயற் கடியே
  னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (உ)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
  முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவாற்கு மடியேன்
  றிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
  வெகுண்டெழுந்த தாதையை மழுவினு லெறிந்த
வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
  னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (ங)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
  திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்
  பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே
னொருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியே
  னொலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியே
னருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
  னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (ச)

வம்பறு வரிவண்டு மணநாற மலரு
  மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணு
வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
  னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே

னம்பிரான் திருமூல னடியார்க்கு மடியே
　　னூட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியே
னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே
　　னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (ரு)

வார்கொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழலே
　　மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
　　செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவாற்கு மடியேன்
　　கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே
னார்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே
　　னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (சு)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
　　பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்
　　விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
　　கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
　　னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (எ)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
　　கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே

னிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
  நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
றுறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
  தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
னறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவோற் கடியே
  னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
  காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
  மன்னவனுஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடி
  பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியே
னடல்சூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
  னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (க)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
  பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
  திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
  முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
னப்பாலு மடிச்சார்ந்த வடியார்க்கு மடியே
  னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (கo)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாண் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
றென்னவனு யுலகாண்ட செங்கணுர்க் கடியேன்
றிருநீல கண்டத்துப் பாணனுர்க் கடியே
னென்னவனு மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
னன்னவனு மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியமகாமுனிவர் திரட்டியருளிய
தேவாரத்திரட்டு
முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டுப்

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.